

نماز و عبادت امام زمان (عج)

نماز و عبادت امام زمان

﴿عجل الله فرجه الشريف﴾

عباس عزيزى

انتشارات صلاة

نماز و عبادت امام زمان (عج)

عباس عزیزی

ناشر: انتشارات صلاة

تیراژ: ۵۰۰۰ نسخه

نوبت چاپ: اول

تاریخ انتشار: پاییز ۸۰

حروفچینی و صفحه‌آرایی: بوستان نماز

چاپ: عتروت

ISBN: 964-7436-18-1

شابک: ۹۶۴-۷۴۳۶-۱۸-۱

«کلیه حقوق محفوظ و متعلق به ناشر است»

قیمت: ۴۵۰ تومان

مراکز پخش:

قم - خیابان ارم، جنب بانک ملت، بوستان نماز، تلفن ۷۷۳۸۵۱۶-۷۷۳۹۰۵۱

قم - خیابان ارم، پاساژ قدس، طبقه زیرزمین، پلاک ۱۲، فروشگاه صلاة (۱)، تلفن ۷۷۴۰۲۳۹

تهران - میدان انقلاب، کارگر جنوبی، پاساژ مهستان، طبقه دوم، فروشگاه صلاة (۲) تلفن: ۶۹۴۳۸۲۵

﴿ فهرست ﴾

<p>بخش چهارم: سلام بر نماز امام زمان (ع) ۹</p> <p>۷- تلاوت قرآن امام (عج) ۲۵</p> <p>۸- قنوت امام ۲۵</p> <p>۹- ذکر امام ۲۵</p> <p>۱۰- رکوع و سجود امام ۲۶</p> <p>۱۱- نماز شب نورانی مهدی (عج) ۲۶</p> <p>۱۲- پدرم فدایش بادا ۲۶</p> <p>۱۳- زردی روی از عبادت ۲۷</p> <p>۱۴- تشریف محمد بن ابی‌الزواد ۲۷</p> <p>۱۵- مسجد کوفه مصلاّی امام زمان (ع) ۲۸</p> <p>۱۶- فضیلت مسجد سهله ۲۸</p> <p>۱۷- نماز به امامت صاحب‌الامر (عج) ۲۹</p> <p>۱۸- نمازگزار نورانی ۳۱</p> <p>۱۹- دعا بعد از ذکر رکوع ۳۲</p> <p>۲۰- دعا در قنوت ۳۲</p>	<p>پیشگفتار ۹</p> <p>برگزیده‌ای از زندگانی امام (ع) ۱۱</p> <p style="text-align: center;">فصل اول:</p> <p style="text-align: center;">حالات معنوی و عرفانی نماز</p> <p style="text-align: center;">امام زمان (عج)</p> <p style="text-align: center;">بخش اول: نیایش در رحم مادر</p> <p>۱- رشدی معجزه‌آسا ۱۵</p> <p>۲- خواندن سوره‌ قدر ۱۶</p> <p style="text-align: center;">بخش دوم: نیایش بعد از تولد</p> <p>۳- خواندن قرآن در سجده مهدی (عج) ۱۷</p> <p>۴- تلاوت قرآن ۱۸</p> <p>۵- تسبیح خداوند در بدو تولد ۲۰</p> <p style="text-align: center;">بخش سوم: نیایش در دوران کودکی</p> <p>غرق عبادت ۲۱</p>
---	---

فصل دوم:

بخش پنجم: عبادت امام زمان (ع)

برکات نماز امام زمان (عج)

۳۸- برآورده شدن حاجات با نماز امام

زمان (ع) ۴۶

۳۹- مخصوص سه شنبه شب ۴۶

۴۰- نماز و دعا برای برآورده شدن حاجت

..... ۴۸

۴۱- نماز هدیه خدمت امام زمان (ع) .. ۵۰

۴۲- نماز استغاثه امام زمان (ع) ۵۱

۴۳- اهداء نماز به امام زمان (ع) ۵۳

۴۴- نماز استغاثه به امام مهدی (عج) .. ۵۵

۴۵- دیدن امام زمان (عج) در بین نماز .. ۵۵

فصل سوم:

برکات مسجد مقدس جمکران

۴۶- فضیلت مسجد مقدس جمکران ... ۵۷

۴۷- معجزاتی از تأسیس مسجد جمکران

..... ۵۸

۴۸- طلب باران از مهدی زهرا(س) ۶۰

۴۹- توسل آیه الله گلپایگانی در مسجد

جمکران ۶۱

۵۰- نیاز به عمل نشد ۶۱

۲۱- دعا بر عزاداران حسین (ع) ۳۵

۲۲- حج امام زمان (عج) ۳۵

۲۳- گریه بر امام حسین (ع) ۳۶

۲۴- رفع شک طواف ۳۶

بخش ششم: قرآن و امام زمان (ع)

۲۵- قرائت قرآن ۳۷

۲۶- مصحف جامع ۳۷

۲۷- شباهت حضرت قائم به قرآن ۳۸

بخش هفتم: نماز بر پیکر پدر

۲۸- عمو عقب برو! ۴۰

بخش هشتم: نماز امام بعد از ظهور

۲۹- قبله؛ پایگاه قیام مهدی ۴۲

۳۰- اولین نماز جمعه مهدی با مردم ... ۴۲

۳۱- حضرت مهدی (عج) امام، حضرت

عیسی (ع) مأموم ۴۳

۳۲- بنای مسجدی با هزار درب ۴۳

۳۳- اعلان ظهور امام زمان (ع) ۴۳

۳۴- زنده کردن دین با اجرای عبادت .. ۴۳

۳۵- بیا با ما نماز بگذار! ۴۴

۳۶- قیام بعد از نماز عشاء ۴۴

۳۷- دعای هنگام ظهور ۴۵

- ۵۱- رویت کرامات در مسجد جمکران .. ۶۳
 ۵۲- نوری در مسجد .. ۶۳
 ۵۳- خبر غیبی امام علی (ع) درباره مسجد
 مقدس جمکران .. ۶۴
 ۶۴- کراهت سجده بر قبر .. ۷۴
 ۶۵- خاتم اوصیاء .. ۷۴
 ۶۶- واجب ترین سنت .. ۷۴
 ۶۷- ثواب عطسه .. ۷۴

فصل چهارم:

نماز در مسجد مقدس جمکران

- ۵۴- کیفیت نماز امام زمان (ع) .. ۶۶
 ۵۵- همانند فضیلت نماز در کعبه .. ۶۷
 ۵۶- طلب شهریه در مسجد مقدس جمکران
 .. ۶۷
 ۵۷- نماز امام زمان (ع) در جمکران ... ۶۸

فصل پنجم:

نماز از دیدگاه امام زمان (عج)

- ۵۸- نماز، عامل شکست شیطان .. ۷۲
 ۵۹- فضیلت نماز در مسجد مقدس جمکران
 .. ۷۲
 ۶۰- لازم ترین سجده .. ۷۳
 ۶۱- تأخیر نماز صبح .. ۷۳
 ۶۲- تأخیر نماز مغرب .. ۷۳
 ۶۳- سلام بر نماز مهدی زهرا (س) .. ۷۳

(احکام نماز)

- ۸۰- تکلیف ماموم هنگام بروز حادثه برای
 امام .. ۸۹

- ۶۸- توحید حضرت مهدی (عج) .. ۷۵
 ۶۹- آموزش صلوات .. ۷۵
 ۷۰- گریه خون بر امام حسین (ع) .. ۷۷
 ۷۱- توصیف نماز امام حسین (ع) .. ۷۷
 ۷۲- خواندن دعا .. ۷۷
 ۷۳- دعا بعد از نماز .. ۷۸
 ۷۴- فرج شیعیان درگروی دعای فرج .. ۷۹
 ۷۵- عبادات مورد توجه مهدی (عج) ... ۷۹
 ۷۶- فرمایشاتی از امام زمان (عج) به
 آیت الله مرعشی .. ۷۹
 ۷۷- راننده‌ای که به امام زمان (ع) متوسل
 شد .. ۸۰
 ۷۸- عمل به تعهد اقامه نماز اول وقت . ۸۵
 ۷۹- ملعون شدگان در زبان مهدی (عج) ۸۸

- ۹۸- دعای حضرت مهدی (عج) در شأن خود
 ۹۸
 ۹۹- دعای فرج بعد از نمازهای واجب .. ۹۸
 ۱۰۰- دعا بعد از نماز ظهر در هر روز .. ۹۹
 ۱۰۱- عَجَّلْ فَرَجَ ۱۰۰
 ۱۰۲- فضیلت صلوات بعد از نماز جمعه .. ۱۰
 ۱۰۳- صلوات بعد از نماز صبح روز جمعه
 ۱۰۱
 ۱۰۴- صلوات برای ظهور آن حضرت . ۱۰۱
 ۱۰۵- دعا برای ظهور امام زمان (ع) .. ۱۰۱
 ۱۰۶- دعا بعد از نماز واجب ۱۰۱
 ۱۰۷- دعا برای برطرف شدن اندوهها . ۱۰۲

فصل هفتم:

دعا برای فرج امام زمان (عج)

- ۱۰۸- دعای مهدی در تعجیل فرج خویش
 ۱۰۵
 ۱۰۹- اوقات دعا برای حضرت ۱۰۵
 ۱۱۰- بر شما باد به دعای فرج ۱۰۷
 ۱۱۱- زمان دعای فرج ۱۰۷
 ۱۱۲- نمیرد تا قائم را دریابد ۱۰۸
 ۱۱۳- دعا در همه ساعات روز جمعه .. ۱۰۸

- ۸۱- ثواب حمد و سوره در نمازهای واجب
 ۸۹
 ۸۲- گفتن ذکر هنگام برخاستن از تشهد ۹۰
 ۸۳- مالیدن دست به صورت بعد از قنوت
 ۹۱
 ۸۴- لباس پاک ۹۱
 ۸۵- نماز مکروه ۹۲
 ۸۶- سجده بر تربت امام حسین (ع) ... ۹۲
 ۸۷- واجب ترین مستحبات ۹۲
 ۸۸- ثواب تسبیح با تربت ۹۳
 ۸۹- حکم سجده بر قبور ائمه ۹۳
 ۹۰- نماز جعفر طیار در مسافرت ۹۴
 ۹۱- آداب مسح وضو ۹۴
 ۹۲- حکم نماز ظهر دورکعتی ۹۴
 ۹۳- فضیلت حمد یا تسبیح ۹۵
 ۹۴- تعداد تسبیح فاطمه زهرا (س) ۹۵
 ۹۵- نماز در محمل ۹۶

فصل ششم:

دعا بعد از نماز برای امام زمان (عج)

- ۹۶- دعای امام صادق (ع) ۹۷
 ۹۷- دعای امام کاظم (ع) ۹۷

- ۱۱۴- امان بودن از عذاب ۱۰۸
- ۱۱۵- حق امام بر شیعیان ۱۰۹
- ۱۱۶- وظایف شیعیان ۱۰۹
- فصل هشتم:**
- آداب و شرایط دعای امام زمان (عج)**
- ۱۱۷- تشکیل مجالس دعا برای تعجیل فرج ۱۱۲
- ۱۱۸- کیفیت خواندن دعای فرج ۱۱۲
- ۱۱۹- فواید دعا بر امام زمان (عج) ... ۱۱۳
- ۱۲۰- حصول فرج ۱۱۷
- فصل نهم:**
- دعا برای رفع گرفتاری ها و بیماری ها**
- ۱۲۱- آرزوی مرحوم شیخ حسنعلی اصفهانی ۱۱۹
- ۱۲۲- دعا برای رفع تنگدستی ۱۱۹
- ۱۲۳- دعای رفع شر اشرار ۱۲۱
- ۱۲۴- توجه مهدی به مجلس دعا ۱۲۲
- ۱۲۵- توصیه به خواندن زیارت عاشورا ۱۲۳
- ۱۲۶- عنایت مهدی (ع) به دعای توسل ۱۲۴
- ۱۲۷- دعای آن حضرت برای استخاره . ۱۲۶
- ۱۲۸- دعای حضرت در هر روز ماه رجب ۱۲۷
- ۱۲۹- توسل به امام عصر (ع) ۱۲۸
- ۱۳۰- دعا جهت سلامتی امام زمان (ع) ۱۳۰
- ۱۳۱- دعای آن حضرت در امور دنیا و آخرت ۱۳۰
- ۱۳۲- دعایی برای درمان بیماری ها .. ۱۳۲
- ۱۳۳- دعا برای گشایش کارها ۱۳۳
- ۱۳۴- دعا برای رهایی از دشواری ها .. ۱۳۳
- ۱۳۵- دعا برای بخشیدن گناهان شیعیان ۱۳۴
- ۱۳۶- دعای گشایش هم و غم ۱۳۵
- ۱۳۷- دعای حضرت برای مومنان نیازمند ۱۳۵
- ۱۳۸- زیارت آل یاسین ۱۳۶
- ۱۳۹- دعای عهد ۱۴۰

پیشگفتار :

- سلام بر مهدی.
- سلام بر فرزند زهرا (س).
- سلام بر حجت خدا بر روی زمین.
- سلام بر امام زمان (عج) که ریسمان محکم الهی است.
- سلام بر مهدی (عج) که حافظ و نگهدار قرآن کریم است.
- سلام بر فرزند زهرا علیها السلام که فقط او می داند قبر مادرش کجاست و کنار قبرش درددل می کند.
- سلام بر مهدی (عج) که با ظهورش جهان را نورانی می کند.
- سلام بر مهدی (عج) که شفابخش جانهاست.
- سلام بر مهدی (عج) که حجت پایدار حق است.
- سلام بر مهدی (عج) که امید ما به شفاعت اوست.
- سلام بر قنوت طولانی مهدی (عج).
- سلام بر رکوع و سجود مهدی (عج).
- سلام بر ناله های شبانه مهدی (عج).
- سلام بر نماز شب مهدی (عج).

سلام بر فرزند زهرا که پس از ظهور، مزار مادرش را آشکار نموده و از دشمنان مادر مظلومه‌اش انتقام می‌گیرد.

سلام بر نماز اول وقت مهدی (عج)

سلام بر عدالت مهدی (عج) که جهان انتظار آن را می‌کشد.

سلام بر ذکرهای عاشقان امام زمان (عج)

سلام بر دعاهای خالصانه و شفابخش امام زمان (عج)

مهدی جان! هنگام ظهور و حضورت کی فرا می‌رسد که همه دل‌ها منتظر توست و همه مظلومان جهان انتظار قدم مبارک تو را می‌کشند، نمازگزاران همگی منتظر تو هستند که پشت سر تو نماز را اقامه کنند.

مهدی جان! کی می‌آیی تا نماز را در تمام جهان احیاء کنی.

در پایان سفارش ما به همه شیفتگان حضرت مهدی (عج) این است که بیاییم قلبمان با امام زمان باشد و یک لحظه از او غافل نشویم و به عشق او نمازمان را اول وقت بخوانیم؛ زیرا آن حضرت نیز اول وقت نماز می‌خواند و در دل شب به یاد او باشیم، همراه او با خداوند راز و نیاز کنیم و بعد از هر نماز برای فرج آقا و سرورمان با تمام وجود دعا کنیم و از خداوند سبحان بخواهیم که در امر فرجش تعجیل فرماید.

ان شاء الله

عباس عزیزی

حوزه علمیة قم

زمستان ۱۳۸۰

﴿گزیده‌ای از زندگانی امام زمان (عج)﴾

● نام: همنام پیامبر (م - ح - م - د)

رسول خدا ﷺ فرمود: «دنیا از بین نخواهد رفت تا مردی از اهل بیت من که همنام من است مالک زمین شود.»

● القاب معروف: مهدی موعود، امام عصر، صاحب‌الزمان، بقیة الله، قائم، خلف، صالح، اباصالح، حجت، منتظر.
● کنیه: ابوالقاسم.

● نام پدر: امام حسن عسکری علیه السلام.

● نام مادر: نرجس خاتون.

● تاریخ تولد: روز جمعه، ۱۵ شعبان، سال ۲۵۵ یا ۲۵۶ هجری قمری،
موقع طلوع فجر

● مکان تولد: شهر سامرا (امام زمان (ع) در حدود پنج سال تحت کفالت پدر بزرگوارش مخفیانه زندگی می‌کرد).

● دوران زندگی امام:

۱- دوران کودکی ۲- دوران غیبت صغری ۳- دوران غیبت کبری

۴- دوران درخشان ظهور و حکومت جهانی حضرتش (ع) ان شاء الله.

● مدت غیبت صغری:

بعد از شهادت امام حسن عسکری (ع)، حضرت مهدی (ع) عهده‌دار امامت شد و در همین تاریخ (۲۶۰ هـ ق) به اذن خداوند متعال، غیبت صغری نمود که تقریباً هفتاد سال؛ یعنی تا سال ۳۲۹ هـ ق طول کشید و در این مدت چهار نایب خاص بین خود و مردم داشت.

● مدت غیبت کبری:

از سال ۳۲۹ هـ ق غیبت کبری شروع شد و نایب خاصی برای خود قرار نداده؛ بلکه نواب عام قرار داده است و این غیبت ادامه دارد تا هرگاه که مشیت الهی بر ظهور حضرت (ع) تعلق گیرد و جهان از عدالت برخوردار گردد.

● نواب حضرت مهدی ۲ دسته‌اند:

الف: نواب خاص

ب: نواب عام

اسامی نواب خاص:

۱- عثمان بن سعید

۲- محمد بن عثمان

۳- حسین بن روح

۴- علی بن محمد سیمری

نواب عام آن حضرت عبارت‌اند از فقیه جامع‌الشرایط (مرجع تقلید که در عصر غیبت مردم به آنها رجوع می‌کنند).

● تعداد یاران امام: ۳۱۳ تن می‌باشد.

● نام شمشیر حضرت مهدی (عج):

سيف الله (شمشیر خدا) و سيف الله المنتقم (شمشیر انتقام الهی)

شمشیری که بر سر ستمگران فرود می‌آید.

فصل اول:

حالات معنوی و عرفانی

نماز امام زمان (عج)

بخش اول:

نیایش در رحم مادر

۱- رشدی معجزه‌آسا

حکیمه خاتون (س) گفت:

چهل روز گذشت، خدمت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام رفتم، چون داخل شدم، دیدم طفلی در میان خانه راه می‌رود، گفتم «ای سید من! این طفل دو ساله کیست؟»

حضرت علیه السلام تبسم نمود و فرمود: «اولاد پیغمبران و اوصیای ایشان هرگاه امام باشند، برخلاف اطفال دیگر نشو و نما می‌کنند، و یک ماه ایشان مانند یک ساله دیگران است، و ایشان در شکم مادر سخن می‌گویند و قرآن می‌خوانند و عبادت پروردگار می‌کنند، و در هنگام شیر خوردن ملائکه فرمان ایشان می‌برند، و هر صبح نیایش پروردگار می‌کنند، و در هنگام شیر خوردن ملائکه فرمان ایشان می‌برند، و هر صبح و شام بر ایشان نازل می‌شوند.»^(۱)

۲- خواندن سوره قدر

حضرت قائم علیه السلام چنان که در روایت حکیمه خاتون علیها السلام روایت شده: در شکم مادر سخن می گفت و سوره قدر را قرائت می کرد.
حضرت یحیی علیه السلام زاهدترین و عابدترین مردم زمانش بود.
حضرت قائم (عج) نیز عابدترین و زاهدترین مردم زمانش می باشد. (۱)

بخش دوم:

نیایش بعد از تولد

۳- خواندن قرآن در سجده مهدی (عج)

بربازوی راست حضرت مهدی (عج) این آیه شریفه نوشته شده بود که:

«جَاءَ الْحَقُّ وَ زَهَقَ الْبَاطِلُ، إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا.»^(۱)

و در سجده خویش می فرمود:

«أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَنَّ جَدِّي مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ

وَ أَنَّ أَبِي أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَلِيَّ اللَّهِ...»

یعنی؛ «گواهی می دهم که خدایی جز خدای یکتا، که شریک و همتایی

ندارد، نیست و جد گرانقدرم محمد ﷺ پیام آور اوست. و پدر والایم

امیرمؤمنان علی علیه السلام دوست و جانشین پیامبر خداست.»

آن گاه امامان نور را پس از امیرمؤمنان علی علیه السلام یکی پس از دیگری نام

برد تا به نام مبارک پدر گرانقدرش حضرت امام حسن عسکری علیه السلام رسید،

سپس فرمود: «بار خدایا! آن چه را که به من وعده فرمودی تحقق بخش و کار

بزرگم را در پرتو قدرتت تدبیر فرما! و گام‌هایم را در قیام پرشکوه و آسمانی ام برای برانداختن بیداد و ستم، و استقرار کامل عدالت و مهر در سراسر گیتی استوار ساز و به دست من، زمین را از عدل و داد لبریز گردان!

پس از آن سر از سجده برداشت و به تلاوت این آیه مبارکه پرداخت:
 «شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ، قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ * إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ...»^(۱)

یعنی؛ «خدا گواهی داد و فرشتگان و دانشمندان نیز، که هیچ خدای برپای دارنده عدل، جز او نیست، خدایی جز او نیست که پیرومند و فرزانه است، بی تردید دین در نزد خدا تنها اسلام است.»

پس از تلاوت آیه شریفه عطسه کرد و فرمود:
 «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ، زَعَمَتِ الظَّلَمَةُ أَنَّ حُجَّةَ اللَّهِ دَاحِضَةٌ أُذُنَ لَنَا فِي الْكَلَامِ لَزَالَ لَشْكٍ؛
 سپاس خدای را که پروردگار جهانیان است و درود خدای بر محمد و خاندانش باد!»

۴- تلاوت قرآن

حکیمه خاتون می‌گوید: درست هفتمین روز ولادت نور بود که با شتاب، خویشان را به خانه یازدهمین امام معصوم علیه السلام رساندم، سلام کردم و نشستم.

منتظر اشاره آن حضرت علیه السلام بودم که فرمود:

«هَلِّمِي إِلَى ابْنِي.»

«عمّه جان! برو فرزند گرانمایه ام را از اطاقش بیاور!»

به سرعت برق حرکت کردم و کودک پرشکوه را که در پوشش ویژه‌ای بود از گهواره برگرفتم و به حضور پدر والامقامش آوردم و او همان گونه که روز ولادت کودک به او مهر ورزیده بود، بار دیگر او را بر روی دستان مبارک خویش گرفت و زبان درکام او نهاد و جریان به گونه‌ای بود که گویی به کودک، شیر یا عسل مصفا می‌خوراند و تغذیه‌اش می‌نماید. آن گاه رو به فرزندش نمود و فرمود:

«تَكَلَّمْ! يَا بُنَيَّ!»^(۱)

«پسرم! میوه دل‌م! سخن بگو!»

و شگفتا که باز هم با دیدگان خویش دیدم که آن کودک هفت روزه، بسان نخستین روز ولادتش، لب به سخن گشود و با قدرت آفریدگارش به یکتایی خدا و رسالت پیامبر ﷺ گواهی داد و پس از آن بر همه امامان نور از امیرمؤمنان علیه السلام تا پدر گرانمایه‌اش، یکی پس از دیگری، درود نثار کرد و هنگامی که به نام مبارک خویش رسید، سکوت کرد.

و آن گاه با صدای دلنوازش به تلاوت این آیات شریفه پرداخت:

«و تُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَ نَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَ نَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ * وَ نُمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَ نُرِي فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَ جُنُودَهُمَا مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ»^(۲)

و ما بر آن هستیم که بر ضعیف‌شدگان و پایمال‌شدگان روی زمین، نعمت دهیم و آنان را پیشوایان سازیم و وارثان گردانیم و آنان را در آن

۱- بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۳.

۲- سوره قصص، آیه ۴-۵.

سرزمین، تمکن و اقتدار بخشیم و به فرعون و هامان و سپاهیان شان چیزی را که از آن در هراس بودند و می ترسیدند، (همان را) نشان دهیم.»^(۱)

۵- تسبیح خداوند در بدو تولد

صاحب الزمان - عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فرجه الشریف - که او را دیده‌اند و از او شنیده‌اند، وقتی که به دنیا آمد برای عظمت خداوند به زمین افتاد و سجده کرد، مانند پدرانش عليه السلام تا امیرالمؤمنین عليه السلام و همانطور که از رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم است که هنگام ولادت، چنین نمود و همچنین از همه آنان چنین حالتی هنگام ولادت، روایت شده است.

خدای تعالی را تسبیح و تهلیل و تکبیر و تمجید می‌گفت. و آیات و نشانه‌های او از زمان کودکی تا بزرگی اش بیشتر از آن است که به شمارش درآید، از نظر اخلاق نیکو و علم و زهد و نورش که در همه جا گسترده شده و یاری و دستگیری نمودنش از افسردگان و استفاده کنندگان به او در جای زمین چه در خشکی و چه در دریا.^(۲)

۱- دیدار بار، ج ۱، ص ۱۷۸.

۲- جلوه‌های اعجاز معصومین (ع)، ص ۴۰.

بخش سوم:

نیایش در دوران کودکی

عرق عبادت

نامش «اسماعیل» بود و نام خانوادگی اش «نوبختی» و در میان مردم به «ابوسهل نوبختی» شهرت داشت.

از چهره‌های موفق‌تری بود که در دوران حیات حضرت امام حسن عسکری علیه السلام فرزند برومندش حضرت مهدی علیه السلام را زیارت کرده و خود با گوش و چشم خود شنیده و دیده بود که یازدهمین امام نور علیه السلام پسرش امام مهدی (عج) را به عنوان مهدی آل محمد صلی الله علیه و آله و سلم و حجّت خدا در روی زمین، می‌خواند. ویژگی او را یکی پس از دیگری بر می‌شمارد و گویی در این اندیشه است که آگاهان و شایستگان و بزرگان شیعه، او را نیک بشناسند.

«اسماعیل» جریان دیدار خویش را بدین صورت روایت کرده است:

آخرین روزهای زندگی حضرت عسکری علیه السلام بود که به محضرش شرفیاب شدم. آن گرامی در بستر بیماری بود و با همان عارضه نیز جهان را بدرود گفت.

در کنار بستر او نشسته بودم که به «عقید»^(۱) دستور داد تا آب مصطکی^(۲) برایش بجوشاند.

او دارو را طبق دستور، فراهم ساخت. آن گاه مادر گرامی حضرت مهدی علیه السلام آن جوشانده را که در ظرف خاصی بود به دست حضرت عسکری علیه السلام داد تا بنوشد؛ اما هنگامی که آن گرامی خواست آن را بنوشد از شدت بیماری، دست مبارکش لرزید و آن ظرف به دندان‌هایش اصابت کرد. ظرف مخصوص را به زمین نهاد و به «عقید» دستور داد به اندرونی برود و کودک گرانقدری را که در حال سجده و نیایش با پروردگار خویش است، به نزد حضرتش بیاورد.

«عقید» می‌گوید: برای انجام دستور آن حضرت وارد خانه شدم و کودکی را بسان پاره‌ماه دیدم که در سجده و غرق در عبادت و نیایش است. انگشتان سبابه‌اش را به سوی آسمان گرفته و با آفریدگار توانای هستی به راز و نیاز برخاسته است.

هنگام ورود، درودی گرم و عاشقانه، نثارش کردم، او نماز را کوتاه نمود و پاسخ سلامم را داد و از من بسیار بزرگووارانه دلجویی کرد.

گفتم: «سرورم! پدرت حضرت عسکری علیه السلام شما را فرا خوانده است.» هنوز عکس‌العمل و پاسخ او را دریافت نداشته بودم که دیدم مادر گرامی‌اش آمد و دست او را گرفت و به سوی پدر گرانقدرش آورد.

اسماعیل ضمن سخنانی در این مورد افزود:

۱- «عقید» خادم آن حضرت بود و فردی از خوبان و تربیت‌یافتگان که علاوه بر این که مدتی طولانی در خدمت حضرت عسکری (ع) بود، مدتی نیز به امام هادی (ع) خدمت نموده و در راه خودسازی و رشد فکری و اخلاقی و عملی، از دو پیشوای نور، بهره‌گرفته بود.

۲- نوعی داروی گیاهی.

هنگامی که آن پاره ماه در برابر حضرت عسکری علیه السلام قرار گرفت، بر پدر گرانمایه اش سلام کرد و من یک لحظه به خود آمدم، دیدم در برابر خویش کودکی پر شکوه با چهره‌ای نور افشان، موهایی پیچیده و زیبا، دندان‌هایی منظم و بسان صدف سفید و ردیف شده و... را می‌نگرم.

امام عسکری علیه السلام بدان کودک گرانقدر نگریست و قطرات اشک از جام دیدگانش فرو بارید و خطاب به او فرمود:

«پسرم! ای سالار خاندان و پیروان و دوستداران و رهروان راه پرافتخار خویش! آن ظرف را به من بده و مرا سیراب ساز که من به بارگاه دوست، روانم.»

حضرت مهدی علیه السلام ظرف مخصوص را برداشت و با حرکت لب‌ها، گویی دعایی بر آن خواند و آن را به پدر گرانمایه اش تقدیم داشت. هنگامی که حضرت عسکری علیه السلام از آن نوشید فرمود:

«هیئونی للصلاة.»

«پسرم! مرا برای نماز و نیایش با خدا آماده ساز!»
و چون بر اثر شدت بیماری، توان حرکت نداشت، پارچه مخصوصی در همان جا بر روی زانویش انداختند و حضرت مهدی علیه السلام به دست خویش پدر و الایش را وضو داد.

آن گاه پدر سراپای فرزند را نظاره کرد و فرمود:

«أبشر يا بنی! فأنت صاحب الزمان!

و أنت المهدی!

و أنت الحجة الله على أرضه!

و أنت ولدی و وصیئ...!

و أنت محمد بن الحسن!
و أنت خاتم الأئمة الطاهرين (ع)
و قد بشر بك رسول الله و سماك و كناك بذلك.»

«پسرم! مژده باد تو را که تو صاحب الزمان هستی! و مهدی آل محمد و حجّت خدا در روی زمین می باشی.»

تو فرزند دل‌بند من، جانشین راستین و به نام من، محمد بن حسن هستی...»

و آن گاه پدرانش را یکی پس از دیگری تا جد کبیرش به نام بر شمرد و سرانجام فرمود:

«پسرم! تو آخرین امام نور از دودمان پاک پیامبری. پیام آور خدا، امت خویش را به وجود تو بشارت داد و نام و نشان و کنیه‌ات را برای آنان بیان فرمود و نوید آمدنت را به آنان داد.»

آری! بدین سان سخنان امام عسکری علیه السلام پایان یافت و در همان لحظات بود که روح بلند و ملکوتی اش به سوی بهشت پرتراوت و زیبا پرکشید و جهان و جهانیان را در سوگ خویش فرو برد. (۱)

بخش چهارم:

سلام بر نماز امام زمان علیه السلام

۷- تلاوت قرآن امام (عج)

در زیارت حضرت مهدی علیه السلام خطاب به آن حضرت می‌گوییم:

«السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيَّ كِتَابِ اللَّهِ وَ تَرْجُمَانَهُ؛

سلام بر تو ای مهدی! ای تلاوت کننده قرآن و ای بیان کننده حقایق و معارف حیاتبخش آن.»

۸- قنوت امام

«السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُصَلِّي وَ تَقُتُّ؛

سلام بر تو در آن هنگام که در نماز و قنوت و نیایشی.»

۹- ذکر امام

«السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُهَلِّلُ وَ تُكَبِّرُ؛

سلام بر تو ای امام عصر! هنگامی که خداوند را به یگانگی یاد می‌کنی و کلمه مقدس «لا اله الا الله» را بر زبان مبارکت جاری می‌فرمایی.»

۱۰- رکوع و سجود امام

«السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَرْكَعُ وَ تَسْجُدُ؛

سلام بر تو در آن هنگام که رکوع و سجده می کنی.»

۱۱- نماز شب نورانی مهدی (عج)

استاد الهی و عارف ربانی، مرحوم حاج شیخ جواد انصاری همدانی رحمته الله می فرمود:

یکی از مؤمنان، شبی که برای نماز شب بیدار شده بود، مشاهده کرد که در حدود پانصد خانه از خانه های همدان نور افشانی می کنند. به او الهام شده بود که در این خانه ها نماز شب خوانده می شود، در نقطه ای (از زمین) عمودی از نور دیده بود که تا آسمان کشیده شده است و به او الهام شده بود که در آن مکان، وجود مقدس حضرت مهدی (عج) هست که به نماز شب ایستاده است. (۱)

۱۲- پدرم فدایش باد!

اخبار بسیاری درباره کثرت و شدت کوشش و اهتمام حضرت مهدی علیه السلام در عبادت وارد شده است. جد بزرگوارش سیدالعابدین علیه السلام آمده که در وصف حضرت قائم - روحی فداه - فرمود: «با آن چهره گندمگون، زردی بی خوابی شب نیز آمیخته است، پدرم فدای آن کس که شبش را در حال سجود و رکوع و ستاره شماری (کنایه از بیداری) خواهد گذراند.» (۲)

۱- رساله لقاء الله، ص ۱۳۰ و ۱۳۱.

۲- مکیال المکارم، ج ۱، ص ۲۵۲.

۱۳- زردی روی از عبادت

در روایتی از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام در وصف آن حضرت آمده که: «بر رنگ گندمگونش از بیداری شب‌ها زردی عارض می‌شود.»^(۱)

۱۴- تشریف محمد بن ابی‌الرزاد و ابن جعفر دهان

محمد بن ابی‌الرزاد روایت می‌گوید:

روزی در ماه رجب، با محمد بن جعفر دهان به سوی مسجد سهله به راه افتادیم. محمد به من گفت: مرا به مسجد صَعَصَعَه ببر. [امیرالمؤمنین و ائمه اطهار علیهم السلام در این مسجد نماز خوانده و قدم‌های شریف خود را در آن جا گذاشته‌اند؛ لذا مسجد بابرکتی است.] به سوی آن مسجد حرکت کردیم. در آن جا در حال نماز خواندن دیدیم، مرد شتر سواری از راه رسید. از شتر خود پیاده شد و در زیر سایه‌ای زانویش را عقال کرد (زانویش را بست). آن‌گاه داخل مسجد شد و دو رکعت نماز خواند؛ ولی آن دو رکعت را طول داد، بعد هم دست‌های خود را بلند کرد و گفت: اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمُنَنِ السَّابِغَةَ... تا آخر دعا. [این دعا در کتب ادعیه در اعمال ماه رجب و اعمال مسجد صَعَصَعَه، معروف است] آن‌گاه برخاست و نزد شتر خود رفت و بر آن سوار شد. محمد بن جعفر دهان به من گفت: آیا بر نخیزیم و نرویم تا سؤال کنیم که ایشان کیست؟

من قبول کردم؛ لذا برخاسته، نزد او رفتیم و گفتیم: تو را به خداوند قسم می‌دهیم به ما بگو که کیستی؟

فرمود: شما را به خداوند قسم می‌دهم، فکر می‌کنید که باشم؟

ابن جعفر دهان گفت: فکر کردم خضر هستید.

آن شخص به من فرمود: تو هم چنین تصویری داشتی؟

عرض کردم: من هم فکر کردم که خضر هستید.

فرمود: واللّٰه من کسی هستم که خضر محتاج به دیدن او است. برگردید

که منم امام زمان شما. (۱)

۱۵- مسجد کوفه مصلاّی امام زمان (ع)

مسجد کوفه محل نماز پیامبران و اوصیاء بود و به زودی محل نماز امام

زمان علیه السلام خواهد شد.

۱۶- فضیلت مسجد سهله

امام صادق علیه السلام فرمود:

«گویا می بینم که حضرت صاحب الامر (صلوات الله علیه) را که با اهل و

عیالش وارد مسجد سهله شده و در آنجا ساکن شده اند، خداوند هیچ

پیغمبری را نفرستاد مگر آن که در آن جا نماز خواند، و هر کس در آن مکان

اقامت نماید، چنان است که در خیمه رسول خدا اقامت گزیده است.

هیچ مرد و زن مؤمنی نیست جز آن که دلش آرزوی رفتن به آن مسجد را

دارد، در آن مسجد سنگی است که صورت همه پیامبران - صلوات الله علیهم

در آن است.

هر کس با نیت خالص در آن مسجد نماز بخواند و دعا نماید، خداوند

حاجت او را برآورده می کند، و هر کس در آن جا امان بخواند خداوند او را

از هر چیزی که می ترسد ایمن می دارد، و هیچ شب و روزی نیست مگر آن که ملائکه برای زیارت آن مکان و عبادت خدا در آن جا فرود می آیند.»^(۱)

۱۷- نماز به امامت صاحب الامر (عج)

در بحار از کتاب «تنبيه الخاطر» از سید اجلّ علی فرزند ابراهیم عریضی علوی حسینی از علی فرزند علی فرزند نما منقول است که گفت:
حسن فرزند علی فرزند حمزه در خانه شریف علی فرزند جعفر فرزند علی مدائنی علوی برای ما تعریف کرد که: پیرمرد رخت شویی در کوفه بود که به زهد موصوف و به سیاحت و عبادت و عزلت شادان بود، و پیوسته در پی آثار و اخبار خوب می رفت، در یکی از روزها که من در مجلس پدرم بودم دیدم این پیرمرد برای پدرم صحبت می کند و پدرم خوب گوش می دهد.
پیرمرد می گفت: شبی در مسجد جعفری - که مسجدی قدیمی و در بیرون کوفه است - بودم، شب به نیمه رسیده بود و من در آن جا برای عبادت خلوت داشتم که ناگاه سه نفر داخل مسجد شدند، و چون به وسط حیاط مسجد رسیدند، یکی از آنها به زمین نشست، سپس دست خود را به چپ و راست روی زمین کشید که آبی جوشید و از آن جا بیرون زد.
آن گاه وضو گرفت و به آن دو نفر هم اشاره کرد آنها نیز وضو گرفتند، سپس جلو ایستاد و آن دو نفر به او اقتدا کردند، من هم رفتم به او اقتدا کردم و نماز خواندم.

پس از آن که نماز را سلام دادم و آن را به جای آوردم، وضع او مرا مبهوت کرد و آب بیرون آوردنش را بزرگ شمردم، از آن کسی که از آن دو نفر

در سمت راست من بود پرسیدم: این کیست؟

به من گفت: این صاحب الامر فرزند امام حسن عسکری علیه السلام است.

پیش رفتم و دست‌های مبارک حضرت علیه السلام را بوسیدم و عرضه داشتم: یا بن رسول الله! درباره شریف عمر فرزند حمزه چه می‌فرمایی، آیا او بر حق است؟

فرمود: نه؛ ولی چه بسا که هدایت شود و پیش از مرگ مرا می‌بیند.

راوی می‌گوید: این حدیث جالب را نگاهشتیم، و مدتی از این قضیه گذشت تا این که شریف عمر فرزند حمزه وفات یافت و شنیده نشد که او امام زمان - عجل الله فرجه الشریف - را دیده باشد. روزی با آن پیرمرد زاهد در جایی ملاقات نمودم و جریانی که گفته بود به یادش انداختم و از او - به طور ایراد - پرسیدم: مگر شما نگفتید شریف قبل از مرگش حضرت صاحب الامر را - که به او اشاره نمودی - خواهد دید؟

پیرمرد گفت: از کجا دانستی که او آن حضرت را ندیده است؟

بعد از آن روز، شریف ابوالمناقب پسر شریف عمر فرزند حمزه را دیدم، و درباره پدرش با او گفت‌وگو کردم.

شریف ابوالمناقب گفت: در یکی از شب‌هایی که پدرم در بستر مرض مرگ قرار داشت نزد او بودم، آخر شب بود، نیروی بدنی پدرم تحلیل رفته و صدایش ضعیف شده و درها به روی ما بسته بود، که ناگهان مردی بر ما وارد شد که هیبت او ما را گرفت، و آمدنش را با وجود بسته بودن درها مهم تلقی کردیم؛ ولی توجهی نداشتیم که از وی سؤال کنیم. آن مرد در کنار پدرم نشست، و مدتی آهسته با وی گفت‌وگو کرد و پدرم می‌گریست. سپس برخاست و رفت، و چون از دیدگان ما غایب شد، پدرم به سختی تکان

خورد و گفت: مرا بنشانید، ما هم او را نشانیدیم چشم‌های خود را باز کرد و گفت: این شخص که نزد من بود کجاست؟
گفتیم: از همان جا که آمده بود بازگشت.
گفت: دنبالش بروید. رفتیم؛ ولی او را دیگر نیافتیم، درها بسته بود. نزد پدر بازگشتیم و جریان را به او گفتیم، سپس از او پرسیدم: این شخص که بود؟
گفت: این صاحب‌الامر علیه السلام بود، پس از آن سختی بیماریش عود کرد و بی‌هوش شد. (۱)

۱۸- نمازگزار نورانی

مرحوم عالم ربّانی شیخ محمود عراقی، شاگرد شیخ انصاری در کتاب «دارالسلام» نقل می‌کند از حاج میرزا خلیل طیب رحمته الله :
در زمانی که عالم ربّانی میرزا ابوالقاسم قمی گیلانی صاحب کتاب قوانین به نجف اشرف آمده بود، روزی در منزل او بودم، اظهار نمود که بیا دیدن سیّد معنی بحرالعلوم برویم، به همراه ایشان رفتیم.
پس از انجام رسوم و آداب، میرزای قمی اظهار نمود که سوّالی در خلوت دارم، سیّد به اهل مجلس نظر کرد و فرمود: بفرما و این جماعت اصحاب سرّ من هستند.

میرزای قمی وقتی این را شنید پرسید: شنیده‌ام که از برای آقا (سیّد) شرفیابی ملاقات حضرت قائم (عج) حاصل شده، آیا این خبر درست است؟
سیّد گفت: آری! مدّتی به آرزوی دریافت این نعمت به مسجد سهله

می‌رفتم، تا آن که در یک شب از شب‌ها در وسط مسجد روشنائی دیدم، هنگامی که نظر کردم مردی را در وسط مسجد دیدم که نماز می‌خواند و این روشنی از آثار و انوار اوست، دانستم آن بزرگوار است و شرفیاب خدمت او شدم. (۱)

۱۹- دعا بعد از ذکر رکوع

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَرَحَّمْ عَلَى عَجْزِنَا، وَ اغِثْنَا بِحَقِّهِمْ؛

پروردگارا! بر محمد و خاندانش درود فرست، و بر ناتوانی ما رحم نما، و به حق آنان به فریادمان برس.» (۲)

۲۰- دعا در قنوت

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ أَكْرِمِ أَوْلِيَاءَكَ بِإِنْجَارِ وَعْدِكَ، وَ بَلِّغْهُمْ دَرَكَ مَا يَأْمُلُونَ مِنْ نَصْرِكَ، وَ اكْفُفْ عَنْهُمْ بِأَسْ مَنْ نَصَبَ الْخِلَافَ عَلَيْكَ، وَ تَمَرَّدَ بِمَنْعِكَ عَلَى رُكُوبِ مُخَالَفَتِكَ، وَ اسْتَعَانَ بِرِفْدِكَ عَلَى فُلِّ حَدِّكَ، وَ قَصَدَ لِكَيْدِكَ بِأَيْدِكَ، وَ وَسِعَتْهُ جِلْمًا لِتَأْخُذَهُ عَلَى جَهْرَةٍ، أَوْ تَسْتَأْصِلُهُ عَلَى غُرَّةٍ.

فَإِنَّكَ اللَّهُمَّ قُلْتَ وَ قَوْلِكَ الْحَقُّ: «حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازْيَنْتَ وَ ظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَيْهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ»، وَ قُلْتَ:

۱- دارالسلام عراقی، ص ۲۸۴.

۲- صحیفه المهدی (ع)، ص ۶۲.

«فَلَمَّا اسْفُونَا اِنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ.»

وَ اِنَّ الْغَايَةَ عِنْدَنَا قَدْ تَنَاهَتْ، وَ اِنَّا لِعَظِيكَ غَاضِبُونَ، وَ اِنَّا عَلٰى نَصْرِ الْحَقِّ مُتَعَاصِبُونَ، وَ اِلٰى وُرُودِ اَمْرِكَ مُشْتَاقُونَ، وَ لِاِنْجَازِ وَعْدِكَ مُرْتَقِبُونَ، وَ لِحُلُولِ وَعْدِكَ بِاَعْدَائِكَ مُتَوَقِّعُونَ.

اَللّٰهُمَّ فَاذَنْ بِذٰلِكَ، وَ افْتَحْ طُرُقَاتِهِ، وَ سَهِّلْ خُرُوجَهُ، وَ وَطِّئْ مَسَالِكَهُ، وَ اشْرَعْ شَرَائِعَهُ، وَ اَيِّدْ جُنْدَهُ وَ اَعْوَانَهُ، وَ بَادِرْ بِاَسْكَ الْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ، وَ ابْسُطْ سَيْفَ نِقْمَتِكَ عَلٰى اَعْدَائِكَ الْمُعَانِدِيْنَ، وَ خُذْ بِالثَّارِ، اِنَّكَ جَوَادٌ مَّكَارٌ؛

«پروردگارا! بر محمد و خاندانش درود فرست، و اولیای او را با قطعی ساختن وعدهات گرامی دار، و آنان را به آن چه از یاریات امید دارند برسان، و دشمنی کسی که به مخالفت تو برخاسته، و از محرّمات تو سرکشی نموده و آنها را انجام داده، و با کمک عنایات و نعمت های تو در صدد از هم گسستن حدّت برآمده، و با همان نعمت های قصد نیرنگ با تو را نموده، و بردباری تو شامل حال او گردیده، را از ایشان بازدار، تا او را آشکار برگیری، یا در حالی که مغرور شده باشد از ریشه برآوری.»

پروردگارا! به درستی که تو فرموده ای و فرموده ات حق است: «آن گاه که زمین سبزی و زینت به خود گرفت و اهل آن گمان کردند بر آن قادر هستند امر ما در شب یا روز فرا رسید، پس آن را نابود ساختیم گویا که دیروز هیچ سبزه ای وجود نداشته، این چنین آیات را برای گروهی که اندیشه کنند شرح می دهیم.» و نیز فرموده ای: «پس چون ما را به خشم آوردند از آنان انتقام گرفتیم.»

و به راستی که آخرین فرصت نزد ما به سر آمده، و ما برای خشم تو غضبناک، بر یاری حق هماهنگ، و به آمدن فرمانت مشتاق، و برای تحقق

یافتن وعده‌ات در انتظار به سر برده، و فرود آمدن عذابت را بر دشمنانت خواهانیم.

بارالها! پس در آن امر به ما اذن ده، و راه‌هایش را بگشای، و نحوه بیرون آمدن از آن را آسان گردان. و زمینه‌های پیمودنش را فراهم نما، و راه‌های آن را به روی ما بگشای، و سپاهیان و یاورانش را تأیید فرما، و عذابت را بر ستمگران زودتر برسان، و شمشیر نعمتت را بر دشمنان معاندت بگستران، و انتقام خون‌ها را بگیر که تو بسیار بخشنده و مکرکننده‌ای.»^(۱)

بخش پنجم:

عبادت امام زمان علیه السلام

۲۱- دعا بر عزاداران حسین (ع)

یکی از برادران صالح برایم نقل کرد که آن حضرت علیه السلام را در خواب دیده، آن حضرت به او فرموده‌اند:

«من برای همه مؤمنینی که پس از ذکر مصایب سیدالشهدا در مجالس عزاداری دعا می‌کنند، دعا می‌کنم.»^(۱)

۲۲- حج امام زمان (عج)

ابو احمد از یکی از برادرانش که اهل مداین بود نقل می‌کند که: روزگاری با رفیقم به حج رفته بودم، جوانی را دیدم که ازار و ردایی داشت و آنها را به ۱۵۰ دینار قیمت کردیم و به پایش نعلین زردی بود که هیچ غباری در آن وجود نداشت و نه اثر سفری. گدایی از او چیزی خواست، از زمین چیزی برداشت و به او داد. سائل زیاد از او سؤال کرد. جوان برخاست و رفت و از چشم ما ناپدید شد. ما به آن سائل نزدیک شدیم و گفتیم: به تو چه داد؟

۱- مکیال المکارم، ج ۱، ص ۳۸۶.

سنگریزه‌ای از طلا را به ما نشان داد، قیمت کردیم، بیست دینار بود. به رفیقم گفتیم: مولای ما با ماست و ما او را نمی‌شناسیم؟
پس با هم برویم و او را جست‌وجو کنیم.
تمام موقف را گشتیم؛ ولی او را نیافتیم و برگشتیم و از کسانی که آن‌جا بودند و او را دیده بودند پرسیدیم، گفتند: او جوان علوی است که هر سال از مدینه پیاده به حج می‌آید. (۱)

۲۳- گریه بر امام حسین (ع)

از امام صادق علیه السلام روایت شده است که:

«حضرت قائم علیه السلام نیز - مانند آدم - گریه بسیار دارد، چنان که در زیارت ناحیه از آن حضرت است که - خطاب به جدش امام حسین علیه السلام - می‌گوید:
شب و روز برایت ندبه می‌کنم و به جای اشک بر تو خون می‌گیرم.» (۲)

۲۴- رفع شک طواف

حسن بن حسین استرآبادی می‌گوید: در حال طواف، شک نمودم که چند طواف و شوط انجام داده‌ام، ناگاه جوانی خوبروی را دیدم که پیش آمد و گفت: هفت شوط دیگر طواف کن! (۳)

۱- اصول کافی: ج ۱، ص ۳۳۲، حدیث ۱۵.

۲- مکیال المکارم، ج ۱، ص ۱۹۶.

۳- وسایل الشیعه: ج ۹، ص ۴۳۶، حدیث ۱۳.

بخش ششم:

قرآن و امام زمان علیه السلام

۲۵- قرائت قرآن

عزیر علیه السلام وقتی به سوی قومش بازگشت و در میان آنها ظاهر شد، تورات را آن طور که بر موسی بن عمران علیه السلام نازل شده بود خواند. قائم علیه السلام هنگامی که ظاهر شود برای اهل زمین قرآن را آن چنان که بر حضرت خاتم النبیین صلی الله علیه و آله و سلم نازل شده خواهد خواند ان شاء الله. (۱)

۲۶- مصحف جامع

در کافی به سند خود از سالم بن ابی سلمه روایت کرده است که گفت: من می شنیدم که مردی بر حضرت ابی عبدالله صادق علیه السلام حروفی از قرآن خواند که مانند خواندن متعارف مردم نبود. حضرت ابو عبدالله علیه السلام به او فرمود: «از این قرائت دست بکش و همانطور که مردم می خوانند بخوان تا قائم عجل الله تعالی فرجه قیام کند، چون حضرت قائم قیام کند، کتاب خدا را با حدودش خواهد خواند و

۱- مکیال المکارم، ج ۱، ص ۲۴۳.

مصحفی که علی علیه السلام نوشته بیرون می آورد.»
 سپس فرمود: هنگامی که علی علیه السلام آن را نوشت و از جمع آوری اش فراغت یافت، آن را به سوی مردم بیرون آورد و فرمود: این کتاب الله عزوجل است، همانطور که خداوند آن را بر حضرت محمد صلی الله علیه و آله نازل کرده به درستی که من آن را از دل لوح جمع نموده‌ام.
 جواب دادند: اینک مصحف جامعی در دست ماست و نیازی به این نداریم.

فرمود: به خدا سوگند، که پس از این روز ابداً آن را نخواهید دید. بر من فقط لازم بود که وقتی آن را جمع کردم به شما خبر دهم تا آن را بخوانید.^(۱)

۲۷- شباهت حضرت قائم به قرآن

تعظیم قرآن، تعظیم خداوند است. پس توجه کن و کوشش نما که آن را تعظیم کنی و نیز حضرت صاحب الزمان را تعظیم بنما که او هم‌تا و شریک قرآن است به هر عنوانی که تصور شود.
 قرآن، ریسمان محکم الهی، و حضرت قائم نیز ریسمان محکم خدا است.
 قرآن، را خداوند به پیغمبر عطا کرد در قبال تمام چیزهایی که اهل دنیا به آن حضرت دادند، حضرت قائم نیز همین طور.
 خداوند درباره قرآن فرموده: «إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ؛ ما به تحقیق ذکر (قرآن) را نازل نمودیم و ما حافظ و نگهدار آنیم.»
 قائم (عج) همین طور است.
 در قرآن بیان همه چیز هست، قائم (عج) نیز بیان کننده همه چیز است.

خداوند قرآن را نازل کرد تا مردم را از تاریکی‌ها به سوی نور بیرون برد، قائم (عج) را هم خداوند ظاهر خواهد ساخت تا مردم را از ظلمات برهاند و به نور ظاهری و باطنی برساند.

قرآن تماماً از جهت معانی و حقایق از عالم غیب است، صاحب‌الزمان (عج) نیز از نظر اهل عالم، غایب است.

با قرآن اصلی اسرار نهانی آشکار می‌گردد، به ظهور قائم علیه السلام نیز اسرار نهانی ظاهر می‌شود.

قرآن، شفای مؤمنین است، قائم علیه السلام هم شفای مؤمنین است. قرآن، برای کافران جز زیان و کفر و طغیان چیزی نیست، قائم علیه السلام هم همینطور است.

قرآن، برای عده‌ای هدایت و رحمت و برای عده‌ای دیگر نقم و هلاکت است، قائم علیه السلام نیز همین‌طور است.

قرآن، حجّت باقی و پایدار الهی است، قائم (عج) نیز بقیة الله و حجّت پایدار حق است.

خداوند رسیدن دست‌های نجس را به قرآن منع کرده، قائم (عج) نیز همین‌طور، رسیدن دست‌های نجس را به آن منع کرده است.

قرآن، هر کس به آن معتقد باشد به تمام کتاب‌های آسمانی اقرار کرده و هر که به آن اقرار ننماید، اعتقاد به سایر کتاب‌های آسمانی سودی ندارد.

قائم علیه السلام، هر که به او ایمان داشته باشد، همه امامان را قبول کرده، و هر کس به امامت آن حضرت اعتقاد نداشته باشد، تصدیق امامان دیگر برایش سودمند نیست. قرآن برای خوانندگان روز قیامت شفاعت می‌کند، قائم (عج) هم برای پیروان خود شفاعت می‌کند.^(۱)

بخش هفتم:

نماز بر پیکر پدر

۲۸- عمو عقب برو!

پس از رحلت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام بود که جعفر با همکاری استبداد حاکم سوء استفاده از فرصت و خلاء موجود، خویشی را امام و جانشین حضرت عسکری علیه السلام و وارث او قلمداد کرد و برای جا انداختن این فریب بزرگ، علاوه بر بسیج دستگاه تبلیغاتی حکومت به نفع خویش، خود نیز به منزل یازدهمین امام نور آمد و در حلقه درباریان و حفاظت نیروهای امنیتی و اطلاعاتی دستگاه خلافت به پاسخ گویی به همدردی ها و ابراز احساسات مردم پرداخت و تسلیت های آنان را پذیرا گشت. و در سایه سر نیزه ها خود را برای نمازگزاردن بر پیکر یازدهمین امام نور آماده ساخت.

اما درست هنگامی که تصمیم گرفت، نماز بر پیکر حضرت عسکری علیه السلام را آغاز کند، به ناگاه همگان دیدند که نوجوانی بسان پاره ماه از افق خانه حضرت عسکری علیه السلام تجلی کرد و با شهادتی وصف ناپذیر ردای «جعفر» را گرفت و به شدت او را عقب کشید و فرمود:

«تَأخِّرْ يَا عَمُّ! فَإِنَّا أَحَقُّ بِالصَّلَاةِ عَلَيَّ أَبِي.»^(۱)

«عمو! عقب برو! من باید بر پیکر پدر گرانمایه ام نماز بگذارم نه تو، چرا که من بر نماز خواندن بر پیکر مطهر پدرم، از همه زیبنده ترم.»
و شگفتا که همه دیدند که «جعفر» رنگ پریده و وحشت زده، عقب نشینی کرد و آن نوجوان شکوهمند پیش آمد و بر پیکر پاک پدرش نماز خواند و او را در کنار مرقد منور امام هادی علیه السلام به خاک سپرد.
این نمونه‌ای از هیبت و صلابت و شکوه و اقتدار امام راستین است که در وجود گرانمایه حضرت مهدی علیه السلام متجلی است و عناصری چون جعفر و نمونه‌هایی از این قماش، به طور کلی از این ابهت و عظمت بی بهره‌اند.^(۲)

۱- بحار الانوار، ج ۵۰، ص ۳۲۲.

۲- دیدار یار، ج ۱، ص ۲۵۲.

بخش هشتم:

نماز امام زمان علیه السلام بعد از ظهور

۲۹- قبله؛ پایگاه قیام مهدی

ایستادن رو به قبله یادآور ارزش‌های بسیاری است: مکه شکنجه‌گاه بلال، قربانگاه اسماعیل، زادگاه علی بن ابی طالب علیه السلام، پایگاه قیام مهدی (عج) ان شاء الله، محل آزمایش ابراهیم و عبادتگاه تمام انبیا و اولیاست؛ و چه زیباست که نمازگزار آن‌گاه که رو به قبله می‌ایستد، پیش از شروع نماز مروری بر این ارزش‌ها داشته باشد.

۳۰- اولین نماز جمعه مهدی با مردم

امام باقر علیه السلام فرمود: «آن‌گاه که حضرت مهدی (عج) قیام کند، و وارد کوفه شود، مردم از او درخواست کنند تا برای آنان نماز جمعه بخواند، حضرت دستور دهد که در قسمتی از نجف به نام مسجد خط بکشند و در آن جا با ایشان نماز جمعه بخواند، ان شاء الله»^(۱)

۱- چهارده معصوم علیهم السلام، ص ۵۹۲ (ترجمه انوار البهیة)

۳۱- حضرت مهدی (عج) امام، حضرت عیسی (ع) مأموم

زمانی که امام مهدی (عج) ظهور کند، حضرت عیسی علیه السلام نزد آن حضرت حاضر می شود و چون وقت نماز برسد، حضرت مهدی (عج) می فرماید: «پیش بایست (تا نماز جماعت بخوانیم).»

عیسی علیه السلام می گوید: تو به (امامت) نماز شایسته تری! آن گاه عیسی علیه السلام اذان می گوید و پشت سر آن حضرت (عج) نماز می گزارد، ان شاء الله.

۳۲- بنای مسجدی با هزار درب

امام صادق علیه السلام فرمود: «هنگامی که قائم ما (عج) قیام کند، در پشت کوفه مسجدی بنا کند که دارای هزار در است.»

۳۳- اعلان ظهور امام زمان (ع)

حضرت مهدی (عج) در روز ظهور، به اذن پروردگار به «مسجد الحرام» می رود و پشت «مقام ابراهیم» رو به «کعبه» می ایستد و دو رکعت نماز می گزارد و سپس اعلام ظهور می فرماید، ان شاء الله.

۳۴- زنده کردن دین با اجرای عبادت

آدم، زمین را با عبادت خدا زنده کرد، پس از آن که جنیان با کفر و طغیان شان آن را میرانده بودند.

قائم علیه السلام نیز زمین را با دین خدا و عبادت و عدالت و برپایی حدودش زنده خواهد کرد، بعد از مردن آن به کفر و معصیت اهل زمین.^(۱)

۳۵- بیا با ما نماز بگزار!

جابر بن عبدالله انصاری آورده است که پیامبر ﷺ فرمود:
 «به هنگام ظهور حضرت مهدی، عیسی بن مریم علیه السلام از آسمانها فرود
 می آید.

فرزندم مهدی علیه السلام که سالار مردم است، به او می گوید: «بیا و با ما نماز
 بخوان!»

آن گاه می فرماید: «آگاه باشید! خداوند به خاطر احترام و گرامیداشت
 این امت، برخی را پیشوای برخی دیگر قرار داد.»^(۱)

۳۶- قیام بعد از نماز عشاء

جابر در ارتباط با اولین شب قیام و حکومت جهانی حضرت بقیه الله
 (ارواحنا له الفداء) از وجود مقدس حضرت جواد الائمه علیه السلام روایت می کند
 که: آن حضرت علیه السلام فرمودند: حضرت مهدی (عج) شبانگاه در وقت نماز
 عشاء و در مسجد الحرام ظهور می کند، در حالی که پرچم رسول اکرم را - که
 درود خدا بر او و بر خاندانش باد - به دست و پیراهن آن حضرت (ص) و
 شمشیر مخصوص آن بزرگوار را به همراه دارد، به علاوه نشانه هایی از نور و
 بیان. پس چون نماز عشاء را به جا آوردند با صدای بسیار بلند می فرماید: ای
 مردم! خدا را به یاد شما می آورم و ایستادن شما را در پیشگاه خداوند.^(۲)

مردم! خداوند با فرستادن انبیاء، حجت رابر شما تمام کرد (و راه
 سعادت و شقاوت را نشان داد) و قرآن رابر شما نازل کرد و امر فرمود که

۱- منتخب الاثر، ص ۲۷۹ و صحیح مسلم، ج ۱، ص ۶۳، چاپ مصر.

۲- کنایه از روز قیامت و محکمه عدل الهی

شریکی برای خداوند قائل نشوید و اینک در اطاعت از او و پیامبرش کوتاهی نورزید و هر آنچه را قرآن زنده کرده است، شما آن را زنده کنید و آنچه را قرآن نابود و به اصطلاح مرگش را اعلام نموده است، شما نیز آن را بمیرانید و بکوشید. یاور هادیان به سوی خیر باشید و خود از مقام واقعی هدایت استفاده کنید و همیشه طرفدار تقوی و پرهیزگاری باشید، به درستی که دنیای شما نزدیک به فنا و نابودی است و با زبان مخصوص خودش با شما خدا حافظی می‌کند. و من شما را (به چند اصل حیاتی) دعوت می‌کنم:

۱- به سوی خداوند (بندگی خداوند).

۲- به سوی فرستاده او (حضرت محمد بن عبدالله ﷺ)

۳- بیایید به احکام و مقررات خداوند عمل کنید.

۴- باطل را بمیرانید (امحاء بدعت‌ها، مکتب‌های ضد قرآن و خلاصه فرهنگ غیر قرآن).

۵- سنت‌های الهی و آنچه را که پیامبر ﷺ فرموده است زنده کنید (اوامر و نواهی خداوند)^(۱)

۳۷- دعای هنگام ظهور

قائم هنگام ظهورش در مکه در حالی که دست بر صورت می‌کشد می‌گوید: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَّهُ وَ أَوْزَنَّا الْأَرْضَ...»^(۲)

۱- بقية الله، ص ۱۸۶، (مجموعه فرمایشات حضرت).

۲- مکیال المکارم، ج ۱، ص ۱۹۶.

فصل دوم:

برکات نماز امام زمان (عج)

۳۸- برآورده شدن حاجات با نماز امام زمان (ع)

مرحوم راوندی در کتاب الدعوات بیان نموده: نماز امام مهدی علیه السلام دو رکعت است در هر رکعت یک بار سوره حمد خوانده می شود و زمانی که به آیه **(إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ)** رسیدید، آن را صدبار بگویید و بعد بقیه سوره را تا آخر ادامه دهید. پس از سلام نماز صد مرتبه بر پیامبر صلی الله علیه و آله صلوات بفرستید، آن گاه حاجت خود را از خداوند منان بخواهید.

* امام صادق علیه السلام فرمود: «هر کس یک بار با نیت پاک و قلب صاف بر پیامبر و آل پیامبر درود فرستد، خدای سبحان صد حاجت او را برآورده کند، سی حاجت دنیوی و هفتاد حاجت اخروی.»

۳۹- مخصوص سه شنبه شب

سید بن طاووس می گوید: نماز امام علیه السلام دو رکعت است، در هر رکعت سوره حمد را تا آیه **(إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ)** قرائت می کنی، آن گاه صد مرتبه این آیه را تکرار می کنی، سپس سوره را تمام کرده و بعد از آن سوره

توحید را می خوانی، بعد از تمام شدن نماز این دعا را می خوانی:

«اللَّهُمَّ عَظَمَ الْبَلَاءُ، وَبَرِحَ الْخَفَاءُ، وَأَنْكَشَفَ الْغِطَاءُ، وَضَاقَتِ الْأَرْضُ بِمَا وَسَعَتِ السَّمَاءُ، وَإِلَيْكَ يَا رَبُّ الْمُشْتَكِي، وَعَلَيْكَ الْمُعْوَلُ فِي الشُّدَّةِ وَالرَّخَاءِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، الَّذِينَ أَمَرْنَا بِطَاعَتِهِمْ، وَعَجَّلِ الْمُعْوَلُ فِي فَرَجِهِمْ بِقَائِمِهِمْ، وَاطْهَرِ إِعْرَازَهُ.

یا مُحَمَّدُ یا عَلِيُّ، یا عَلِيُّ، یا مُحَمَّدُ اِکْفِیَانِی فِیْئَکُمَا کَافِیَايِ، یا مُحَمَّدُ یا عَلِيُّ یا عَلِيُّ یا مُحَمَّدُ اَنْصُرَانِی فِیْئَکُمَا نَاصِرَايِ، یا مُحَمَّدُ یا عَلِيُّ یا عَلِيُّ یا مُحَمَّدُ اِحْفَظَانِی فِیْئَکُمَا حَافِظَايِ؛

«بارالها! بلا و مصایب ما بزرگ گردید، و پرده از روی کارها برداشته شد، امیدمان به ناامیدی گرایید، و زمین در مقابل پهناوری آسمان بر ما تنگ آمده، و تنها تو یاور و مددکار، و مرجع شکایت ما می باشی، و یگانه اعتماد ما در هر سختی و آسانی بر لطف توست.

خداوندا! بر محمد و خاندانش درود فرست، کسانی که اطاعت شان را بر ما واجب نموده ای، و بار خدایا! گشایش آنان را با ظهور قائم ایشان تعجیل بخش، و بر عزت او بیافزای. ای محمد! ای علی! ای علی! ای محمد! مرا کفایت کنید که شما کفایت کننده من هستید، ای محمد! ای علی! ای علی! ای محمد! مرا یاری نمایید که شما یاری دهنده من می باشید، ای محمد! ای علی! ای علی! ای محمد! مرا نگاهبان باشید که شما نگاهبان من هستید.»^(۱)

این نماز مخصوص زمان و مکان معینی نیست؛ ولی چه خوب است سه شنبه شب خوانده شود.

۴۰- نماز و دعا برای برآورده شدن حاجت

از بزوفری روایت شده که گوید: از ناحیه مقدسه چنین صادر شد: هر کسی حاجتی دارد، شب جمعه بعد از نیمه شب غسل کرده و در مصلاّیش قرار گرفته و دو رکعت نماز گزارد، در رکعت اول سوره حمد را بخواند، آنگاه که به «إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ» رسید، آن را صد بار تکرار کند، و بعد سوره را تمام کند.

و سپس سوره توحید را یک بار خوانده و ذکر رکوع و سجده را هفت بار بگوید، رکعت دوم را نیز این گونه بخواند آن گاه بگوید:

«اللَّهُمَّ إِنْ أَطَعْتُكَ فَالْمَحْمَدَةُ لَكَ، وَإِنْ عَصَيْتُكَ فَالْحُجَّةُ لَكَ، مِنْكَ الرُّوحُ وَ مِنْكَ الْفَرَجُ، سُبْحَانَ مَنْ أَنْعَمَ وَ شَكَرَ، سُبْحَانَ مَنْ قَدَرَ وَ غَفَرَ.

اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَإِنِّي قَدْ أَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ، وَ هُوَ الْإِيمَانُ بِكَ، لَمْ أَتَّخِذْ لَكَ وَلِداً وَ لَمْ أَدْعُ لَكَ شَرِيكاً، مَنَّا مِنْكَ بِهٍ عَلَيَّ لَا مَنَّا مِنْي بِهٍ عَلَيْكَ وَ قَدْ عَصَيْتُكَ يَا إِلَهِي عَلَيَّ غَيْرِ وَجْهِ الْمَكَابِرَةِ، وَ لَا الْخُرُوجِ عَنْ عُبُودِيَّتِكَ، وَ لَا الْجُحُودِ بِرُبُوبِيَّتِكَ، وَ لَكِنْ أَطَعْتُ هَوَايَ وَ أَزَلَّنِي الشَّيْطَانُ. فَلَكَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ وَ الْبَيَانُ، فَإِنْ تُعَذِّبْنِي غَيْرَ ظَالِمٍ، وَ إِنْ تَغْفِرْ لِي وَ تَرْحَمْنِي، فَإِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ، يَا كَرِيمٌ يَا كَرِيمٌ تَا أَنْ كَهْ نَفْسٍ قَطَعَ شُود.

سپس بگوید:

يَا أَمِيناً مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ خَائِفٌ حَذِرٌ، أَسْأَلُكَ بِأَمْنِكَ مِنْ كُلِّ

شَيْءٍ، وَ خَوْفِ كُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُعْطِيَنِي أَمَانًا لِنَفْسِي وَ أَهْلِي وَ وُلْدِي وَ سَائِرِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ، حَتَّى لَا أَخَافَ أَحَدًا وَ لَا أَخْذَرَ مِنْ شَيْءٍ أَبَدًا، إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ.

یا کافی ابراهیم نمرود، و یا کافی موسی فرعون، و یا کافی محمد صلی الله علیه و آله الاخراب، اسألك ان تصلي علی محمد و ان تکفینی فلان بن فلان؛

«پروردگارا! اگر تو را اطاعت کردم حمد و سپاس از آن توست، و اگر عصیان تو را نمودم حجّت و دلیل تو را شاید، نشاط و گشایش از جانب توست، پاک و منزّه است آن که نعمت ارزانی داشت و شکر گزارد، پاک و منزّه است آن که توانا شد و بخشید.

بارالها! اگر عصیان تو را نمودم در بهترین امور نزد تو، یعنی ایمان به تو و اعتقاد بعدم وجود شریک و فرزندی برایت، مطیع تو گردیدم، این امر منّتی است از تو بر من نه منّتی باشد از من بر تو.

پروردگارا! گناه کردن من نه جنبه تکذیب تو، و نه جنبه خروج از ساحت عبودیت و بندگی تو، و نه به جهت انکار ربوبیت تو می باشد، بلکه پیروی هوای نفس کرده و شیطان مرا فریب داد.

حجّت و دلیل برای توست، اگر در مقابل گناهانم مرا عذاب کنی ستمگر نبوده، و اگر مرا آمرزیده و مشمول رحمت گردانی، به درستی که تو بخشنده و بزرگواری، ای بزرگواری ای بزرگواری...

تا آن که نفس تمام شود. سپس بگوید: ای آن که از هر چیز در امانی و

همه اشياء از تو هراسان و در وحشت‌اند، از تو می‌خواهم به حق در امان بودنت از هر چیز و هراس هر چیز از تو، بر محمد و خاندانش درود فرستاده و به من در جان و خانواده و فرزندان و آنچه به من ارزانی داشته‌ای امنیتی عطا فرمایی که از هیچ‌کس نترسیده و از کسی بیمی به خود راه ندهم، تو بر هر کار توانایی، و خداوند برای ما کافی بوده و او بهترین وکیل است.

ای کفایت‌کننده ابراهیم در مقابل نمرود، و ای کفایت‌کننده موسی در مقابل فرعون، و ای کفایت‌کننده محمد - که درود خدا بر او و خاندانش باد - در مقابل گروه‌های مختلف، از تو می‌خواهم که بر محمد و خاندانش درود فرستی، و مرا از شر فلان پسر فلان رهایی بخشی.»

سپس به سجده رفته و حاجت خود را بطلبد.^(۱)

۴۱- نماز هدیه خدمت امام زمان (ع)

سید بن طاووس می‌فرماید: ابو محمد صیمری با سلسله سند خود به حضرات معصومین علیهم‌السلام نقل می‌کند که فرمودند:

.... اگر امکان داشته باشد بر نمازهای واجب و نافله خود بیافزایید، اگرچه به قدر دو رکعت در هر روز، و آن را هر روز به پیشگاه یکی از معصومین علیهم‌السلام هدیه کنید؛ به این گونه که نماز خود را در رکعت اول شروع کنید مانند نماز واجب با هفت مرتبه تکبیر یا سه مرتبه یا یک بار، و بعد از ذکر رکوع و سجود سه مرتبه بگویید: **صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ**، و پس از تشهد و سلام (پس از نمازی که روز چهاردهم خدمت امام عصر ارواحنا فداه هدیه کنید) بگویید:

«اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَ مِنْكَ السَّلَامُ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ، وَ أَبْلِغْهُمْ مِنِّي أَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَ السَّلَامِ، اللَّهُمَّ إِنَّ هَاتَيْنِ الرَّكَعَتَيْنِ هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى عَبْدِكَ وَ وَلِيِّكَ وَ ابْنِ وَ لِيِّكَ سَبْطِ نَبِيِّكَ فِي أَرْضِكَ وَ حُجَّتِكَ عَلَيَّ خَلْقِكَ، يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ! يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ! (۱)»

۴۲- نماز استغاثه امام زمان (ع)

نماز استغاثه به مولای مان حضرت صاحب الامر - ارواحنا فداه - چنین است:

سید علیخان در کلم الطیب فرموده: این استغاثه ای است به حضرت صاحب الزمان - صلوات الله علیه - هر جا که باشی دو رکعت نماز به حمد و هر سوره که خواهی بگزار، پس رو به قبله زیر آسمان بایست و بگو:

«سَلَامُ اللَّهِ الْكَامِلِ التَّامِّ الشَّامِلِ الْعَامِّ، وَ صَلَوَاتُهُ الدَّائِمَةُ وَ بَرَكَاتُهُ الْقَائِمَةُ التَّامَّةُ، عَلَيَّ حُجَّةِ اللَّهِ وَ وَلِيِّهِ فِي أَرْضِهِ وَ بِلَادِهِ، وَ خَلِيفَةِ عَلَيَّ خَلْقِهِ وَ عِبَادِهِ، وَ سُلَالَةِ النُّبُوَّةِ، وَ بَقِيَّةِ الْعِتْرَةِ وَ الصَّفْوَةِ، صَاحِبِ الزَّمَانِ، وَ مُظْهِرِ الْإِيمَانِ، وَ مُلَقِّنِ أَحْكَامِ الْقُرْآنِ، وَ مُطَهِّرِ الْأَرْضِ، وَ نَاشِرِ الْعَدْلِ فِي الطُّولِ وَ الْعَرْضِ وَ الْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ، الْإِمَامِ الْمُنتَظَرِ الْمَرْضِيِّ، وَ ابْنِ الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ، الْوَصِيِّ بْنِ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ، الْهَادِي الْمَعْصُومِ بْنِ الْأَئِمَّةِ الْهُدَاةِ الْمَعْصُومِينَ.»

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِينَ الْمُسْتَضْعَفِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مُذِلَّ الْكَافِرِينَ الْمُتَكَبِّرِينَ الظَّالِمِينَ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ
رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ
فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ الْأَيْمَةِ
الْحُجَّجِ الْمَعْصُومِينَ وَالْإِمَامِ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مَوْلَايَ سَلَامٌ مُخْلِصٌ لَكَ فِي الْوِلَايَةِ

أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْمَهْدِيُّ قَوْلًا وَفِعْلًا، وَأَنْتَ الَّذِي تَمْلَأُ
الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا، بَعْدَ مَا مَلَأْتَ جَوْرًا وَظُلْمًا، فَعَجَّلَ اللَّهُ
فَرَجَكَ، وَسَهَّلَ مَخْرَجَكَ، وَقَرَّبَ زَمَانَكَ، وَكَثَّرَ أَنْصَارَكَ وَ
أَعْوَانَكَ، وَأَنْجَزَ لَكَ مَا وَعَدَكَ، فَهُوَ أَصْدَقُ الْقَائِلِينَ (وَ تُرِيدُ أَنْ
نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَ نَجْعَلَهُمْ أَيْمَةً وَ نَجْعَلَهُمْ
الْوَارِثِينَ) (۱)

يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ، يَا بِنَ رَسُولِ اللَّهِ! حَاجَتِي كَذَا وَ
كَذَا، وَ بِهِ جَايَ «كَذَا وَ كَذَا» حَاجَتِ خُودِ رَا ذَكَرَ نَمَايِدَ، فَاشْفَعْ لِي فِي
نَجَاحِهَا، فَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي، لِعِلْمِي أَنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ
شَفَاعَةً مَقْبُولَةً، وَ مَقَامًا مَحْمُودًا، فَبِحَقِّ مَنْ اخْتَصَّكَ بِأَمْرِهِ،
وَ ارْتَضَاكُمْ لِسِرِّهِ، وَ بِالشَّأْنِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَهُ، سَلِ اللَّهُ

تَعَالَى فِي نُجْحِ طَلِبَتِي، وَإِجَابَةِ دَعْوَتِي، وَكَشْفِ كُرْبَتِي»

و دعا کن برای هر چه می خواهی که ان شاء الله برآورده می شود. (۱)

علامه بزرگوار شیخ محمود عراقی در کتاب «دارالسلام» می گوید: من این عمل را تجربه کرده ام، و از آن آثار شگفت انگیزی مشاهده کرده ام.

در «دارالسلام» گفته است: ظاهر این است که باید در این نماز سوره

«فتح» و سوره «نصر» خوانده شود، نظر فاضل معاصر هم همین بود.

بعید نیست که وقت آن نیز نیمه آخر شب باشد؛ زیرا راوی در همان

موقت مأمور به عمل شده است، و اطلاق هم در کلام که مستند به غیر آن

وقت شود؛ نیست، و قدر متیقن همان وقت نیمه آخر شب است، آن عالم

هم آخر شب را تعیین می نمود.

فاضل معاصر از کتاب «البلد الامین» کفعمی نقل می کند که: علاوه بر این

که تعیین هر دو سوره معین است، باید پیش از نماز و زیارت غسل نماید، وی

از کتاب «مصباح الزائر» نقل کرده که سوره معین نیست...

بنابراین؛ تعیین سوره اظهر است و تعیین وقت نیز اگر اقوی نباشد،

احوط است، ولی اظهر این است که پیش از نماز و زیارت غسل اعتبار ندارد،

اگرچه مستحب است با غسل باشد. (۲)

۴۳- اهداء نماز به امام زمان (ع)

شیخ بزرگوار ابو جعفر طوسی رضی الله عنه در کتاب «مصباح کبیر» می گوید:

نماز هدیه هشت رکعت است و از امامان معصوم علیهم السلام روایت شده که

۱- مفاتیح الجنان، ص ۲۴۳، از الکلم الطیب، ص ۸۳.

۲- دارالسلام عراقی، ص ۱۹۷.

لازم است انسان در روز جمعه هشت رکعت نماز بخواند: چهار رکعت را به پیشگاه مقدّس رسول خدا ﷺ و چهار رکعت دیگر را به حضرت فاطمه زهرا علیها السلام هدیه کند، سپس همین طور هر روز چهار رکعت بخواند و به یکی از ائمه معصومین علیهم السلام هدیه کند، روز پنجشنبه چهار رکعت بخواند و به حضرت امام صادق علیه السلام هدیه کند.

روز جمعه؛ دوباره هشت رکعت بخواند و چهار رکعت به حضرت رسول خدا ﷺ و چهار رکعت به حضرت فاطمه زهرا علیها السلام هدیه کند، و روز شنبه چهار رکعت بخواند و به حضرت امیرمؤمنان علی علیه السلام هدیه کند، سپس همین طور هر روز چهار رکعت بخواند و به یکی از ائمه معصومین علیهم السلام هدیه کند، روز پنجشنبه چهار رکعت بخواند و به حضرت امام صادق علیه السلام هدیه کند. روز جمعه؛ دوباره هشت رکعت بخواند و چهار رکعت به حضرت رسول خدا ﷺ و چهار رکعت به حضرت فاطمه زهرا علیها السلام هدیه کند، سپس روز شنبه چهار رکعت بخواند و به حضرت امام کاظم علیه السلام هدیه کند، و همین طور تا روز پنجشنبه چهار رکعت بخواند و به حضرت امام زمان ارواحنا فداه هدیه نماید، و بین دو رکعت نماز این دعا را بخواند:

«اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، وَإِلَيْكَ يَعُودُ السَّلَامُ، حَيَّنَا رَبَّنَا مِنْكَ بِالسَّلَامِ، اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ الرَّكَعَاتِ هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ^(۱)، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَبَلِّغْهُ إِيَّاهَا، وَأَعْظِنِي أَفْضَلَ أَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ، وَفِي رَسُولِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ [وَفِيهِ]» و برای آن چه دوست دارد دعا کند.^(۲)

۱- نماز را به هر امامی که هدیه نماید در دعا نام آن امام را ذکر نماید.

۲- جمال الأسبوع، ص ۳۴، دعوات راوندی، ص ۱۰۸، مصباح المنتهجد: ص ۳۲۲.

۴۴- نماز استغاثه به امام مهدی (عج)

سید علیخان - شارح صحیفه سجّادیّه - می گوید:

شب پنجشنبه و جمعه در زیر آسمان و پشت بام با سر برهنه دو رکعت نماز خوانده، و پس از آن ۵۹۵ مرتبه می گوید: «یا حُجَّةَ الْقَائِمِ» و این مجموع عدد همان عبارت می باشد، و تأثیر این توسّل به تجربه رسیده است. او اضافه می کند که عدد «یا حُجَّةَ الْقَائِمِ» عبارت از: (۱۰ + ۱ + ۸ + ۳ + ۴۰ + ۱ + ۳۰ + ۱۰۰ + ۱ + ۱ + ۴۰) است که مجموع آن ۵۹۵ است. این عمل از اسرار است و در حفظ آن کوشا باش، که من بارها آن را تجربه کرده ام.^(۱)

۴۵- دیدن امام زمان (عج) در بین نماز

یکی از فقیهان برجسته و کم نظیر عالم تشیع علامه بحرالعلوم است که که مکرّر توفیق زیارت حضرت مهدی (عج) نصیبش گردیده است. محدّث بزرگوار، مرحوم حاجی نوری در کتاب «نجم الثاقب» از عالم جلیل القدر، آخوند ملازین العابدین سلماسی، شاگرد سید بحرالعلوم، نقل می کند که فرمود:

در خدمت سید بحرالعلوم به حرم مطهر عسکریین در سامرا مشرف شدیم، ما چند نفر بودیم که به ایشان اقتدا کرده و نماز می خواندیم. در رکعت دوم بعد از تشهد، که می خواست برای رکعت سوم برخیزد، حالتی به او دست داد که توقّفی فرمود و پس از چند لحظه برخاست. بعد از نماز، همه ما تعجب کردیم. چون می دانستیم علت توقّف آن بزرگوار چه بود، ولی کسی

۱- تکالیف الأنام فی غیبة الإمام، ص ۲۵۱.

از میان ما جرأت نداشت که از او سؤال کند. وقتی برگشتیم به منزل و سر سفره نشستیم، یکی از سادات به من اشاره کرد که علت آن توقف را سؤال کنم؟

گفتم: تو از من به آن بزرگوار نزدیک‌تری، تو بپرس!

سید بحر العلوم (ره) متوجه ما شد و فرمود: «با هم چه می‌گویید؟»

من که از همه رویم به ایشان بازتر بود، عرض کردم: این سید می‌خواهد بداند سرّ آن توقف در حال نماز چه بود؟

فرمود: «هنگامی که در حال نماز بودم، دیدم حضرت بقیّة اللّٰه، ارواحنا

له فداء برای زیارت پدر بزرگوارش وارد حرم مطهر شد، من از مشاهده جمال

نورانی او مبهوت شدم و آن حالت به من دست داد.»^(۱)

فصل سوم:

برکات مسجد مقدس جمکران

۴۶- فضیلت مسجد مقدس جمکران

مسجد جمکران از مکان‌های بسیار مهم معنوی در صحنه گیتی است.
مسجد جمکران به دستور امام زمان در حال بیداری ساخته شد.
مسجد جمکران محل شیفتگان حضرت مهدی علیه السلام است.
مسجد جمکران محل راز و نیاز و مناجات است.
مسجد جمکران پناهگاه همگان است.
مسجد جمکران شفاخانه معنوی است.
مسجد جمکران محل اتصال با امام مهدی علیه السلام است.
صدها سال قبل از فرمان حضرت بقیة الله به بنیانگذاری آن مکان مقدس حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام از وقوع آن خبر داده‌اند.
افرادی که به آن مکان مقدس مشرف می‌شوند، باید بدانند در نقطه‌ای بسیار با عظمت گام برمی‌دارند که سخت مورد توجه امام عصر علیه السلام می‌باشد و آنان در محضر آن بزرگوار علیه السلام هستند، به گونه‌ای که گویی در منزل آن حضرت علیه السلام وارد شده‌اند و در حضور آن بزرگوار می‌باشند.

هر کس به مسجد جمکران برود میهمان آن حضرت است.
 مسجد جمکران محل نجات همه انسان‌هاست.
 - مسجد جمکران محل دعا برای فرج امام زمان علیه السلام است.

۴۷- معجزاتی از تأسیس مسجد جمکران

آیات و معجزات و کراماتی از این مسجد مقدس جمکران قم واقع شده که باعث حیرت می‌باشند، هم چنان که خانه کعبه آیتی از آیات الهی می‌باشد، این موضع مسجد هم همین گونه است؛ زیرا تأسیس این مسجد بر اساس معجزاتی است:

اول؛ آن که حضرت امیرالمؤمنین امام علی علیه السلام خبر داده بود به پسر یمانی به مسجد بودن این زمین.

دوم؛ آن که در زمان حضرت حجة علیه السلام شیخ حسن بن مثله جمکرانی می‌گوید: من شب سه شنبه ۱۷ ماه مبارک رمضان خوابیده بودم در سرای خود که ناگاه جماعتی از مردم به در سرای من آمدند و گفتند: برخیز و امام مهدی علیه السلام را اجابت کن که تو را می‌طلبند!

آن گاه خواست سراویل بپوشد، او را گفتند: از بیرون خانه که از آن تو نیست، این سراویل از خود بپوش.

سوم؛ تمام این‌ها در بیداری بوده است؛ چون شیخ حسن بن مثله جمکرانی می‌گوید من خواب بودم بیدارم کردند.

چهارم؛ آن که خواست پیراهن بپوشد آواز رسید از بیرون خانه که این پیراهن از تو نیست از خود را بپوش!

پنجم؛ آن که از پی کلید در خانه می‌گشت، به او گفتند: در خانه باز است!

ششم؛ آن که از خانه بیرون آمد به او گفتند که امام صاحب الزمان علیه السلام تو را می طلبد و او را بردند در این زمین مسجد جمکران.

هفتم؛ آن که دید زیاده از شصت نفر مرد در این زمین گرد آمدند و نماز می خواندند، بعضی جامه های سبز داشتند و بعضی سفید.

هشتم؛ آن که دید حضرت حجة علیه السلام را که به روی تخت نشسته و بر بالش ها تکیه داده.

نهم؛ آن که حضرت خضر علیه السلام را دید که نزد حضرت حجة علیه السلام نشسته و کتابی در دست دارد و برای حضرت می خواند.

دهم؛ هلاکت دو جوان حسن بن مسلم به واسطه کشت و زرع این موضع مسجد مقدس جمکران.

یازدهم؛ خبر دادن حضرت علیه السلام از زراعت حسن بن مسلم در مدت پنج سال.

دوازدهم؛ خبر دادن حضرت علیه السلام به حسن بن مثله که علامتی برای تو قرار خواهیم داد. فردا که آمد، حسن بن مثله دید که زنجیری حدود مسجد کشیده شده.

سیزدهم؛ خواب دیدن سید ابوالحسن رضا که به او گفتند: فردا حسن بن مثله هر چه می گوید تصدیق کن که، قول او قول ما می باشد!

چهاردهم؛ خبر دادن حضرت که فردا بزی هست در گله جعفر شعبان کاشی به این نشان و علامت.

پانزدهم؛ آمدن خود بز در نزد حسن بن مثله جمکرانی بدون آن که کسی او را بیاورد.

شانزدهم؛ معلوم نبود که آن بز از کجا آمده بود، احتمال دارد که بهشتی بوده.

هفدهم؛ شفا بودن گوشت آن بز برای هر مریض به همان طریقی که امام زمان علیه السلام فرموده بود.

هجدهم؛ آن زنجیری که برای تعیین حدود مسجد کشیده بود هر صاحب مرضی که بر بدن خود می مالید شفا می یافت.

نوزدهم؛ آن زنجیر در میان صندوق بوده در خانه سید ابوالحسن الرضا؛ لکن بعد از فوت او مفقود شد. یکی از اولادهای او مریض شد رفتند بر سر صندوق آن زنجیر را نیافتند.

این آیات و معجزات و فوایدی بوده که در آن زمان در مقام ظهور و بروز رسیده،^(۱) اما کرامات دیگر هم زیاد دیده و شنیده شده است.

۴۸- طلب باران از مهدی زهرا(س)

آیت الله العظمی آقا سید محمد حجت کوه کمری (قدس سره) متوفی ۱۳۷۲ هجری قمری، چهل نفر از فضلاء حوزه علمیه قم را انتخاب نمودند و دستور فرمودند به مسجد مقدس جمکران بروند و در آن جا بعد از نماز صاحب الزمان زیارت عاشورا بخوانند و دعا کنند که از عنایت حضرت ولی عصر خداوند متعال باران بفرستد.

طلاب محترم صبح پیاده عازم مسجد جمکران شدند و بعد از نماز و زیارت عاشورا و دعا جهت باران که مدتی بود باران نیامده بود، از مسجد جمکران بیرون آمدند به طرف شهر مذهبی قم، وسط راه باران چنان گرفت که قابل تحمل نبود، وقتی وارد منزل شدند جهت نهار که خود آقا دستور داده بود که گوسفندی بکشند و آبگوشت درست کنند. تمام لباس های آقایان

خیس شده بود به طوری که فشار می دادند از لباس و عمامه ها آب جاری می شد.

از برکات مسجد جمکران و عنایت حضرت صاحب الزمان علیه السلام نسبت به سربازان خود در آن روز بارندگی مفصلی شد. (۱)

۴۹- توسل آیه الله گلپایگانی در مسجد جمکران

علماء و مراجع بزرگوار ما در مواقع حساس و بحران های شدید با نوشتن عریضه و توسل به ساحت مقدس حضرت صاحب الزمان روحی له الفداء از آن حضرت علیه السلام کمک گرفته و می گیرند.

از جمله حضرت آیه الله العظمی آقای گلپایگانی - قدس سره - متوفی ۱۴۱۴ هجری قمری که در گرفتاری های مهم عریضه نوشته و در گل نهاده و به طرف مسجد جمکران قم روان می شدند و عنایت خاصی به مسجد جمکران داشتند و از این راه از حضرت ولی عصر امام زمان علیه السلام کمک می گرفتند. (۲)

۵۰- نیاز به عمل نشد

آیه الله دیباجی فرمودند:

هر وقت برای خودم یا یکی از دوستان مشکلی پیش آمد کند راهی مسجد مقدس جمکران می شوم.

بارها از این مسجد شریف جمکران کراماتی دیده و شنیده ام. یک جریان راجع به خودم است، چندی پیش مریض شدم، بسیار هم ناراحت و

۱- از آیت الله مهدی مرعشی.

۲- مسجد مقدس جمکران، ص ۴۳.

نگران بودم، خدمت دکتر فیض رفتم، ایشان دستوراتی دادند و فرمودند: چند روز دیگر بیایید، اگر برطرف نشد باید عمل کنیم.

من رفتم مسجد جمکران، نماز صاحب الزمان علیه السلام را خواندم و دعا کردم، از حضرت علیه السلام خواستم که عنایت فرماید حالم بهتر شود و نیاز به عمل نداشته باشم.

چند روز گذشت، خدمت دکتر فیض رسیدم، ایشان آن دستگاه را برداشتند، الحمدلله تا به امروز محتاج به عمل نشدم، این از برکات مسجد جمکران و عنایت حضرت صاحب الزمان علیه السلام بود.

حجة الاسلام والمسلمین حاج آقای فاضلی، سرپرست سازمان اوقاف قم، در مسجد جمکران شب چهارشنبه در حضور حضرت حجة الاسلام والمسلمین استاد گرانقدر آقای حاج سید مختار میر عظیمی نقل فرمودند.

* برو به مسجد جمکران

آیت الله دیباجی فرمودند: یکی از دوستان از اصفهان به منزل ما آمده بود، گرفتاری داشت، وقتی به بنده گفتند، حقیر عرض کردم: از دست من خارج است، من نمی توانم برای رفع مشکل شما قدم بردارم.

ایشان به من گفتند: پس من چه کنم؟ کجا بروم؟

یک مرتبه عرض کردم: برو به مسجد جمکران!

ایشان گفتند: حضرت تعالی هم تشریف بیاورید با هم بروید، من هم قبول

کردم با هم به مسجد جمکران رفتیم، نماز امام زمان علیه السلام را خواندیم، بعد از نماز، بنده به حضرت علیه السلام عرض کردم: آقا جان! ایشان مهمان من است، از راه دور آمده و به جز درگاه خدا و شما پناه ندارد، به حق مادرت حضرت زهرا علیها السلام در حق او احسان بفرمایید.

آن دوست ما رفت اصفهان، بعد از چند روز تلفن کرد و گفت: حاج آقا از کرامت امام زمان و مسجد جمکران و دعای شما در آن مسجد، الحمدلله گرفتاری ما حل شد.^(۱)

۵۱- رویت کرامات در مسجد جمکران

حضرت آیت الله فاضل فرمودند:

در دوران طلبگی من خیلی به مسجد جمکران می رفتم، شاید بیشتر از پانصد مرتبه باشد و کرامات زیاد در این مسجد مقدس دیده و شنیده ام.

۵۲- نوری در مسجد

شخصی در اثر عمل لال شده بود و دکترها جواب کرده بودند، آقای علوی فرمودند: چهل شب چهارشنبه به مسجد جمکران برو، اگر شفایی هست در آنجاست.

تصمیم جدی می گیرد برای چهل هفته بلیط هواپیما از مشهد مقدس به طرف تهران گرفته و شب چهارشنبه به مسجد مقدس جمکران قم می آید، در هفته سی و هشتم در حال سجده برای صلوات یک وقت می فهمد که همه جا نورانی شده است و یک آقای وارد و مردم به دنبالش می گویند حضرت حجت (عج) است، خیلی ناراحت می شود که نمی تواند سلام بدهد، لذا کناره گرفته، ولی حضرت علیه السلام نزدیک او می آید و می فرماید: سلام کن! اشاره به زبان می کند که من لالم، والابی ادب نیستم.

حضرت بار دوم با تشریح می فرماید: سلام کن! بلافاصله زبانش باز

۱- این داستان را معظم له در مدرسه باقریه به حقیر نقل کردند.

می شود و سلام می گوید و از برکات مسجد جمکران حضرت صاحب الزمان (عج) شفا می دهد.^(۱)

۵۳- خبر غیبی امام علی (ع) درباره مسجد مقدس جمکران

امیرالمؤمنین علی علیه السلام فرمود:

«ای پسر یمانی! در اول ظهور خروج نماید قائم آل محمد از شهری که آن را قم می گویند و مردم را دعوت کند به حق و همه خلائق از شرق و غرب به آن شهر قصد کنند و اسلام تازه گردد و هر که از ترس دشمنان پوشیده و مخفی باشد بیرون آید، وحوش و طیور در مساکن و وطن های خود ایمن بخوابند و چشمه آب حیات از آن شهر ظاهر شود و آبی که هر کس بخورد نمیرد و از آب چشمه ها منفجر شود و از آن موضع پرچم حق ظاهر شود و میراث جمله انبیاء بر پشت زمین به آن باشد.

پسر یمانی! این زمین مقدسه است که پاک است از تمام لوث ها و از خدای تعالی خواسته که بهترین خلق خود را ساکن او گرداند و دعایش مستجاب شده و حشر و نشر مردم در این زمین باشد و بر این زمین اساس و بنیاد قصری عظیم نمایند، بعد از این که بنای قصر مجوس بوده باشد و آن قصر از صاحب شهرت ملک روم باشد و از این زمین گوسفند ابراهیم خلیل را آورند و قربان کنند و بر این زمین هزار صنم و بت از اصنام اهل روم بشکنند و بر این زمین اثر نور حق ساطع شود و از این زمین رایحه و بوی مشک شنوند، حق تعالی بیت العتیق را به این شهر فرستد و بناها و آسیاب ها بر این زمین شود و منازل و مواضع زمین های این جا عالی و گرانبها گردد که

۱- نقل از شیفتگان حضرت مهدی (عجل الله فرجه الشریف).

چندان زمین که پوست گاوی باشد به پانصد دینار بدهند و عمارت آن هفت فرسنگ در هشت فرسنگ باشد و پرچم وی بر این کوه سفید بزنند، به نزد دهی کهن که در جنب مسجد است و قصری کهن که قصر مجوس است و آن را جمکران خوانند، از زیر یک مناره آن مسجد بیرون آید نزدیک آن جا که آتشخانه گبران بوده و حضرت امام سفطی از زر بسته باشد و بر براق سوار شده و با ملایکه مقرب و حاملان عرش گردش نماید و منطق آدم با او باشد و حلم خلیل الله و حکمت حضرت داود و عصای موسی و خاتم حضرت سلیمان و تاج طالوت و بر سر آن نوشته است نام هر پیغمبری و وصی و نام هر مؤمنی و موحدی.»^(۱)

فصل چهارم:

نماز در مسجد مقدس جمکران

۵۴- کیفیت نماز امام زمان (ع)

شیخ حسن بن مثله جمکرانی می گوید: امام زمان علیه السلام فرمود: «به مردم بگو به این مکان رغبت کنند و اینجا را گرامی بدارند. و در این مکان چهار رکعت نماز بخوانند:

۱- دو رکعت اول به نیت نماز تحیت مسجد است، که در هر رکعت آن یک مرتبه سوره حمد و هفت مرتبه سوره توحید خوانده می شود و در هر رکوع هفت مرتبه ذکر «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ» و در هر سجده هفت مرتبه ذکر «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَ بِحَمْدِهِ»

۲- دو رکعت دوم به نیت نماز امام زمان علیه السلام خوانده می شود، به این صورت که سوره حمد را شروع می کنیم و هنگامی که به آیه «إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ» می رسیم، این آیه شریفه را صد مرتبه تکرار می کنیم و بعد از آن بقیه سوره حمد را می خوانیم، بعد از پایان حمد، سوره توحید را یک بار می خوانیم و به رکوع می رویم، ذکر رکوع را هفت مرتبه پشت سر هم تکرار می کنیم.

و ذکر هر کدام از سجده‌ها را نیز هفت مرتبه می‌خوانیم.
رکعت دوم نیز مثل رکعت اول است.

وقتی نماز به پایان برسد و سلام داده شود، یک بار گفته می‌شود: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» و به دنبال آن تسبیحات حضرت زهرا علیها السلام خوانده می‌شود و بعد از آن به سجده رفته و صد مرتبه می‌گوییم:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ»

۵۵- همانند فضیلت نماز در کعبه

امام مهدی علیه السلام فرمودند: «هر کس این دو رکعت نماز (نماز امام صاحب الزمان) را در این مکان (مسجد مقدس جمکران) بخواند، مانند آن است که دو رکعت نماز در کعبه خوانده باشد.»^(۱)

۵۶- طلب شهریه در مسجد مقدس جمکران

حضرت آیت‌الله العظمی آقای حجت - رحمت‌الله علیه - که برای طلاب حوزه علمیه شهریه می‌دادند، روز آخر ماه بود، برای فردا که اول ماه باشد زمینه برای شهریه نداشتند، به خادم می‌فرماید: مرکب را آماده کن تا بروم به مسجد جمکران.

معظم‌له عازم مسجد می‌شوند، بعد از نماز صاحب‌الزمان علیه السلام و دعا عرض می‌کنند: آقا امام زمان! این حوزه علمیه مال شما است، این طلبه‌ها سربازان حضرت‌عالی هستند، آبروی ما مربوط به شما است، راجع به شهریه حوزه عنایتی فرمایید. وقتی به منزل تشریف می‌آورند، خادم عرض می‌کند:

آقا بعد از شما دو نفر آمدند و منتظر شما هستند.

معلوم می شود جهت دادن وجوه شرعیه آمده اند و مبلغ پولی خدمت آیت الله العظمی آقای حجت می دهند، وقتی می شمارند می بینند به اندازه شهریه همین ماه است. (۱)

۵۷- نماز امام زمان (ع) در جمکران

سید مهدی رجایی مولف کتاب «در محضر دوست» می گوید:

در زمان تحریر این کتاب، در روز جمعه شانزدهم ماه جمادی الآخر سال هزار و چهارصد و شانزده هجری قمری صبح زود بعد از نماز صبح عازم مسجد جمکران شدم، سوار ماشین سواری شدم، وقتی که ماشین به راه افتاد، با فردی که بغل دستم بود آغاز سخن نمودم، در اثنای صحبت به من گفت: من بیست و پنج سال است که خادم و کفشدار مسجد جمکران هستم. گفتم: خوشا به سعادتت که عمرت را در چنین جایی سپری می کنی، و کفشدار زوآر و عاشقان امام زمانی، و ان شاء الله در این مدّت طولانی کفش مبارک آن حضرت (ع) را در مقابل ایشان جفت کرده ای.

گفت: آری! چنین است، حال که شما چنین گفتید، من داستان خودم را برای شما نقل می کنم.

در حالی که در کلامش صدق و راستی و اخلاص را می دیدم گفتم: من بیست و سه سال قبل شبی از شبها در منزل خود خوابیده بودم، در عالم رؤیا دیدم که من مُردم، آمدند و مرا در تابوت گذاشتند، و به سوی قبرستان بردند، تا آن که وارد قبرستان شدم، و من ناظر تمام جریانات از اوّل مردنم

۱- از آیت الله بنی فضل.

بودم. تا آن که پس از انجام مراسم، مرا در قبر گذاشتند و روی آن را خاک ریخته و پوشاندند، و قبر مقداری در و دیوار آن رطوبت داشت، و با پوشاندن آن تاریک و ظلمات شد که چشم، چشم را نمی دید، و من احساس ترس عجیبی کردم، و هیچ راه فراری نداشتم، و هر آن می خواست نفسم بگیرد. ناگاه از پای قبر دیدم کسی نزد من آمد، و مقداری با من ملاطفت کرد، یک مقداری آرامش پیدا کردم، خواست با من صحبت کند، گفتم: اوّل شما یک پنجره‌ای به بیرون باز کنید تا من نفسی بکشم.

گفت: نمازهایت را خوانده‌ای؟

گفتم: آری.

گفت: نماز شب می خوانی؟

گفتم: آری.

گفت: به نماز جماعت می روی؟

گفتم: آری. و از این نوع سؤال‌ها از من کرد.

سپس گفت: اگر گناه نکنی چیزی بر تو نیست.

گفتم: مرا از این جا خلاص کن و نجاتم بده.

گفت: چه می گویی تازه اوّل کار است، حال تو را در قبر چنان فشار دهند

که گوشتت از استخوانت جدا شود، من به جزع و فزع افتادم، و خواهش

کردم که من طاقت آن را ندارم، در این حال با وحشت از خواب بیدار شدم و

قدرت راه رفتن نداشتم.

با حال ضعف و ناتوانی و بی حالی خود را به اوّل خیابان چهار مردان

رساندم، و ایستگاه جمکران قبلاً آن جا بوده، سوار ماشین شدم و به طرف

مسجد جمکران، و در این اندیشه بودم کسی را پیدا کنم و تعبیر خواب خود

را از او پرسیم، و شغل من در آن روزها کفشداری مسجد بود، و هنوز مسجد به این صورت فعلی نبود؛ بلکه همان حالت سابق که یک شبستان کوچک و صحن کوچک و ایوانی که در کفشداری بود.

بعد از ورود به مسجد وارد کفشداری شدم، دیدم سید جوانی گندمگون و بسیار نورانی و زیبا در ایوان کفشداری تنها مشغول نماز است، و حدود پانزده نفر در داخل شبستان مسجد مشغول نماز هستند، بعد از قرار گرفتن پشت میز کفشداری، آن آقای که در ایوان نماز می خواند، مرا به خود جلب کرد، و با کمال توجه و وقار مشغول نماز بود.

با خود گفتم: از این سید تعبیر خواب خود را می پرسیم، و چشم از او برنمی داشتیم، محو جمال او شده بودم، گفتم: کفش های او را آماده کنم، هر وقت خواست برود آماده باشد، و در ضمن هر وقت خواست کفشش را بگیرد، میج دست او را بگیرم و تعبیر خواب را از او بخواهم، در قفسه نگاه کردم یک جفت کفش دیدم، به نظرم آمد کفش سید باشد، رنگ آن کفش ها طوسی و جنس آن مخمل بود و در وزن مانند ورق کاغذی بود و هیچ سنگینی نداشت، من تعجب کردم، دو دست را روی کفش ها گذاشتم و شش دانگ حواس خود را جمع کرده بودم که مبادا برود.

بعد از انجام نماز، آمد و خواست کفش هایش را بگیرد، دستش را گرفتم، و عرض کردم: دیشب خوابی دیدم چنین و چنان، برایم تعبیر کنید.

فرمود: چند سال داری؟

گفتم: چهل سال.

فرمودند: تا چهل سال دیگر ان شاء الله محفوظی، اما بعد از چهل

مواظب باش که راست بروی.

گفت: گریه مرا گرفت، یک آنی سر خود را روی میز کفشداری گذاشتم، سپس سر بلند کردم، کسی را ندیدم، و هر چه به این طرف و آن طرف نظر انداختم، سید را ندیدم، امیدوارم که آن جناب امام زمان علیه السلام باشد.

گفت: بعد از این واقعه چنان خدا قوتی به من داد، بعد از آن ضعف و ناتوانی که در بدن من بود، و من تک و تنها تیرآهن‌های شانزده را به بالای بام می‌بردم، و در این مدّت هر چه از آقا امام زمان علیه السلام خواستم، خدا به من داد. (ناقل قضیه می‌گوید): از نام ایشان پرسیدم، گفت: نام من مشهدی کمال است.

فصل پنجم:

نماز از دیدگاه امام زمان (عج)

۵۸- نماز، عامل شکست شیطان

«مَا أَرْغَمَ أَنْفَ الشَّيْطَانِ بِشَيْءٍ مِثْلُ الصَّلَاةِ فَصَلَّهُ وَ أَرْغَمَ أَنْفَ الشَّيْطَانِ؛ هیچ چیز مثل نماز، بینی شیطان را به خاک نمی‌مالد و او را خوار نمی‌کند، پس نماز بخوان و بینی شیطان را به خاک بمال.»^(۱)

۵۹- فضیلت نماز در مسجد مقدس جمکران

«عَنْ حَسَنِ بْنِ مَثَلَةَ عَنِ الْمَهْدِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ صَلَّى فِيهَا فَكَأَنَّهَا صَلَاتُهَا (هُمَا) فِي الْبَيْتِ الْعَتِيقِ.»

حسن بن مثله جمکرانی از حضرت مهدی (عج) نقل می‌کند:
«هر کس دو رکعت نماز (نماز امام صاحب‌الزمان) را در این مکان (مسجد مقدس جمکران) بخواند، مانند آن است که دو رکعت نماز در کعبه خوانده باشد.»^(۲)

۱- بحارالانوار، ج ۵۳، ص ۱۸۲.

۲- مستدرک الوسایل، ج ۳، ص ۴۴۷.

۶۰- لازم ترین سجده

«سَجْدَةُ الشُّكْرِ مِنْ أَلْزَمِ السُّنَنِ وَ أَوْجِبِهَا؛

سجده شکر (بعد از نماز)، از لازم ترین و واجب ترین سنت های مستحبی است.»^(۱)

۶۱- تأخیر نماز صبح

«مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ مَنْ أَخَّرَ الْعِدَاةَ إِلَى أَنْ تَنْقُضِيَ النُّجُومُ؛

ملعون است، ملعون است، کسی که نماز صبح را تأخیر بیاندازد، تا زمانی که ستارگان محو شدند.»^(۲)

۶۲- تأخیر نماز مغرب

«مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ مَنْ أَخَّرَ الْمَغْرِبَ إِلَى تَشْتَبِكَ النُّجُومُ؛

ملعون است، ملعون است، آن کسی که نماز مغربش را تأخیر بیاندازد تا زمانی که آسمان پدیدار شود.»^(۳)

۶۳- سلام بر نماز مهدی زهرا(س)

در زیارت حضرت مهدی (عج) خطاب به آن حضرت می گوئیم:

«السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُصَلِّي وَ تَقْنُتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَرْكَعُ وَ تَسْجُدُ،
السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُهَلِّلُ وَ تُكَبِّرُ؛

سلام بر تو آن گاه که به نماز ایستاده، قنوت می خوانی، سلام بر تو آن گاه

۱- بحار الانوار، ج ۵۳، ص ۱۶۱.

۲- بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۶.

۳- بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۵.

که به رکوع و سجود می‌روی، سلام بر تو آن‌گاه که تهلیل (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و تکبیر (اللَّهُ أَكْبَرُ) می‌گویی. (۱)

۶۴- کراهت سجده بر قبر

«فَأَمَّا السُّجُودُ عَلَى الْقَبْرِ فَلَا يَجُوزُ؛

سجده بر قبر، جایز نیست.» (۲)

۶۵- خاتم اوصیاء

امام زمان (عج) فرمود: «من خاتم اوصیاء هستم و به وسیله من خدا بلا را از اهل من و شیعیانم دور می‌گرداند.»

۶۶- واجب‌ترین سنت

از امام عصر حضرت مهدی (عج) نقل شده است که در توقیع مبارک فرمود: «سجده شکر از لازم‌ترین سنت‌ها و واجب‌ترین آنهاست.» (۳)

۶۷- ثواب عطسه

«نسیم» خدمتکار حضرت امام حسن عسکری علیه السلام می‌گوید: یک شب پس از ولادت حضرت صاحب الزمان (عج) بر حضرت مهدی علیه السلام وارد شدم، هنگامی که در خدمت ایشان بودم، عطسه‌ای نمودم. بلافاصله حضرت مهدی (عج) فرمودند: «یرحمک الله؛ خداوند تو را رحمت

۱- مفاتیح الجنان، زیارت حضرت صاحب الامر - آل بس -

۲- احتجاج طبرسی، ج ۲، ص ۴۹۰.

۳- اسرار الصلوة، ص ۱۴۱. (آیت الله جوادی آملی)

فرماید! «من از این موضوع خوشحال و شاد شدم. سپس حضرت علیه السلام فرمودند: «آیا می‌خواهی از خاصیت و اهمیتی که در عطسه است تو را بشارت دهم؟»

عرض کردم: بفرمایید.

فرمودند: «عطسه تا سه روز امان از مرگ است؛ یعنی عطسه کننده حتما تا سه روز زنده است.»

البته علت خوشحالی نسیم، خدمتکار حضرت علیه السلام از سخن گفتن نوزاد یک روزه، آن هم در ارتباط با یک مسأله اخلاقی و دستور مستحب و احترام به مؤمن، بر خوانندگان گرامی پوشیده نیست.^(۱)

۶۸- توحید حضرت مهدی (عج)

حضرت مهدی (عج) فرمود:

«نماز و همه اعمال و زندگی و مرگم برای خداست، شریکی برای او نیست، بدین امر، مأمور شده‌ام و از مسلمانانم.»^(۲)

۶۹- آموزش صلوات

در کمال‌الدین از حسن بن وجناء نصیبی آمده که:

در پنجاه و چهارمین حج خود بودم، زیر ناودان کعبه پس از نماز عشاء در حال سجده دعا، ناله و زاری می‌کردم که به ناگاه کسی مرا جنبانید و گفت: ای حسن بن جناء! برخیز.

گوید: برخاستم دیدم کنیزکی است زرد رنگ و لاغر اندام، گمان کنم

۱- بقية الله، ص ۲۵.

۲- صحیفة المهدی علیه السلام، ص ۶۲ و ۶۳.

بیش از چهل سال داشت، جلوی من به راه افتاد، و من بدون سؤال در پی او راه افتادم تا به خانه حضرت خدیجه علیها السلام رسیدم، در آن خانه اتاقی بود که درش وسط حیاط باز می شد و پلکانی از چوب ساج داشت که بالا می رفت، کنیزک بالا رفت، آن گاه صدای کسی را شنیدم که: ای حسن بیا بالا!
بالا رفتم و بر در اتاق ایستادم که حضرت صاحب الزمان علیه السلام فرمود: «ای حسن! گمان می کنی که از من پنهانی؟ به خدا قسم، هر بار به حج آمدی با تو بودم.»

سپس احوال مرا بیان فرمود، من بی هوش به رو افتادم، سپس احساس کردم دستی به من خورد، از جای برخاستم، به من فرمود: در مدینه در خانه جعفر بن محمد علیه السلام، اقامت کن و در فکر آب و غذا و لباس مباش.
سپس دفتری به من داد که در آن دعای فرج و ذکر صلوات بر آن حضرت علیه السلام نوشته شده بود، این دعا را بخوان و این طور بر من صلوات بفرست، و این دفتر را جز به کسانی که سزاوار هستند از دوستانم نشان مده، که خداوند جل جلاله تو را موفق خواهد داشت.

عرض کردم: ای آقای من! پس از این دیگر شما را نمی بینم؟
فرمود: «ای حسن! هر وقت خداوند بخواهد. (خواهی دید)»
حسن می گوید: از حج که فراغت یافتم به مدینه رفتم و در خانه جعفر بن محمد علیه السلام اقامت گزیدم، پیوسته به مسجد می رفتم و جز برای سه امر به خانه باز نمی گشتم:

۱- تجدید وضو.

۲- خواب.

۳- استراحت.

و هنگام افطار، موقع افطار که وارد اتاقم می شدم، می دیدم یک کاسه چهاردانگ پر از آب و یک قرص نان بر روی آن است و غذایی که در روز دلم خواسته آماده می باشد، آن را می خوردم، به حد کافی بود، لباس زمستانی در فصل زمستان می رسید و لباس تابستانی در تابستان، روز که می شد کوزه آبی از بیرون می آوردم و در خانه می پاشیدم و آن را خالی می گذاشتم، و غذایی می آوردم - با این که نیازی به آن نداشتم - و شبانگاه آن را صدقه می دادم تا کسی که با من است از حالم مطلع نشود. (۱)

۷۰- گریه خون بر امام حسین (ع)

امام زمان (عج) برای جدش امام حسین علیه السلام گریست و در زیارت ناحیه فرمود: «و لا بُكَيْنَ عَلَيْكَ بَدَلَ الدَّمُوعِ دَمًا؛ به جای اشک خون بر تو می گریم.» (۲)

۷۱- توصیف نماز امام حسین (ع)

حضرت مهدی (عج) فرمود: «جدم حسین علیه السلام، رکوع و سجودش طولانی بود.» (۳)

۷۲- خواندن دعا

امام زمان (عج) فرمودند: «خواندن دعا در آغاز نماز واجب نیست؛ بلکه مستحب است بگوییم:

۱- مکیال المکارم، ج ۱، ص ۲۵۰.

۲- بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۵۵.

۳- نفس المهموم، ص ۱۰۴. (وقایع شب عاشورا)

«وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفاً مُسْلِماً، عَلَىٰ مِلَّةِ
إِبْرَاهِيمَ وَدِينِ مُحَمَّدٍ وَهُدًى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ.
إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ، وَ
بِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ.»

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ، أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ؛

چهره‌ام را به سوی کسی قرار می‌دهم که آسمان‌ها و زمین را خلق کرد،
در حالی که در راه مستقیم اقرار داشته و تسلیم او هستم و به دین حضرت
ابراهیم و محمد و هدایت حضرت علی علیه السلام قرار داشته و نسبت به خدا
شریکی قرار نداده‌ام.

نماز و اعمالم و زندگی و مرگم برای پروردگار جهانیان بوده، شریکی
برای او نیست و بدین امر مأمور شده‌ام و از مسلمانان هستم.

پروردگارا! مرا از مسلمانان قرار ده، از شر شیطان رانده شده به خداوند
شنوای دانا پناه می‌برم.»^(۱)

۷۳- دعا بعد از نماز

«إِنَّ فَضْلَ الدُّعَاءِ وَالتَّسْبِيحِ بَعْدَ الْفَرَائِضِ عَلَى الدُّعَاءِ بِعَقِبِ النَّوَافِلِ
كَفَضْلِ الْفَرَائِضِ عَلَى النَّوَافِلِ؛»

برتری دعا و تسبیح گفتن پس از نمازهای واجب در برابر دعا کردن پس

از نمازهای مستحب، چون برتری واجبات بر مستحبات است.»^(۲)

۱- صحیفه المهدی (ع)، ۶۲.

۲- احتجاج طبرسی، ج ۲، ص ۴۸۷.

۷۴- فرج شیعیان در گروی دعای فرج

«وَ أَكثِرُوا الدُّعَاءَ بِتَعْجِيلِ الْفَرَجِ؛ فَإِنَّ ذَلِكَ فَرَجُكُمْ؛

برای تعجیل فرج (ظهور امام زمان) بسیار دعا کنید؛ چرا که همین دعا (و ارتباط و پیوند) فرج شما است.»^(۱)

۷۵- عبادات مورد توجه مهدی (عج)

سید احمد رشتی می گوید:

در سفر حج که خدمت امام عصر (عج) مشرف شدم، آن حضرت فرمود: «چرا شما (نماز) نافله نمی خوانید؟ نافله، نافله، نافله!»
سپس فرمود: «چرا شما (زیارت) عاشورا نمی خوانید؟ عاشورا، عاشورا، عاشورا!»
بار دیگر فرمود: «چرا شما (زیارت) جامعه نمی خوانید؟ جامعه، جامعه، جامعه!»^(۲)

۷۶- فرمایشاتی از امام زمان (عج) به آیت الله مرعشی

مرحوم مرعشی در ضمن نقل جریان تشریف خود به محضر مبارک حضرت بقیه الله (عج) می فرماید:
مجلس نزدیک دو ساعت طول کشید و در این مدت مطالبی رد و بدل شد که به بعضی از آنها اشاره می کنم. از جمله مطالب در این جلسه تأکید (آن حضرت) بر تلاوت و قرائت این سوره ها بعد از نمازهای واجب بود:

۱- کمال الدین، ج ۲، ص ۴۸۵.

۲- نجم الثاقب، ص ۴۶۵-۴۶۶.

بعد از نماز صبح سوره «یاسین»

بعد از نماز ظهر، سوره «نبا»

بعد از نماز عصر، سوره «نوح»

بعد از نماز مغرب، سوره «واقعه»

بعد از نماز عشاء، سوره «ملک»

دیگر این که تأکید فرمودند، بر دو رکعت نماز بین مغرب و عشاء که در رکعت اول بعد از حمد، هر سوره‌ای خواستی می‌خوانی و در رکعت دوم بعد از حمد سوره واقعه را می‌خوانی و فرمود: کفایت می‌کند این از خواندن سوره واقعه بعد از نماز مغرب چنانکه گذشت.

و تأکید فرمود که بعد از نمازهای پنجگانه این دعا را بخوان: «اللَّهُمَّ سَرَحْنِي عَنِ الهموم و الغموم و وحشة الصدر و وسوسة الشيطان برحمتك يا ارحم الراحمين» و دیگر تأکید (فرمود) بر خواندن این دعا بعد از ذکر رکوع در نمازهای یومیه خصوصاً رکعت آخر.

«اللَّهُم صل على محمد و آل محمد و ترحم على عجزنا و اغثنا بحقهم»^(۱)

۷۷- راننده‌ای که به امام زمان علیه السلام متوسل شد

راننده اظهار داشته بود: موقعی که من بارزده و از مشهد به قصد یکی از شهرها خارج شدم، در بین راه، هوا طوفانی شد و برف زیادی آمد که راه بسته شد و من در برف ماندم. موتور ماشین هم خاموش و از کار افتاد، هر چه کوشش کردم، نتوانستم ماشین را روشن کنم، در اثر شدت سرما، مرگ خود

۱- شیفتگان حضرت مهدی، ج ۱، ص ۱۳۳.

را مجسم دیدم، به فکر فرو رفتم که: «خدایا! راه چاره چیست؟»
 یادم آمد سال‌ها قبل، واعظی که در منزل ما منبر می‌رفت، بالای منبر
 می‌گفت: «مردم! هر وقت در تنگنا قرار گرفتید و از همه جا مأیوس شدید،
 متوسل به آقا امام زمان علیه السلام شوید که ان شاء الله حضرت کمک می‌کند».
 بی اختیار متوسل به آقا امام زمان علیه السلام شدم و از ماشین پایین آمدم و باز
 هم موتور را بررسی کردم، شاید روسن شود، لکن موفق نشدم و دو مرتبه به
 ماشین برگشته و پشت فرمان نشستم، در حالی که غم و غصه تمام وجودم را
 فرا گرفته بود. ناگاه شیطان مرا فریب داده و به گوشم گفت: «متوسل به کسی
 شدی که وجود ندارد.»

فهمیدم و سوسه شیطان است که لحظات آخر عمر برای فریب من
 آمده، ناراحتی‌ام زیادتر شد و باز هم از ماشین پیاده شدم و از خداوند مرگ یا
 نجات را طلب کردم، با خداوند تعهد کردم که: «اگر من از این مهلکه نجات
 پیدا کنم و دوباره زن و فرزندم را ببینم، از گناهایی که تا آن روز آلوده به آن
 بودم، فاصله بگیرم و نمازهایم را هم اول وقت بخوانم».
 تا آن زمان من به نماز اهمیتی نمی‌دادم؛ چون گاهی می‌خواندم و گاه
 قضا می‌شد و گاه آخر وقت می‌خواندم و مرتب نبود، این دو عهد را با خدا
 بستم که در صورت نجات از این مهلکه، این دو برنامه را انجام دهم.

یک وقت متوجه شدم، دیدم یک نفر داخل برف‌ها دارد به طرف من
 می‌آید، حس کردم کمک راننده‌ای است، چون مقداری آچار به دست
 داشت، به من سلام کرد و فرمود: «چرا سرگردانی؟»

من شروع کردم ماجرای طوفان و برف و خاموشی ماشین را به طور
 مفصل برای او نقل کردم و گفتم: «حدود سه، چهار ساعت است که من طفره

زدهام و ماشین روشن نمی شود.»

آن شخص فرمود: «من ماشین را راه می اندازم.» و به من فرمود: «برو، پشت فرمان بنشین و استارت بزن.» کاپوت ماشین را بالا زدند و ندیدم دست ایشان به موتور خورد یا نه، سوئیچ ماشین را زدم، موتور روشن شد و فرمودند: «حرکت کن، برو!»

گفتم: الان می روم جلوتر می مانم، راه بسته است.

فرمود: ماشین شما در راه نمی ماند، حرکت کن.

گفتم: ماشین شما کجاست، می خواهید من به شما کمکی بدهم؟

فرمودند: من به کمک شما احتیاج ندارم.

تصمیم گرفتم مقدار پولی که داشتم به ایشان بدهم، شیشه پایین بود و من هم پشت فرمان و آقا هم پایین، گفتم: اجازه بده مقداری پول به شما بدهم. فرمود: من به پول شما احتیاج ندارم.

پرسیدم: عیب ماشین من چه بود؟

فرمود: هر چه بود، رفع شد.

گفتم: ممکن است دوباره دچار نقص شود.

فرمود: نه! این ماشین شما دیگر در راه نمی ماند.

گفتم: آخر این که نشد، شما به پول و کمک من احتیاج ندارید، و از نظر استادی هم که مهارت فوق العاده ای نشان دادید، من از اینجا حرکت نمی کنم تا خدمتی به شما بنمایم، چون من راننده جوانمردم که باید زحمت شما را از راهی جبران کنم.

تبسمی فرمود و گفتند: تفاوت راننده جوانمرد و ناجوانمرد چیست؟

گفتم: شما خودت کمک راننده ای، می دانی، شوهر ناجوانمرد اگر از

کسی خدمتی و نیکی ببیند نادیده می‌گیرد و می‌گوید وظیفه‌اش را انجام داده، ولی شوهر جوانمرد از کسی که نیکی و خدمتی ببیند تا پاسخگوی نیکویی او نباشد، وجدانش راحت نمی‌شود، و من نمی‌گویم جوانمردم، ولی نا جوانمرد هم نیستم، تا به شما خدمتی نکنم، وجدانم ناراحت است و نمی‌توانم حرکت کنم.

ایشان فرمودند: خیلی خوب! حالا اگر می‌خواهی به ما خدمت کنی، تعهدی را که با خدا بستنی، عمل کن، که این خدمت به ماست.

گفتم: من چه تعهدی بستم؟

فرمود: یکی اینکه از گناه فاصله بگیری و دوم اینکه نمازهایت را در اول وقت بخوانی.

وقتی این مطلب را شنیدم، تعجب کردم که این مطلبی است که من وقتی دست از جان شستم با خدا در دل بیان کردم، این از کجا فهمیده و به ضمیر من آگاه شده، درب ماشین را باز کردم و آمدم پایین که این شخص را از نزدیک ببینم، وقتی خواستم آقا را بغل کنم، دیدم کسی نیست، فهمیدم همان توسلی که به آقا و مولایم صاحب الزمان علیه السلام پیدا کردم اثر گذاشت و این وجود مبارک آقا بود که نجاتم داد.

جای پای آقا را هم در جاده ندیدم و چون با یاد امام زمان (عج) سوار شدم، دیدم کامیون من بدون هیچ توقفی روی برف‌ها می‌رود و جایی نماند. چون به مقصد رسیدم، زن و فرزندان را دور خود جمع نموده، موضوع مسافرت را با آنها در میان گذاشتم و گفتم: از این به بعد، وضع زندگی ما کاملاً مذهبی است و در اول وقت همگی باید نماز بخوانیم.

حتی به همسرم گفتم: اگر نمی‌توانی اینگونه که گفتم رفتار کنی و با

خویشانی که بی بند و بارند و نماز نمی خوانند یا حجاب ندارند قطع رابطه کنی، می توانی طلاق بگیری.

ایشان گفت: شما این چنین بودی که ما عادت کردیم، یعنی شما نماز نمی خواندی ما هم نمی خواندیم، شما این افراد ناجور را می پذیرفتی و ما تابع شما بودیم، از امروز ما مطیع شما هستیم.

یک آقای روحانی را به منزل دعوت کردم مرتب بیاید و احکام اسلام را بگوید تا همه ما به وظایف آشنا باشیم و در مسافرت هایم هم اول وقت نماز می خواندم.

روزی در یکی از گاراژها، منتظر خالی کردن بار بودم که ظهر شد، راننده های دیگر گفتند: برویم برای غذا و با هم باشیم.

گفتم: اول نماز بخوانم بعد غذا.

همگی به هم نگاه کردند و گفتند: این دیوانه شده، می خواهد نماز بخواند. و مرا شدیداً مورد تمسخر قرار دادند، من تا آن زمان مایل نبودم خاطرات سفر مشهد را بگویم، لکن چون اینها اینگونه به نماز توهین کرده و مسخره نمودند، مجبور شدم سرگذشتم را برای تمام آنها بگویم.

چنان برای آنها اثر کرد که تماماً دست مرا بوسیدند و از من عذر خواهی کردند و حمّال ها و راننده ها همه به نماز ایستادند و معلوم بود که تصمیم گرفتند از گناه فاصله بگیرند.

از اموال بعضی در حین بار بردن، مال هایی را حیف و میل کرده بودم که به دستور آقای اهل علم می بایست رضایت صاحبان آنها را جلب کنم، با شرمندگی نزد اولی رفتم و گفتم، خیلی خوشحال شد و مرا تشویق کرد که حالا که حقیقت را گفتم من بخشیدم و چیزی از من نگرفت. دومی و سومی

نیز همین طور و فقط یک نفر از من طلبش را گرفت و بحمدلله از این مظلوم نیز به برکت حضرت بقیه الله (عج) نجات پیدا کردم.^(۱)

۷۸- عمل به تعهد اقامه نماز اول وقت

...صدای اذان از رادیو ماشین به گوش رسید، جوانی که در کنارم نشسته بود بلند شد و به طرف راننده رفت و به او گفت: آقای راننده! می خواهم نماز بخوانم.

راننده با بی تفاوتی و بی خیالی گفت: برو بابا حالا کی نماز می خواند! بعدش هم توجهی به این مطلب نکرد، ولی جوان با عصبانیت و ناراحتی گفت: به تو می گویم نگهدار!

راننده فهمید که او بسیار جدی است، گفت: اینجا که جای نماز خواندن نیست، وسط بیابان، بگذار به یک قهوه خانه یا شهری برسیم، بعد نگو می دارم.

خلاصه بحث بالا گرفت و بگو مگو بین راننده و جوان ادامه یافت و منتهی به دعوا شد، راننده چاره ای جز نگو داشتن نداشت. بالاخره ماشین را در کنار جاده نگه داشت، جوان پیاده شد و نمازش را با آرامش و طمأنینه خواند، من هم به تاسی از وی نماز خواندم. پس از نماز وقتی در کنار هم نشستیم و ماشین حرکت کرد از او پرسیدم: چه چیز باعث شده که نمازت را اول وقت خواندیدی؟

گفت: من به امام زمانم، حضرت ولی عصر (عج) تعهد داده ام که نماز را اول وقت بخوانم.

تعجب من بیشتر شد، گفتم: چگونه و به خاطر چه چیز تعهد دادید؟
گفت: من قضیه و داستانی دارم که برایتان بازگو می‌کنم، من در یکی از کشورهای اروپایی برای ادامه تحصیلاتم درس می‌خواندم، چند سالی بود که آنجا بودم، محل سکونت در یک بخش کوچک بود و تا شهر که دانشگاه در آن قرار داشت فاصله زیادی بود که اکثر اوقات با ماشین این مسیر را طی می‌کردم. ضمناً در این بخش، یک اتوبوس بیشتر نبود که مسافران را به شهر می‌برد و برمی‌گشت. برای فارغ التحصیل شدنم باید آخرین امتحانم را می‌دادم، پس از سال‌ها رنج و سختی و تحمل غربت، خلاصه روز موعود فرا رسید، درس‌هایم را خوب خوانده بودم، آماده بودم برای آخرین امتحان سوار ماشین اتوبوس شدم و پس از چند دقیقه، اتوبوس در حالی که پر از مسافر بود راه افتاد، من هم کتاب جلویم باز بود و می‌خواندم، نیمی از راه آمده بودیم که یکباره اتوبوس خاموش شد، راننده پایین رفت و کاپوت ماشین را بالا زد، مقداری موتور ماشین را نگاه کرد و دستکاری نمود، آمد استارت زد، ماشین روشن نشد، دوباره و چندمین بار همین کار را کرد، اما فایده‌ای نداشت، (این وضعیت) طولانی شد و مسافران آمده بودند کنار جاده نشسته و بچه‌هایشان بازی می‌کردند و من هم دلم برای امتحان شور می‌زد و ناراحت بودم، چیزی دیگری به موقع امتحان نمانده بود، وسیله نقلیه دیگری هم از جاده عبور نمی‌کرد که با آن بروم، نمی‌دانستم چه کنم، در اضطراب و نگرانی و ناامیدی به سر می‌بردم، تا شهر هم راه زیادی بود، نمی‌شد که پیاده بروم، پیوسته قدم می‌زدم و به ماشین و جاده نگاه می‌کردم که همه تلاش‌های چند ساله‌ام از بین می‌رود و خیلی نگران بودم.

یکباره جرقه‌ای در مغزم زد که ما وقتی در ایران بودیم در سختی‌ها

متوسل به امام زمان (عج) می شدیم و وقتی کارها به بن بست می رسید از او کمک و یاری می خواستیم، این بود که دلم شکست و اشکم جاری شد، با خود گفتم: یا بقیه الله! اگر امروز کمکم کنی تا به مقصدم برسیم، قول می دهم و متعهد می شوم که تا آخر عمر نمازم را همیشه اول وقت بخوانم.

پس از چند دقیقه آقایی از آن دورها آمد و رو کرد به راننده و گفت: چه شده؟

(بازیان خود آنها حرف می زد). راننده گفت: نمی دانم هر کار می کنم روشن نمی شود.

مقداری ماشین را دست کاری کرد و کاپوت را بست و گفت: برو استارت بزن!

چند استارت که زد ماشین روشن شد، همه خوشحال شدند و سوار ماشین گشتند، و من امیدی در دلم زد و امیدوار شدم، همین که اتوبوس می خواست راه بیفتد، دیدم همان آقا بالا آمد و مرا به اسم صدا زد و گفت:

تعهدی که به ما دادی یادت نرود، نماز اول وقت!

و بعد پیاده شد و رفت و من او را ندیدم. فهمیدم که حضرت بقیه الله امام عصر (عج) بوده، همین طور اشک می ریختم که چقدر من در غفلت بودم. این بود سرگذشت نماز اول وقت من.

با توجه به حکایت مذکور، درمی یابیم که یکی از راه های جلب محبت امام زمان (عج) و نجات پیدا کردن از گرفتاری ها و ناراحتی ها خواندن نماز در اول وقت است. به همان اندازه که نماز اول وقت انسان را مشمول رحمت پروردگار می کند و بر توفیقات انسان در راه عبادت و بندگی و انجام واجبات و ترک محرّمات می افزاید، به همان اندازه تأخیر نمازها از اول وقت نیز

موجبات محرومیت‌های انسان را از رحمت‌های پروردگار فراهم ساخته و چه بسا باعث خسران انسان در دنیا و آخرت می‌گردد.

۷۹- ملعون شدگان در زبان مهدی (عج)

زهری نقل می‌کند که: مدت‌های مدیدی در طلب حضرت مهدی (عج) بودم و در این راه اموال فراوانی خرج کردم، اما به هدف نرسیدم تا این که خدمت محمدبن عثمان، دومین نایب خاص امام زمان (عج) در غیبت صغری رسیدم و مدتی در محضر او بودم، روزی از او به التماس خواستم مرا به خدمت امام زمان (عج) ببرد، وی پاسخ منفی داد، ولی در مقابل تضرع و التماس زیاد من گفت: فردا اول وقت بیا!

فردای آن روز وقتی خدمت محمدبن عثمان رفتم، دیدم جوانی خوش سیما و خوش بو همراه اوست به من اشاره کرد: این است آن کس که در طلبش هستی.

آنچه سؤال در محضر حضرتش طرح کردم، ایشان جواب مرا فرمود، تا به خانه‌ای رسیدیم، هنگامی که خواست داخل شود، محمدبن عثمان به من گفت: اگر می‌خواهی چیزی بپرسی بپرس! که دیگر بعد از این، او را نمی‌بینی.

من هم به دنبال او رفتم که سؤال‌هایی کنم، ولی او داخل خانه شد و جز این دو جمله چیزی نفرمود: (۱)

ملعون است ملعون، کسی که نماز مغرب را به قدری تأخیر اندازد که ستاره‌ها در هم فرورود، از رحمت خدا دور است، از رحمت خدا دور است،

کسی که نماز صبح را به قدری تأخیر اندازد که ستاره‌ها کاملاً ناپدید شود. (و بعد از آن) چیزی نفرمود و داخل خانه شد.^(۱)

﴿ احکام نماز ﴾

در این قسمت گوشه‌ای از فرمایشات و توقیعات امام زمان (عج) صادر شده:

۸۰- تکلیف ماموم هنگام بروز حادثه برای امام

سؤال: اگر امام جماعت در هنگامی که به نماز مشغول است، حادثه‌ای برایش رخ دهد (وفات کند) مأمومین چه کنند؟ و البته این سؤال قبلاً از ائمه معصومین علیهم‌السلام نیز شده و فرموده‌اند: «برخی دیگر جلو بایستند و نماز را تمام کنند و هر که امام متوفی را مس کرده است، باید غسل مس میت به جا آورد.»

این خلاصه پرسشی است که از فقهاء و عالم پیش از شما شده است. جواب: و کسی که بالباس او را حرکت دهد، وظیفه‌ای جز شستن دست نخواهد داشت و اگر کاری انجام نداده که موجب قطع نماز باشد، نماز را با مردم تمام می‌کنند.^(۲)

۸۱- ثواب حمد و سوره در نمازهای واجب

سؤال: در مورد ثواب قرائت قرآن در نمازهای واجب، از امام علیه‌السلام روایت

۱- غیبت شیخ طوسی، ص ۱۱۳.

۲- بقیة الله، ص ۱۰۳.

شده است که: «هرکس در نماز سوره «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ» را نخواند، در قبول شدن نمازش تعجب است.»

و نیز روایت است: «نمازی که در آن سوره «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» خوانده نشود، قبول و پاکیزه نیست.»

همچنین روایت شده است: «که هرکس در نمازهای واجبش سوره «همزه» را بخواند از دنیا به او چنین و چنان داده خواهد شد، آیا جایز است که در نماز سوره همزه را بخواند و سوره‌های «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ» و «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» را نخواند، با وجود اینکه پاکیزگی و قبولی نماز در خواندن این دو سوره است؟»

جواب: ثواب در سوره‌ها، به همان اندازه‌ای است که روایت شده است و اگر کسی خواندن سوره‌ای را که ثواب دارد ترک کرده، به جای آورد، سوره‌های «قُلْ هُوَ اللَّهُ» و «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ» رابه خاطر برتری و فضیلت آنها بخواند، هم ثواب داده می‌شود. خواندن سوره‌ای غیر از «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ» و «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» نیز جایز و نماز هم درست و صحیح است، ولی کسی که این دو سوره را ترک کند، فضیلتی را از دست داده است.^(۱)

۸۲- گفتن ذکر هنگام برخاستن از تشهد

سؤال: آیا نماز گزار پس از تشهد اول که برای رکعت سوم برمی‌خیزد باید تکبیر بگوید؟ برخی از اصحاب ما را عقیده بر این است که در این مورد تکبیر واجب نیست و اگر بگوید «بِحَوْلِ اللَّهِ وَقُوَّتِهِ أَقُومُ وَأَقْعُدُ» کافی است.

جواب: در این مورد دو حدیث است: مضمون یکی از آن دو این است

۱- بقية الله، ص ۱۰۵.

که نمازگزار هنگامی که از حالتی به حالت دیگر منتقل گردد، باید تکبیر گوید. حدیث دیگر این است که نمازگزار اگر از سجده دوم سر برداشته، تکبیر بگوید و سپس بنشیند و بعداً برخیزد، پس از برخاستن دیگر لازم نیست تکبیر بگوید. در مورد تشهد اول نیز همین گونه است و به هر یک از دو حدیث از جهت تسلیم عمل کنی، صحیح است.^(۱)

۸۳- مالیدن دست به صورت بعد از قنوت

سؤال: آیا نمازگزار در قنوت نمازهای واجب، پس از اینکه از دعا فارغ شد، می تواند دستش را به صورت و سینه اش بمالد؟ زیرا حدیث است که: «خداوند عزوجل بزرگتر از این است که دست بنده را خالی برگرداند، بلکه آن را از رحمت خود پر می کند.» به طوری که نقل شده است، بعضی از اصحاب در نماز چنین کرده اند، آیا جایز است یا خیر؟

جواب: پس از قنوت نمازهای واجب، مالیدن دست به سر و صورت جایز نیست و آنچه که باید کرد این است که وقتی در قنوت نمازهای واجب از دعا فارغ شد، کف دست ها را با سینه اش به آرامی در مقابل زانوها قرار داده، تکبیر گوید و به رکوع برود و این خبر درست است و در مورد نوافل روز و شب می باشد نه در نمازهای واجب، و عمل کردن به این روایت در نمازهای نافله بهتر است.^(۲)

۸۴- لباس پاک

سؤال: نزدیک ما خیاط مجوسی است که گوشت مرده می خورد و از

۱- بقية الله، ص ۱۲۷.

۲- بقية الله، ص ۱۴۷.

آلودگی جنابت پروایی ندارد. آیا با لباسی که برای ما می‌دوزند قبل از اینکه تطهیر شود، می‌توان نماز خواند؟

جواب: نماز در آن لباس مانعی ندارد.^(۱)

۸۵- نماز مکروه

سؤال: در مورد انگشت خماهن (فلزی است)، آیا اگر نمازگزار چنین انگشتری در انگشت داشته باشد، نماز وی صحیح است؟
جواب: با چنین انگشتری نماز گزاردن مکروه است.^(۲)

۸۶- سجده بر تربت امام حسین (ع)

سؤال: آیا بر مهر تربت (امام حسین علیه السلام) سجده جایز است و آیا فضیلتی دارد یا خیر؟
جواب: این عمل جایز و در آن ثواب و فضیلت است.^(۳)

۸۷- واجب‌ترین مستحبات

سؤال: در مورد سجده شکر پس از نماز واجب، برخی از اصحاب گفته‌اند که این کار بدعت است. آیا جایز است که پس از نماز واجب سجده شکر نمود یا خیر؟ در صورتی که جایز است، در مورد نماز مغرب، پس از نماز واجب باید سجده کرد یا پس از نوافل مغرب؟
جواب: سجده شکر از لازم‌ترین و واجب‌ترین مستحبات است و کسی

۱- بقية الله، ص ۱۲۸.

۲- بقية الله، ص ۱۲۷.

۳- بقية الله، ص ۱۵۹.

که آن را بدعت خوانده، خود قصد ایجاد بدعت در دین داشته است. اما خبری که در مورد سجده شکر روایت شده و در آن اختلاف است که پس از نماز مغرب است یا پس از چهار رکعت نافله آن، بدان که: فضیلت دعا و تسبیح پس از فرایض در مقایسه با دعا و تسبیح پس از نوافل، مشابه و مانند فضیلت خود فرایض بر نوافل است. و سجده، دعا و تسبیح می باشد، پس بهتر است که بعد از فریضه و نماز واجب باشد؛ البته پس از نوافل هم جایز و صحیح است.^(۱)

۸۸- ثواب تسبیح با تربت

سؤال: آیا از تربت می توان تسبیح درست کرد و تسبیح با تربت فضیلتی دارد یا خیر؟

جواب: با آن (تسبیح تربت)، تسبیح بگویند که چیزی از تسبیح گفتن با آن بالاتر نیست و از جمله فضیلت و برتری آن، اینکه گاهی که انسان تسبیح گفتن را فراموش می کند، اما تسبیح را می گرداند، برای او ثواب تسبیح گفتن را می نویسند.^(۲)

۸۹- حکم سجده بر قبور ائمه

سؤال: شخصی به زیارت قبور ائمه علیهم السلام می رود، آیا سجده بر قبور ائمه جایز است؟ آیا ایستادن پشت قبر و قبر را قبله خود قرار دادن جایز است؟ آیا می توان بالای سر و پایین پا بایستد؟ و آیا جایز است پشت به قبر و رو به قبله ایستاده، نماز بخواند یا خیر؟

۱- بقية الله، ص ۱۴۹.

۲- بقية الله، ص ۱۵۹.

جواب: اما سجده بر قبر، نه در واجبات و نه در مستحبات و نه در نماز احتیاط، جایز نیست و آنچه بدان عمل می شود آن است که طرف راست صورت و گونه خود را روی قبر بگذارد و اما نماز به نحوی که قبر در جلو قرار گرفته باشد جایز است، ولی در جلوی قبر یا طرف راست و چپ قبر نماز خواندن درست نیست و از امام - که درود خدا بر او و خاندانش باد - نباید جلو افتاد و در طرف مساوی امام نیز نباید ایستاد. (۱)

۹۰- نماز جعفر طیار در مسافرت

سؤال: آیا خواندن نماز حضرت جعفر در مسافرت جایز است یا خیر؟
جواب: جایز است. (۲)

۹۱- آداب مسح وضو

سؤال: آیا هر دو پا را با هم می توان مسح کرد یا باید یکی پس از دیگری مسح شود، یعنی اول پای راست و سپس پای چپ؟
جواب: هر دو را با هم می توان مسح کرد، و اگر خواست اول یکی را مسح کند، باید از پای راست شروع کند و بعد پای چپ را مسح نماید. (۳)

۹۲- حکم نماز ظهر دو رکعتی

سؤال: کسی نماز ظهر را خوانده و وارد نماز عصر شده و پس از اینکه دو رکعت از نماز عصر را خوانده، یقین کرد نماز ظهر را دو رکعتی خوانده

۱- بقية الله، ص ۱۵۹.

۲- بقية الله، ص ۱۶۹.

۳- بقية الله، ص ۱۶۸.

است؛ تکلیف او چیست؟

جواب: اگر در بین نماز، چیزی که نماز را باطل می‌کند، انجام داده است، هر دو نماز را اعاده می‌کند، و اگر انجام نداده است، دو رکعت اخیر را به نیت نماز ظهر خوانده، سپس نماز عصر را می‌خواند. (۱)

۹۳- فضیلت حمد یا تسبیح

سؤال: در مورد دو رکعت آخر نماز، روایات بسیاری رسیده که قرائت سوره حمد به تنهایی بهتر و افضل است، ولی در برخی از روایات آمده که تسبیح افضل است؛ فضیلت و برتری با کدام است تا بدان عمل کنیم؟

جواب: قرائت «ام الكتاب» سوره حمد، تسبیح را نسخ کرده است (حمد افضل است) و دلیل این نسخ، فرمایش امام علیه السلام است که هر نمازی که در آن قرائت نباشد ناقص است، مگر برای بیمار یا کسی که دچار سهو و نسیان می‌شود و می‌ترسد که نمازش باطل شود. (۲)

۹۴- تعداد تسبیح فاطمه زهرا (س)

سؤال: در مورد تسبیح حضرت زهرا علیها السلام، اگر کسی اشتباهاً بیش از سی و چهار مرتبه «الله اکبر» بگوید، آیا باید به همان سی و چهار مرتبه بازگردد و یا اینکه باید از ابتدا شروع کند و نیز اگر شصت و هفت مرتبه تسبیح گفت، آیا باید به شصت و شش بازگردد یا باید از ابتدا شروع کند؟ در این مورد تکلیف وی چیست؟

جواب: هرگاه در گفتن «الله اکبر» اشتباه کرد و از سی و چهار مرتبه

۱- بقية الله، ص ۱۵۵.

۲- بقية الله، ص ۱۶۳.

گذشت، بنا را بر سی و سه بگذارد و اگر در گفتن «سبحان الله» اشتباه کرد و از شصت و هفت تجاوز نمود، بنا را بر شصت و شش بگذارد و در مورد «الحمد لله» اگر تجاوز نمود و بیش از صد تا گفت، اشکالی ندارد و بر او چیزی نیست. (۱)

۹۵- نماز در محمل

پرسش: مردی بر روی محمل و کجاوه، که روی شتر است، قرار دارد و با توجه به این که برف بسیاری به ارتفاع قامت انسان باریده است، می ترسد اگر از شتر پایین بیاید، در برف فرو برود و چه بسا ممکن است که در حال بیرون آمدن از محمل، برف از بالا سقوط کند و او نتواند آن را از خود دور سازد، آیا در این صورت می تواند نماز واجب خود را در محمل بخواند؟ البته ما چند بار این کار را کرده ایم، آیا باید نمازهایی را که اینگونه خوانده ایم اعاده کنیم یا خیر؟

پاسخ: در هنگام ضرورت و در حال اضطرار مانعی ندارد. (۲)

۱- بقية الله، ص ۱۶۹.

۲- احتجاج طبرسی، ج ۲، ص ۱۵۳.

فصل ششم:

دعا بعد از نماز برای امام زمان (عج)

۹۶- دعای امام صادق (ع)

عباد بن محمد مداینی می گوید:

امام صادق علیه السلام پس از نماز ظهر دست ها را بلند نموده و دعا کردند.

گفتم: جانم به فدایتان! برای خودتان دعا نمودید؟

فرمودند:

«دعوت لنور آل محمد صلی الله علیه و آله و سائقهم و المنتقم بأمر الله من أعدائهم؛

برای نور آل محمد صلی الله علیه و آله و غائب آنان و کسی که به امر خدا از دشمنان

آنان انتقام می گیرد، دعا نمودم.»^(۱)

۹۷- دعای امام کاظم (ع)

یحیی بن فضل نوفلی می گوید:

حضرت موسی بن جعفر علیه السلام بعد از نماز عصر دست ها را به دعا بلند

نموده و دعایی را قرائت کردند.

به آن حضرت عرض کردم: برای چه کسی دعا نمودید!

حضرت علیه السلام فرمودند: برای مهدی آل محمد صلی الله علیه و آله.

آن‌گاه فرمودند: پدرم فدای آن وجودی باد که دلی برجسته و ابروانی پیوسته و ران‌های باریک دارد، و چهار شانه و قوی هیکل و گندم‌گون است، و بر اثر تهجد و شب‌زنده‌داری رنگش به زردی متمایل است.

پدرم فدای کسی باد که شب‌ها در حال سجده و رکوع، طلوع و غروب ستارگان را مراعات می‌کند.

پدرم فدای کسی باد که در راه دامن ملامت ملامت‌کران در او تأثیر نمی‌گذارد، او چراغ هدایت در تاریکی‌های مطلق است.

پدرم فدای کسی باد که به امر خدا قیام می‌کند. (۱)

۹۸- دعای حضرت مهدی (عج) در شأن خود

«اللَّهُمَّ سَرِّحْنِي عَنِ الْهُمُومِ وَالْغُمُومِ وَوَحْشَةِ الصُّدْرِ وَوَسْوَسَةِ الشَّيْطَانِ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ؛

پروردگارا! مرا از غم و اندوه و بیمناک بودن و وسوسه‌های شیطان رهایی بخش، به رحمت ای مهربان‌ترین مهربانان.» (۲)

۹۹- دعای فرج بعد از نمازهای واجب

امام جواد علیه السلام فرمود: هنگامی که از نماز واجب فارغ شدی بگو:

رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالإِسْلَامِ دِينًا، وَبِالْقُرْآنِ كِتَابًا، وَبِمُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله نَبِيًّا،

۱- صحیفة المهدی، ص ۱۲۱.

۲- صحیفة المهدی، ص ۷۴.

و بَعَلِيَّ وَلِيًّا، وَ بِالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، وَ عَلِيَّ بْنِ الْحُسَيْنِ، وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ، وَ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى، وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، وَ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ، وَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ، وَ الْحُجَّةَ بْنَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ أَيْمَةً.

اللَّهُمَّ وَلِيَّكَ الْحُجَّةُ فَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ، وَ مِنْ خَلْفِهِ، وَ عَنْ يَمِينِهِ وَ عَنْ شِمَالِهِ، وَ مِنْ فَوْقِهِ وَ مِنْ تَحْتِهِ، وَ اَمُدُّ لَهُ فِي عُمْرِهِ، وَ اجْعَلْهُ الْقَائِمَ بِأَمْرِكَ، الْمُنْتَصِرَ لِدِينِكَ، وَ أَرِهِ مَا يُحِبُّ وَ تَقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ فِي نَفْسِهِ وَ فِي ذُرِّيَّتِهِ، وَ أَهْلِهِ وَ مَالِهِ، وَ فِي شِيعَتِهِ وَ فِي عَدُوِّهِ، وَ أَرِهِمْ مِنْهُ مَا يَحْذَرُونَ، وَ أَرِهِ فِيهِمْ مَا يُحِبُّ وَ تَقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ، وَ اشْفِ بِهِ صُدُورَنَا قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ.

از این حدیث شریف اهمیت دعا برای فرج مولای ما، حضرت حجت ارواحنا فداه پس از هر نماز واجب معلوم می شود. (۱)

۱۰۰- دعا بعد از نماز ظهر در هر روز

پیامبر گرامی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمود: هر کس، هر روز، پس از نماز صبح این دعا را بخواند و دست حاجت و نیاز به سوی خداوند دراز کند، خدا به آسانی حاجتش را برآورد و تمام کارهای مهم او را کفایت می کند:

بِسْمِ اللَّهِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ، وَ أَفْوِضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ، إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ، فَوْقِيَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَّرُوا، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ، فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَ نَجِّنَا مِنْ الْعَمِّ وَ كَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ، وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ، فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ، وَ فَضْلٍ لَمْ يَمَسَّسْهُمْ سُوءٌ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ

إِلَّا بِاللَّهِ، مَا شَاءَ اللَّهُ لَا مَا شَاءَ النَّاسُ، مَا شَاءَ اللَّهُ وَإِنَّ كَرِهَ النَّاسُ.
 حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ، حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ،
 حَسْبِيَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ، حَسْبِيَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ، حَسْبِيَ
 حَسْبِيَ مَنْ كَانَ مُذْكَرْتُ [لَمْ يَزَلْ] حَسْبِيَ، حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ،
 عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

به راستی این دعا، از دعاهایی است که سزاوار است بر خواندن آن مواظبت شود. (۱)

۱۰۱- عَجَّلْ فَرَجَ

علامه مجلسی رحمته الله در کتاب «المقباس» نقل کرده است که در تعقیب نماز صبح قبل از آن که با کسی صحبت کنید صدبار بگویید:
 «يَا رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجَّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَأَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ.» (۲)

۱۰۲- فضیلت صلوات بعد از نماز جمعه

حضرت امام صادق عليه السلام از پدران گرامیش عليهم السلام نقل می کند و می فرماید:
 «کسی که پس از نماز جمعه هشت مرتبه بگوید:
 «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَ عَجَّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ؛ از اصحاب و یاران حضرت قائم صلوات الله علیه می شود.» (۳)

۱- دارالسلام، ج ۲، ص ۲۶۶.

۲- مکیال المکارم، ج ۲، ص ۱۳.

۳- بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۶۵.

۱۰۳- صلوات بعد از نماز صبح روز جمعه

مستحب است انسان در روز جمعه، پس از نماز صبح، صد مرتبه سوره «توحید» را بخواند، و صد مرتبه استغفار کرده و صد مرتبه بر پیامبر ﷺ چنین صلوات بفرستد و بگوید:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ»^(۱)

۱۰۴- صلوات برای ظهور آن حضرت

در منهاج العارفين می نویسد:

مستحب است انسان پس از نماز صبح صد مرتبه بگوید:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ»^(۲)

۱۰۵- دعا برای ظهور امام زمان (ع)

مرحوم شیخ بهایی نقل کرده است:

پس از نماز صبح در حالی که با دست راست محاسن خود را می گیری و کف دست چپ را به سوی آسمان می گیری، هفت مرتبه می گویی:

«يَا رَبِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَعَجِّلْ فَرَجَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ»^(۳)

۱۰۶- دعا بعد از نماز واجب

روایت است که: هر کسی این دعا را بعد از هر نماز واجب بخواند و بر

۱- البلد الامین، ص ۱۱۰.

۲- منهاج العارفين، ص ۱۰۸.

۳- مفتاح الفلاح، ص ۲۰۶، مصباح المنتهجد، ص ۵۳ با اندکی تفاوت.

آن مواظبت نماید، آن قدر عمر خواهد کرد تا از زندگی سیر شود، و به دیدار حضرت صاحب الامر (عج) خواهد رسید، دعا چنین است:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ. وَ آلِ مُحَمَّدٍ. اللَّهُمَّ إِنَّ رَسُولَكَ الصَّادِقَ الْمُصَدِّقَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ قَالَ إِنَّكَ قُلْتَ مَا تَرَدَّدْتُ فِي شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ كَتَرَدَّدِي فِي قَبْضِ رُوحِ عَبْدِي الْمُؤْمِنِ يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَ أَنَا أَكْرَهُ مَسَائَتَهُ، اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ لِأَوْلِيَائِكَ الْفَرَجَ وَالنَّصْرَ وَالْعَافِيَةَ وَ لَا تَسُوْنِي فِي نَفْسِي وَ لَا فِي فُلَانٍ. قَالَ: وَ تَذَكَّرُ مَنْ شِئْتَ.»

ترجمه: «خدایا! بر محمد و آل محمد درود فرست، پروردگارا! به درستی که رسول راستگوی تصدیق شده تو - که درود تو بر او و آلش باد - فرمود که تو فرموده‌ای: من در هیچ امری که انجام دهنده آنم تردّد نکرده‌ام، همچون تردّد در قبض روح بنده مؤمن خودم، او مرگ را اکراه دارد و من خوش ندارم او را ناراحت کنم، پروردگارا! بر محمد و آل محمد درود فرست و برای اولیای خودت فرج و نصرت و عافیت را تعجیل فرما و مرا نه در مورد خودم و نه در مورد فلانی بدی مرساں.»

فرمود: و به جای کلمه فلانی هر کس را بخواهی نام می‌بری. (۱)

۱۰۷- دعا برای برطرف شدن اندوه‌ها

از ابی‌الحسین بن ابی‌بغل کتاب روایت شده: از طرف ابی منصور بن صالحان مسئولیتی را به عهده گرفتم، بین من و او موضوعی اتفاق افتاد که باعث شد خود را از دیدگانش مخفی کنم، او به دنبال من فرستاد و مرا ترسانید، مدتی مخفیانه زندگی می‌کردم.

در شب جمعه‌ای به قبرستان قریش رفتم - تا آن جا که گوید: در آن حال بودم که کنار قبر حضرت کاظم علیه السلام صدای پای زایری را شنیدم - تا آن جا که گوید - به من فرمود: ای ابوالحسین بن ابی بعل! چرا دعای فرج را نمی خوانی؟ گفتم: ای آقایم! آن دعا کدام است؟

فرمود: دو رکعت نماز گزارده و می گویی:

«يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ وَ سَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ، وَ لَمْ يَهْتِكِ السُّتْرَ، يَا عَظِيمَ الْمَنْ، يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ، يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ، يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ، يَا مُنْتَهَى كُلِّ نَجْوَى، يَا غَايَةَ كُلِّ شَكْوَى، يَا عَوْنَ كُلِّ مُسْتَعِينٍ، يَا مُبْتَدِئًا بِالنَّعْمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا.»

«ای کسی که کار زیبا را آشکار و کار زشت را پوشانید، ای آن که بر جنایت توبیخ و مؤاخذه ننموده و حجاب‌ها را نمی درد، ای آن که منتش بزرگ و چشم پوشی اش گرامی و گذشتش بزرگوارانه است، ای صاحب گذشت نیکو، ای آمرزنده گسترده، ای آن که دو دست رحمتش گشوده، و ای دانای هر سخن اسرارآمیز، ای مرجع هر شکایت و یاور هر ضعیف، ای آغازگر نعمت قبل از استحقاق داشتن به آن.»

یا رَبُّاهُ؛ ای پروردگار» ده مرتبه.

یا مَوْلَاهُ؛ ای مولایم» ده مرتبه.

یا مُنْتَهَى رَغْبَتَاهُ؛ ای نهایت آرزویم» ده مرتبه.

«أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ، وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ عليهم السلام، إِلَّا مَا

كَشَفْتَ كَرْبِي، وَ نَفَسْتَ هَمِّي، وَ فَرَجْتَ عَنِّي، وَ أَصْلَحْتَ حَالِي؛

از تو می خواهم به حق این نام‌ها و به حق محمد و خاندان پاکش - که بر

تمامی آنان درود باد - ناراحتی ام را برطرف و غم و اندوهم را زائل و بر من

گشایش عطا نموده، و حال را اصلاح فرمایی.»

بعد از آن هر دعایی را خواسته باشی خوانده و حاجت را ذکر می کنی.

آنگاه گونه راست را بر زمین نهاده و صد بار در سجده می گویی:

«يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ، يَا عَلِيُّ، يَا مُحَمَّدُ، اِكْفِيَانِي فَاِنَّكُمَا كَافِيَانِي،

وَ اَنْصُرَانِي فَاِنَّكُمَا نَاصِرَانِي؛

ای محمد، ای علی! ای علی، ای محمد! مرا کفایت کنید که شما کفایت

کننده من هستید، و مرا یاری نمایید که شما یاریگر من می باشید.»

و گونه چپ خود را بر زمین نهاده و صد بار می گویی: «اَذْرِكُنِي؛ مرا

دریاب» و آن را بسیار تکرار کن، و می گویی: «الْغَوْثُ، الْغَوْثُ؛ پناهم ده،

پناهم ده» تا آنگاه که نفست قطع شود، و سرت را برمی داری.^(۱)

فصل هفتم:

دعا برای فرج امام زمان (عج)

۱۰۸- دعای مهدی در تعجیل فرج خویش

از نائب دوم حضرت مهدی علیه السلام، محمد بن عثمان روایت شده که گفت:
آخرین مرتبه‌ای که آن حضرت را دیدم کنار خانه کعبه بود که می فرمود:
«اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي؛
«پروردگارا! وعده‌هایی که به من داده‌ای را تحقق بخش.»^(۱)

۱۰۹- اوقات دعا برای حضرت

هنگامی که دعا برای تعجیل فرج تأکید بیشتری دارد حالت سجده برای
خدای متعال است؛ زیرا که نزدیک‌ترین حالات به خدای قاضی الحاجات
سجده است، چنان که روایات از امامان بر حق علیهم السلام در این باره رسیده، پس
شایسته است که بنده در حال سجده، مهم‌ترین حاجت‌ها را بخواهد و به آن
اهتمام ورزد، به خصوص در سجده شکر به جهت توجه داشتن و ملتفت
بودن به این که هر چه خداوند به ما نعمت بخشیده به برکت مولایمان

۱- صحیفه‌المهدی (ع)، ص ۲۷۴.

صاحب الزمان است - که درود خداوند بر او و پدران پاکیزه اش باد - و به خاطر این که دعا برای ولی نعمت و واسطه فیض و رحمت از مهم ترین اقسام شکر می باشد و شاهد بر این روایت شدن آن در خصوص سجده شکر است که در کتاب «تحفة الأبرار» به نقل از شیخ مفید - رحمه الله علیه - آمده: آن چه در سجده شکر گفته می شود این دعا است:

«اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَ بِكَ اعْتَصَمْتُ وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ. اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِي وَ رَجَائِي فَكَفِنِي مَا أَهَمَّنِي وَ مَا لَمْ يُهْمُنِي وَ مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي عَزَّ جَارُكَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ...»

یعنی: «پروردگارا! به سوی تو روی آوردم و به تو پیوستم و بر تو تکیه و اعتماد کردم، پروردگارا! تو پناه و امید منی، پس کفایت کن آن چه مرا اندوهگین ساخته و آن چه اندوهگین نساخته و آن چه تو بهتر از من آن را می دانی، پناهنده به تو عزت یافت و ثنای تو والا است و هیچ خدایی جز تو نیست، بر محمد و آل محمد درود فرست و گشایش امر آنها را زودتر برسان...»

اضافه بر این که این کار تأسی جستن و اقتدا کردن به خود آن حضرت - که درود و سلام خداوند بر او باد - می باشد، چنان که در اخبار با صراحت آمده که آن بزرگوار برای این امر در سجده دعا کرد، هنگام ولادتش، که این امر دلالت دارد بر اهمیت آن و تعلیم به دوستان و شیعیانش.

شیخ صدوق در کتاب «کمال الدین» به سند خود از جناب حکیمه خاتون ضمن حدیثی طولانی آورده که گفت:

ناگهان او را دیدم آن چنان نوری او را فرا گرفته که دیدگانم را پوشانید، و یک دفعه دیدم نوزاد - که بر او و بر پدرانش سلام باد - صورتش را به حالت

سجده بر زمین نهاده و بر زانو تکیه داده و دو انگشت سبّابه‌اش را بلند کرده و می‌گوید:

«گواهی می‌دهم که جز «الله» خدایی نیست و این که جدّم محمد رسول خداست و پدرم امیرمؤمنان است.» سپس یک‌یک امامان را بر شمرده تا به خودش رسید، آن‌گاه گفت: «خدایا! آن چه به من وعده داده‌ای انجام ده، و امرم را به مرحله اتمام برسان، و گامم را استوار گردان، و زمین را به ظهور من پراز عدل و داد فرمای...»^(۱)

۱۱۰- بر شما باد به دعای فرج

یکی از یاران حضرت امام هادی علیه السلام از آن بزرگوار درباره برنامه عملی و وظیفه عموم شیعیان در زمان غیبت امام عصر ارواحنا فداء سؤال کرد:

کیف تصنع شیعتک؟ در زمان غیبت، شیعیان شما چه کاری انجام دهند؟

قال علیه السلام: «علیکم بالدعاء و انتظار الفرج.»^(۲)

امام هادی علیه السلام فرمودند: «بر شما باد به دعا و نیایش و دارا بودن حالت انتظار.»

۱۱۱- زمان دعای فرج

از موافقی که دعا برای تعجیل فرج تأکید بیشتری دارد، پس از نماز صبح است، و دلیل بر این معنی روایتی است که مجلسی در کتاب مقباس در تعقیب نماز صبح آورده: پس از نماز پیش از آن که حرفی بزند صد بار بگوید:

۱- مکیال المکارم، ج ۲، ص ۴۸.

۲- مهج الدعوات به نقل بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۳۳۶.

«يَا رَبِّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ غَيِّقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ.»

۱۱۲- نمیرد تا قائم را دریابد

امام صادق علیه السلام فرمود:

«هر کس بعد از نماز صبح و ظهر بگوید:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ.»

نمی میرد تا این که قائم علیه السلام را دیدار کند.»^(۱)

۱۱۳- دعا در همه ساعات روز جمعه

در تمام ساعت های روز جمعه به طور عموم، و به خصوص پس از نماز صبح، و هنگام ظهر، و هنگام رفتن به مسجد، و بعد از نماز عصر، و در قنوت نماز ظهر آن روز، و در قنوت نماز جمعه، و در خطبه نماز جمعه، و در آخرین ساعت روز جمعه، گواه است که دعا برای آن حضرت در آن اوقات مخصوص از امامان معصوم علیهم السلام وارد شده است.^(۲)

۱۱۴- امان بودن از عذاب

از آثار دعا برای تعجیل فرج حضرت قائم (عج) در امان بودن از عقوبت های اخروی و ترس روز قیامت است، شاهد بر این معنی چند آیه است: «إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ

۱- مکیال المکارم، ج ۲، ص ۲۵.

۲- مکیال المکارم، ج ۲، ص ۵۵.

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَ عَمِلَ صَالِحًا، فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ؛

به تحقیق آنان که ایمان آورده‌اند و کسانی که یهودی شدند و نصاری و صابئین هر کس به خداوند و روز آخر ایمان آورده و عمل صالح انجام دهد، پاداش آنها نزد پروردگارشان محفوظ است نه ترسی بر آنان هست و نه اندوهناک می‌شوند.» (۱)

۱۱۵- حق امام بر شیعیان

از مولای ما حضرت صادق علیه السلام روایت آمده که فرمود:
«از جمله حقوق ما بر شیعیان این است که بعد از فریضه نماز دست بر چانه بگیرد و سه مرتبه بگوید:

«يَا رَبِّ مُحَمَّدٍ عَجَلُ فَرَجِ آلِ مُحَمَّدٍ، يَا رَبِّ مُحَمَّدٍ أَحْفَظُ غَيْبَةَ مُحَمَّدٍ،
يَا رَبِّ مُحَمَّدٍ إِنْتَقِمِ لِأَبْنَتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ؛

ای پروردگار محمد! فرج آل محمد را زودتر گردان، ای پروردگار محمد!
پنهانی محمد را حفظ کن، ای پروردگار محمد! برای دختر محمد انتقام بگیر.» (۲)

۱۱۶- وظایف شیعیان

۱- شناخت و معرفت کامل از طریق صفات و خصایصی که مخصوص حضرت است و مداومت داشتن بر خواندن این دعا:

«اللَّهُمَّ عَرَّفَنِي نَفْسَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي نَفْسَكَ لَمْ أَعْرِفْ نَبِيَّكَ، اللَّهُمَّ

۱- سوره بقره، آیه ۶۲.

۲- مکیال المکارم، ج ۲، ص ۲۳.

عَرَّفَنِي رَسُولَكَ فَإِنَّكَ إِن لَّمْ تُعَرِّفْنِي رَسُولَكَ لَمْ أَعْرِفْ حُجَّتَكَ، اللَّهُمَّ
عَرِّفْنِي حُجَّتَكَ، فَإِنَّكَ إِن لَّمْ تُعَرِّفْنِي حُجَّتَكَ ضَلَلْتُ عَنْ دِينِي.»

۲- منتظر ظهور و فرج آن حضرت بودن، به گونه‌ای که این انتظار در
انسان تحرک ایجاد کرده و در عمل ظاهر شود، تا آنجا که در انجام واجبات
الهی و ترک محرمات کوتاهی نکند.

۳- تسلیم و انقیاد برای امر امام (عج) داشته باشد و عجله نکند، یعنی
چون و چرا در امر ظهور آن جناب ننماید و آن چه از جانب آن حضرت
می‌رسد، صحیح و مطابق حکمت بداند.

۴- از مال خود به آن حضرت هدیه نماید، مثلاً مالی را که می‌خواهد به
امام (عج) هدیه دهد، به همین قصد در راهی که می‌داند رضای آن حضرت
است مصرف نماید، مانند این که به صالحین از دوستان و شیعیان آن
حضرت کمک نماید.

۵- صدقه دادن به قصد سلامتی آن حضرت.

۶- مداومت نمودن بر خواندن این دعا که در کتاب کمال الدین از
حضرت صادق علیه السلام روایت شده:

«يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ.»

۷- در هر حال و زمانی آماده‌ی یاری نمودن آن حضرت باشد، و در فراقش
مغموم بوده و ندبه و زاری نماید. (مداومت داشتن بر خواندن دعای ندبه در
صبح‌های جمعه.)

۸- در مشکلات و گرفتاری‌های مهم به آن حضرت متوسل شود.

۹- فضایل و کمالات و صفات آن حضرت را ذکر نمودن و مردم را به
سوی معرفت و شناخت آن جناب و خدمت به آن بزرگوار دعوت کردن.

۱۰- صبر کردن بر سختی‌ها و اذیت و سرزنش دشمنان دین در زمان غیبت.

۱۱- ثواب اعمال نیک و عبادات را به آن حضرت هدیه نمودن.

۱۲- دعاء کردن برای سلامتی آن بزرگوار و طلب پیروزی و یاری و ظهور آن جناب را، از خدای متعال نمودن.

۱۳- خواندن زیارت آن حضرت و دعای عهد که در این کتاب نقل شده است.

۱۴- بر دین و اعتقادات خود ثابت باشد و با نااهلان و منحرفین که او را نسبت به دینش سست کنند معاشرت نکند.

خداوندا! ما را از پیروان و سربازان امام زمان (عج) قرار بده و قلب مبارک آن حضرت را از ما راضی و خشنود بفرما. ان شاء الله. (۱)

فصل هشتم:

آداب و شرایط دعای امام زمان (عج)

۱۱۷- تشکیل مجالس دعا برای تعجیل فرج

یکی از وظایف شیعیان امام زمان (عج) در عصر غیبت این است که در مساجد و مکان‌های دیگر دسته جمعی برای ظهور آقا امام زمان (عج) دعا کنند، همگی یک صدا از خداوند بخواهیم فرج او را نزدیک کند. مثلاً اَللّٰهُمَّ الْعِزَّةَ الْبَلَاءِ..... را همه با هم بگویند.

۱۱۸- کیفیت خواندن دعای فرج

اول: استحباب دعا درباره حضرت حجت علیه السلام و درخواست تعجیل فرج آن حضرت بعد از نماز ظهر.

دوم: مستحب بودن بلند کردن دست‌ها هنگام دعا کردن برای آن حضرت علیه السلام.

سوم: استحباب شفاعت خواستن از امامان علیهم السلام و درخواست خود را با سوگند دادن به حق ایشان پیش از دعا و تقاضای حاجت.

چهارم: استحباب مقدم داشتن حمد و ثنای الهی پیش از عرض حاجت.

پنجم: استحباب مقدم داشتن درود و صلوات بر محمد و آل او علیهم السلام پیش از طلب حاجت.

ششم: پاک کردن دل از گناهان به وسیله استغفار و مانند آن، تا از لوث آلودگی‌ها پاکیزه شده و آماده اجابت گردد، که درخواست مغفرت و آزادی گردن از آتش، بر این امر دلالت دارد. ^(۱)

۱۱۹- فواید دعا بر امام زمان (عج)

- ۱- فرمایش حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف: «بسیار دعا کنید برای تعجیل فرج که فرج شما در آن است.»
- ۲- این دعا سبب زیاد شدن نعمت‌ها است.
- ۳- اظهار محبت قلبی است.
- ۴- نشانه انتظار است.
- ۵- زنده کردن امرائمه اطهار علیهم السلام.
- ۶- مایه ناراحتی شیطان لعین است.
- ۷- سبب نجات یافتن از فتنه‌های آخرالزمان است.
- ۸- اداء قسمتی از حقوق آن حضرت است، که اداء حق هر صاحب حقی واجب‌ترین امور است.
- ۹- تعظیم خداوند و دین خداوندی است.
- ۱۰- حضرت صاحب الزمان علیه السلام در حق او دعا می‌کند.
- ۱۱- شفاعت آن حضرت علیه السلام در قیامت شامل حال او می‌شود.
- ۱۲- شفاعت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم ان شاء الله شامل حالش می‌شود.

- ۱۳- این دعا امثال امر الهی و طلب فضل و عنایت او است.
- ۱۴- مایه استجابت دعا می شود.
- ۱۵- ادای اجر رسالت است.
- ۱۶- مایه دفع بلا است.
- ۱۷- سبب وسعت روزی است ان شاء الله.
- ۱۸- باعث آمرزش گناهان می شود.
- ۱۹- تشریف به دیدار آن حضرت در بیداری یا خواب.
- ۲۰- رجعت به دنیا در زمان ظهور آن حضرت.
- ۲۱- از برادران پیغمبر ﷺ خواهد بود.
- ۲۲- فرج مولای ما حضرت صاحب الزمان علیه السلام زودتر واقع می شود.
- ۲۳- پیروی از پیغمبر و امامان صلوات الله علیهم اجمعین خواهد بود.
- ۲۴- وفای به عهد و پیمان خداوندی است.
- ۲۵- آثار نیکی به والدین برای دعا کننده حاصل می گردد.
- ۲۶- فضیلت رعایت و ادای امانت برایش حاصل می شود.
- ۲۷- زیاد شدن اشرف نور امام علیه السلام در دل او.
- ۲۸- طولانی شدن عمر ان شاء الله تعالی.
- ۲۹- تعاون و همکاری در کارهای نیک و تقوی.
- ۳۰- رسیدن به حضرت ویاری و پیروزی خدا بر دشمنان به کمک خداوند.
- ۳۱- هدایت به نور قرآن مجید.
- ۳۲- نزد اصحاب اعراف معروف می گردد.
- ۳۳- به ثواب طلب علم نایل می شود، ان شاء الله.
- ۳۴- از عقوبت های اخروی ان شاء الله در امان می ماند.

- ۳۵- هنگام مرگ به او مژده می‌رسد و با او به نر می‌رفتار می‌شود.
- ۳۶- این دعا اجابت دعوت خدا و رسول ﷺ است.
- ۳۷- با امیرالمؤمنین ﷺ و در درجه آن حضرت خواهد بود.
- ۳۸- محبوب‌ترین افراد نزد خداوند خواهد بود.
- ۳۹- عزیزترین و گرامی‌ترین افراد نزد پیغمبر ﷺ می‌شود.
- ۴۰- ان شاء الله از اهل بهشت خواهد شد.
- ۴۱- دعای پیغمبر ﷺ شامل حالش می‌گردد.
- ۴۲- کردارهای بد او به کردارهای نیک مبدل شود.
- ۴۳- خداوند متعال در عبادت او را تأیید می‌فرماید.
- ۴۴- ان شاء الله با این دعا عقوبت از اهل زمین دور می‌شود.
- ۴۵- ثواب کمک به مظلوم را دارد.
- ۴۶- ثواب احترام به بزرگ‌تر و تواضع نسبت به او را دارد.
- ۴۷- پاداش خونخواهی مولای مظلوم شهیدمان حضرت ابی‌عبدالله الحسین ﷺ را دارد.
- ۴۸- شایستگی دریافت احادیث ائمه اطهار ﷺ را می‌یابد.
- ۴۹- نور او برای دیگران نیز - روز قیامت - درخشان می‌گردد.
- ۵۰- هفتاد هزار نفر از گنهکاران را شفاعت می‌کند.
- ۵۱- دعای امیرالمؤمنین ﷺ در حق او روز قیامت.
- ۵۲- بی حساب داخل بهشت شدن.
- ۵۳- در امان بودن از تشنگی روز قیامت.
- ۵۴- جاودان بودن در بهشت.
- ۵۵- مایه خراش روی ابلیس و مجروح شدن دل او است.

- ۵۶- روز قیامت هدیه‌های ویژه‌ای دریافت می‌دارد.
- ۵۷- خداوند عزوجل از خدمتگزاران بهشت نصیبش فرماید.
- ۵۸- در سایه گسترده خداوند قرار گرفته و رحمت بر او نازل می‌شود تا مادامی که مشغول آن دعا باشد.
- ۵۹- پاداش نصیحت مؤمن را دارد.
- ۶۰- مجلسی که در آن برای حضرت قائم - عجل الله فرجه - دعا شود، محل حضور فرشتگان گردد.
- ۶۱- دعا کننده مورد مباحات خداوند شود.
- ۶۲- فرشتگان برای او طلب آمرزش می‌کنند.
- ۶۳- از نیکان مردم - پس از ائمه اطهار علیهم السلام می‌شود.
- ۶۴- این دعا اطاعت از اولی الامر است که خداوند اطاعتشان را واجب ساخته است.
- ۶۵- مایه خرسندی خداوند عزوجل می‌شود.
- ۶۶- مایه خوشنودی پیغمبر صلی الله علیه و آله می‌گردد.
- ۶۷- این دعا خوشایندترین اعمال نزد خداوند است.
- ۶۸- از کسانی خواهد بود که خداوند در بهشت به او حکومت دهد ان شاء الله تعالی.
- ۶۹- حساب او آسان می‌شود.
- ۷۰- این دعا در عالم برزخ و قیامت مونس مهربانی خواهد بود.
- ۷۱- این عمل بهترین اعمال است.
- ۷۲- باعث دوری غصه‌ها می‌شود.
- ۷۳- دعای هنگام غیبت، بهتر از دعای هنگام ظهور امام علیه السلام است.

- ۷۴- فرشتگان درباره‌اش دعا می‌کنند.
- ۷۵- دعای حضرت سیدالسادین علیه السلام که نکات و فواید متعددی دارد شامل حالش می‌شود.
- ۷۶- این دعا تمسک به ثقلین (کتاب و عترت) است.
- ۷۷- چنگ زدن به ریسمان الهی است.
- ۷۸- سبب کامل شدن ایمان است.
- ۷۹- مانند ثواب همه بندگان به او می‌رسد.
- ۸۰- تعظیم شعایر خداوند است.
- ۸۱- این دعا ثواب کسی که با پیغمبر صلی الله علیه و آله شهید شده را در بر دارد.
- ۸۲- ثواب شهید شدن در زیر پرچم حضرت قائم (عج) را دارد.
- ۸۳- ثواب احسان به مولای ما حضرت قائم (عج) را دارد.
- ۸۴- در این دعا ثواب گرامی داشتن عالم است.
- ۸۵- پاداش گرامی داشتن شخص کریم را دارد.
- ۸۶- در میان گروه ائمه اطهار علیهم السلام محشور می‌شود.
- ۸۷- درجات او در بهشت بالا می‌رود.
- ۸۸- از بدی حساب در روز قیامت در امان می‌ماند.
- ۸۹- نایل شدن به بالاترین درجات شهدا در روز قیامت.
- ۹۰- رستگاری به شفاعت فاطمه زهرا علیها السلام. (۱)

۱۲۰- حصول فرج

حاصل شدن فرج برای دعاکننده به یکی از چند نحوه است:

این که به آرزوهای دنیایی و حوایج و خواسته‌های مختلفی که در راه آنها تلاش می‌کند، به برکت این دعا خواهد رسید؛ زیرا که این دعا وسیله هرگونه خیر و صلاح است.

این که خداوند به برکت این دعا به جای امیدی که دارد، از او هم و غم را دور می‌سازد و حاجتش را برمی‌آورد؛ زیرا که کمک به مظلوم سبب یاری خداوند به کمک کننده است.

این که خداوند متعال صبر و استقامت در محنت‌ها و سختی‌ها را به او عنایت فرماید و در نرسیدن به مقصود به او تحمل دهد، و دشواری‌ها را بر او آسان گرداند، همچنان که آهن را برای داود نرم کرد. البته تمام این حرف‌ها بر فرض آن است که حکمت الهی بر آن نباشد که فرج کلی واقع شود و آن صاحب دعوت نبوی و شجاعت حیدری و شجاعت حسینی ظهور یابد، که اگر آن فرج واقع شود، مقصود نهایی و منظور اصلی تحقق یافته است.

و باید گفت که ظاهراً این امر بر استحباب دلالت دارد، و ندیده‌ام که کسی از علمای ما به وجوب آن فتوی داده باشد، و شاهد بر مستحب بودنش علت آوردن در جمله بعد است، اضافه بر این که در فرمایشات امامان علیهم‌السلام اوامر بسیاری هست که بر استحباب دلالت دارد و نیز اگر واجب بود بیشتر اهل ایمان؛ بلکه همه آنها آن را می‌شناختند؛ چون عام‌البلوی است، همان طور که سایر واجبات را می‌شناسند. (۱)

فصل نهم:

دعا برای رفع گرفتاری‌ها و بیماری‌ها

۱۲۱- آرزوی مرحوم حاج شیخ حسنعلی اصفهانی

مرحوم حاج شیخ حسنعلی اصفهانی در آخر کتاب خود نوشته بودند که:

«ای کاش این اذکار و ختومات و این اوراد و زحمات را در راه نزدیک شدن و تقرّب به امام زمان عجل الله تعالی له الفرج انجام می‌دادم.»^(۱)

۱۲۲- دعا برای رفع تنگدستی

صالح متقی، حاجی شیخ علی مکی فرمود:

من به تنگی معیشت و بدهی‌های زیاد مبتلا شدم؛ به حدی که ترسیدم طلبکارها مرا بکشند، یا آن که از تنگدستی و غصه بمیرم. ناگاه دست به جیب خود کرده، دعایی در آن دیدم، بدون آن که خود گذاشته باشم یا کسی که او را دیده باشم، در جیبم گذاشته باشد. از مشاهده آن دعا خیلی تعجب کردم و متحیر گردیدم!

در خواب مردی را به هیئت صلحا و زهاد دیدم که به من می‌گوید: فلانی! دعای مربوط به خودت را به تو دادیم آن را بخوان تا از تنگی و شدت رها شوی. من او را نشناختم و تعجبم زیاد شد!

مرتبہ دوم، حضرت حجت (عج) را در خواب دیدم فرمودند: آن دعایی که به تو عطا کردیم، بخوان و به هر کس که می‌خواهی تعلیم بده. شیخ علی مکی می‌گوید: آن دعا را چند بار تجربه کردم و فرج و گشایش را به زودی مشاهده نمودم؛ ولی پس از مدتی گم شد و چندی هم مفقود بود. در این مدت به خاطر از دست دادن آن، تأسف می‌خوردم و از بدی عمل خود استغفار می‌کردم. اما بعدها شخصی نزد من آمد و گفت: این دعا در فلان مکان از تو مفقود شده بود و آن را به من داد؛ ولی به خاطر نیامد که به آن جارفته باشم. دعا را گرفتم و سجده شکر به جای آوردم. دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«رَبِّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مَدَدًا رَوْحَانِيًّا تُقَوِّي بِهِ قُوَى الْكُلِّيَّةِ وَالْجُزْئِيَّةِ حَتَّى أَقْهَرَ بِمَبَادِي نَفْسِي كُلِّ نَفْسٍ قَاهِرَةٍ فَتَنْقَبِضَ لِي إِشَارَةٌ دَقَائِقِهَا إِنْقِبَاضًا تَسْقُطُ بِهِ قُؤَاهَا حَتَّى لَا يَبْقَى فِي الْكَوْنِ ذُرُوحٌ إِلَّا وَنَارٌ قَهْرِي قَدْ أَحْرَقَتْ ظُهُورَهُ يَا شَدِيدُ، يَا شَدِيدُ يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ، يَا قَهَّارًا! أَسْأَلُكَ بِمَا أَوْدَعْتَهُ عِزْرَائِيلَ مِنْ أَسْمَائِكَ الْقَهْرِيَّةِ فَاَنْفَعَلْتَ لَهُ النَّفُوسَ بِالْقَهْرِ أَنْ تُودِعَنِي هَذَا السَّرِّ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ حَتَّى أَلِينَ بِهِ كُلَّ صَعْبٍ وَأُذَلِّلَ بِهِ كُلَّ مَنِيْعٍ بِقُوَّتِكَ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينِ.»

و کیفیت آن این است که در سحر سه مرتبه [در صورت امکان]، صبح

سه مرتبه و در شب هم سه مرتبه خوانده شود و هرگاه کار سخت شود، بعد از خواندن آن سی بار بگوید: **يَا رَحْمَنُ، يَا رَحِيمُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ! أَسْأَلُكَ اللُّطْفَ بِمَا جَرَّتْ بِهِ الْمَقَادِيرُ.**

۱۲۳- دعای رفع شر اثرار

عالم متقی، شیخ محمدتقی تربتی، که از علمای اخلاق و شاگردان علامه میرزا حبیب‌الله رشتی رحمته الله بود، فرمود: یکی از شاگردان متدینم که سید و از اهل تربت است گفت:

در سفری که با یکی از طلاب بودم و از زیارت عتبات عالیات از راه خانقین به دنبال قافله و پیاده، رو به قصر شیرین می‌رفتیم، از شدت عطش و خستگی، از راه رفتن عاجز شدیم، در عین حال هر دو نفرمان با زحمت زیاد خود را به قافله رساندیم؛ اما دیدیم دزدها کاروان ما را غارت کرده و اموال‌شان را دزدیده‌اند و بعضی مجروح در بیابان افتاده‌اند. محمل‌ها را هم شکسته و روی زمین انداخته بودند.

من و رفیقم به کناری رفتیم و در نهایت ترس از تپه‌ای بالا آمدیم. ناگاه دیدیم سید جلیلی با ما است. بعد از سلام و تحیت، هفت دانه خرما را زاهدی به من داد و فرمود: چهار دانه از آنها را خودت بخور و سه تای آن را به رفیقت بده.

وقتی خرماها را خوردیم، بلافاصله عطش ما رفع شد. بعد ایشان فرمود: این دعا را برای نجات و حفظ از شر دزدها بخوانید:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَخَافُكَ وَأَخَافُ مِمَّنْ يَخَافُكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِمَّنْ لَا يَخَافُكَ؛
خدایا! به درستی که من از تو می‌ترسم و از هر کس که از تو می‌ترسد، هراس

دارم و از کسی که از تو نمی ترسد، به تو پناه می برم.»

مقدار کمی که با آن سید راه رفتیم، اشاره کرد و فرمود: این منزل است. وقتی نظر کردیم، منزل را پایین آن تپه دیدیم وارد شدیم و به خواب عمیقی فرو رفتیم؛ چون خیلی خسته شده بودیم و متوجه آنچه برای ما اتفاق افتاده بود، نشدیم.

بعد از بیدار شدن، جریان را دریافته و برای ما معلوم شد که آن شخص حضرت بقیة الله - ارواحنا فداء - بوده است.^(۱)

۱۲۴- توجه مهدی به مجلس دعا

آقا محمد، که متجاوز از چهل سال متولی شمع های حرم عسکریین و سرداب مطهر بوده است، می فرماید: والده من، که از صالحات بود، نقل کرد: روزی با اهل بیت عالم ربانی، آخوند ملا زین العابدین سلماسی رضی الله عنه، و خود آن مرحوم، در سرداب مقدس همان ایامی که ایشان مجاور سامرا بود و قصد داشت بنای قلعه آن شهر را تمام کند، بودیم.

آن روز، جمعه بود و جناب آخوند سلماسی مشغول خواندن دعای ندبه شد و مثل زن مصیبت زده و محب فراق کشیده می گریست و ناله می کرد. ما هم با ایشان در گریه و ناله شرکت می کردیم. در همین وقت ناگاه بوی عطری وزیدن گرفت و در فضای سرداب منتشر و هوا از آن پر شد؛ به طوری که همه ما را مدهوش کرد. همگی ساکت شدیم و قدرت صحبت کردن را نداشتیم. مدت زمان کمی گذشت و آن عطر خوشبو هم رفت و هوا به حالت اول خود برگشت و ما هم مشغول خواندن بقیة دعا شدیم.

۱- برکات حضرت ولی عصر علیه السلام، ص ۲۱۵ و ۲۱۶.

وقتی به منزل مراجعت نمودیم، از جناب آخوند ملاً زین العابدین راجع به آن بوی خوش سؤال کردم.

فرمود: تو را چه به این سؤال؟ و از جواب دادن خودداری فرمود. عالم متقی، آقا علیرضا اصفهانی رحمته الله، که کاملاً با آخوند سلماسی خصوصی بود، نقل کرد: روزی از آن مرحوم راجع به ملاقات ایشان با حضرت حجت (عج) سؤال کردم و گمان داشتم که ایشان مثل استاد خود، سید بحر العلوم رحمته الله باشند و تشرّفاتى داشته‌اند. در جواب من، همین قضیه را بدون هیچ کم و زیادى نقل کردند.^(۱)

۱۲۵- توصیه به خواندن زیارت عاشورا

حاج سیداحمد اصفهانی رحمته الله برای ما نوشت:

من به مسجد سهله مشرف می‌شدم. روز جمعه‌ای در حجره نشسته بودم که ناگاه سید معمم و موقری داخل شد. ایشان قبای فاخر و عبای قرمزی پوشیده و به آنچه در گوشه حجره بود، نظری انداخت، در آن جا تعدادی کتاب و ظرف و فرشى بود، فرمود: این‌ها نیاز دنیویات را تأمین می‌کند. تو هر روز صبح به نیابت از صاحب الزمان (عج) زیارت عاشورا بخوان و من ماهیانه برای تو خرجی می‌فرستم. آن را بگیر که اصلاً محتاج به احدی نباشی.

سپس مقداری پول داد و گفت: این مبلغ برای یک ماه تو کافی است. بعد از این حرف، به طرف در مسجد به راه افتاد، در حالی که من قدرت نداشتم از زمین برخیزم. زبانم هم بند آمده بود و هرچه خواستم صحبتی

کنم، نتوانستم. همین که بیرون رفت، مثل این که زنجیرهایی آهنین به من بسته شده بود که با رفتن ایشان باز شد و قدرتی پیدا کردم. برخاستم و از مسجد خارج شدم؛ ولی هر قدر جستجو کردم، اثری از آن آقا ندیدم.

۱۲۶- عنایت مهدی (ع) به دعای توسل

شیخ ابراهیم وحشی که از طایفه زُماجیّه است نابینا بود. زمستان‌ها نزد طایفه خود و تابستان‌ها به نجف اشرف می‌آمد. هر شب پیش از آن که در حرم مطهر را باز کنند، می‌آمد و انتظار می‌کشید تا وقتی در باز شود تا آخر وقت هم در آن جا می‌ماند.

شبی با اهل بیت خود بحث کرد؛ لذا حوصله‌اش سر رفته، همان جا دعای توسل را خواند و خوابید. در عالم رؤیا مشاهده کرد که در حرم مطهر می‌باشد و آن جا کاملاً روشن است.

شیخ ابراهیم می‌گوید: هر قدر نگاه کردم شمع و چراغی دیده نمی‌شد، متوجه شدم که ضریح مقدس در جای خود نیست و در محلّ دو انگشت مبارک^(۱) دریچه‌ای است که روشنایی از آن خارج می‌شود. آهسته آمدم و دستم را بر صندوق گذاشته، سرم را خم کردم، نگاه کردم و دیدم یک کرسی گذاشته شده و حضرت روی آن نشسته‌اند و از نور چهره مبارک‌شان بیرون روشن شده است. خود را بر پای آن حضرت انداختم. در این جا دستم به دست ایشان رسید و سه نوبت دست‌شان را بر دست من کشیدند. سپس فرمودند: تو اجر شهدا را داری. بیدار شدم؛ دیدم چشمم هنوز نابینا است. تأسف خوردم که ای کاش دست مبارک را بر چشم من می‌مالیدند.

۱- این قسمت که روی صندوق قبر مطهر امیرالمؤمنین علیه السلام قرار دارد، مربوط به معجزه‌ای است که از آن حضرت ظاهر شده است.

شب‌ی دیگر نیز دعای توسل را خواندم و به خواب رفتم. دیدم در صحرائی هستم و جمعی نزدیک سیصد نفر به طرفی می‌روند و یک نفر جلو آنها بود. ناگاه آن که جلوتر بود، ایستاد، دیگران هم ایستادند و جای نماز را انداختند و مشغول نماز شدند، من نیز خود را داخل صف کردم. وقتی نماز تمام شد، اسبی آوردند، آن بزرگوار سوار شد و تند رفت. پرسیدم: این مرد کیست؟

گفتند: پشت سرش نماز خواندی؟ ولی او را نشناختی؟!

گفتم: الآن رسیده‌ام و نمی‌دانم.

گفتند: قائم آل محمد، حضرت حجت (عج)، است. من چشم خود را فراموش کردم و فریاد برآوردم: یا بن رسول الله! آیا من از اهل بهشتم یا از اهل جهنم؟ تا سه نوبت جواب ندادند.

ناامید شدم و فریاد برآوردم: قسم به اجداد طاهرین تان، من از اهل بهشتم یا از اهل دوزخ؟

آن حضرت نظری به من انداختند و تبسم نمودند. در این هنگام من هم به ایشان رسیدم، حضرت سه بار دست به چشم و سر من کشیدند و فرمودند: «از اهل بهشتی!»

بیدار شدم؛ دیدم آب بسیار غلیظی از چشمم خارج می‌شود، به طوری که صورتم تر شده بود. با خود گفتم: چه معنی دارد؟ چشم من چنان خشک بود که هیچ وقت نم نمی‌داد، آن آب را پاک کردم و چون سر از زیر لحاف بیرون آوردم، دیدم ستاره‌ای از روزنه خانه‌ام نمایان و چشمم بینا شده است. (۱)

۱۲۷- دعای آن حضرت برای استخاره

از حضرت مهدی علیه السلام کیفیت گرفتن استخاره بدینگونه نقل شده: ده مرتبه سوره «حمد» را می خوانی - و حداقل آن سه بار است و کمتر از آن یک مرتبه می باشد - پس ده بار «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ» را خوانده، آن گاه سه بار این دعا را می خوانی:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ لِعِلْمِكَ بِعَوَاقِبِ الْأُمُورِ، وَأَسْتَشِيرُكَ بِحُسْنِ ظَنِّي بِكَ فِي الْمَأْمُولِ وَالْمَخْذُورِ.

اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ الْأَمْرُ الْفُلَانِي قَدْ نَيْطَتْ بِالْبَرَكَاتِ أَعْجَازُهُ وَبَوَادِيهِ، وَحُفَّتْ بِالْكَرَامَةِ أَيَّامُهُ وَلَيَالِيهِ، فَخِرْ لِي فِيهِ، خَيْرَةً تَرُدُّ شُمُوسَهُ ذُلُولاً، وَتَقْصُصُ أَيَّامَهُ سُوراً. اللَّهُمَّ إِمَّا أَمْرٌ فَأَتَمِرْ وَإِمَّا نَهْيٌ فَانْتَهِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِرَحْمَتِكَ خَيْرَةً فِي عَافِيَةٍ؛

خداوندا! از تو طلب خیر می کنم، به جهت آن که تو به سرانجام کارها دانایی، و با تو مشورت می کنم به جهت گمان نیکویم به تو در آن چه بدان آرزومند و هراسانم. بارالها! اگر این کار فلانی از اموری است که آغاز و انجامش با برکت توأم، و روزها و شب هایش به کرامت قرین گشته، خداوندا! برایم در آن خیر را اختیار فرما، که سختی هایش را به آسانی و روزهایش را به شادمانی خاتمه دهی. پروردگارا! اگر امر است فرمانبری نموده، و اگر نهی است خودداری کنم، خدایا! از تو طلب خیر می کنم، با رحمتت، خیرجویی در سلامتی کامل.»

آن گاه نیت کرده و قسمتی از تسبیح را به دست می گیری، اگر تعداد آن

قطعه زوج است آن کار را انجام ده و اگر فرد است انجام نده، یا بالعکس. (۱)
یکی از کسانی که در عالم رؤیا به دیدار امام عصر (عج) مفتخر گردید،
«محمد بن احمد» است.

۱۲۸- دعای حضرت در هر روز ماه رجب

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْمَوْلُودَيْنِ فِي رَجَبٍ، مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الثَّانِي وَابْنِهِ
عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْمُتَّجِبِ، وَاتَّقَرُّبُ بِهِمَا إِلَيْكَ خَيْرَ الْقُرْبِ.
يَا مَنْ إِلَيْهِ الْمَعْرُوفُ طَلِبٌ، وَفِيمَا لَدَيْهِ رُغْبٌ، أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مُقْتَرِفٍ
مُذْنِبٍ، قَدْ أَوْبَقَّتْهُ ذُنُوبُهُ وَأَوْثَقَتْهُ عُيُوبُهُ، فَطَالَ عَلَى الْخَطَايَا ذُؤُوبُهُ، وَ مِنَ الرَّزَايَا
خُطُوبُهُ. يَسْأَلُكَ التَّوْبَةَ، وَحُسْنَ الْأَوْبَةِ وَالنُّزُوعَ عَنِ الْحَوْبَةِ، وَ مِنَ النَّارِ فِكَاكَ
رَقَبَتِهِ، وَالْعَفْوَ عَمَّا فِي رَبْقَتِهِ، فَأَنْتَ يَا مَوْلَايَ أَعْظَمُ أَمَلِهِ وَثِقَتِهِ.
اللَّهُمَّ وَ أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ الشَّرِيفَةِ، وَ رَسَائِلِكَ الْمُنِيفَةِ، أَنْ تَتَّعَمِدَنِي فِي
هَذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَاسِعَةٍ، وَ نِعْمَةٍ وَازِعَةٍ، وَ نَفْسٍ بِمَا رَزَقْتَهَا قَانِعَةٍ، إِلَى
نُزُولِ الْحَافِرَةِ، وَ مَحَلِّ الْأَخِرَةِ، وَ مَا هِيَ إِلَيْهَا ضَائِرَةٌ؛

خدایا! از تو می‌خواهم به حق دو مولود در ماه رجب، محمد بن علی
دوم [امام جواد] و فرزند برگزیده‌اش علی بن محمد، و به آنها نزد تو بهترین
تقرّب را می‌جویم.

ای کسی که نیکی از او خواسته شود، و بدان چه نزد اوست همه
مشتاق‌اند، از تو می‌خواهم خواست بنده گناهکار و خطاکار که گناهانش او را
به هلاکت انداخته و عیب‌هایش او را اسیر نموده است، بر انجام کار خطا
عادت کرده و زندگی‌اش توأم با غم و اندوه و رنج است.

پذیرش نیکوی توبه‌اش و خودداری از انجام خطا و گناه، و رهایی از آتش دوزخ و بخشش آنچه در ذمه دارد را از تو درخواست می‌کند، و تو مولای من! بزرگ‌ترین آرزو و محل وثوق او می‌باشی.

بار خدایا! و از تو می‌خواهم به حق مسائل شریف و وسیله ارزشمندت، که در این ماه مرا غرق رحمت‌های واسع و نعمت‌های گوناگون خود نموده و جانم را بدان چه داده‌ای قانع گردانی، تا آن زمان که در قبر و منزل آخرت و آن جا که همه بدان سو می‌رود قرار گیرم.»^(۱)

۱۲۹- توسل به امام عصر علیه السلام

این مرد پروا پیشه و بلند نظر، مورد تهاجم قرار گرفته و در اوج گرفتاری و خطر در قبرستان قریش، پنهان شد، او پس از نیایش و اعتماد به خدا و توسل به حجت خدا؛ این‌گونه روایت کرده است:

«من از فشار گرفتاری و به خاطر نجات از مرگ، جان خویش را برداشته و در قبرستان قریش بغداد پنهان شده بودم که آن گرامی، این دعا را به من آموخت:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 «إِلٰهِ عَظْمِ الْبَلَاءِ وَ بَرِحِ الْخَفَاءِ وَ انْكَشَفِ الْغِطَاءِ وَ انْقَطَعَ
 الرَّجَاءُ وَ ضَاقَتِ الْأَرْضُ وَ مُنِعَتِ السَّمَاءُ وَ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ وَ إِلَيْكَ
 الْمُسْتَكِي وَ عَلَيْكَ الْمَعْوَلُ فِي الشَّدَّةِ وَالرَّخَاءِ. اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلٰى
 مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اُولٰى الْأَمْرِ الَّذِينَ فَرَضْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ وَ عَرَّفْتَنَا

بِذَلِكَ مَنْزِلَتَهُمْ فَفَرِّجْ عَنَّا بِحَقِّهِمْ فَرَجًا عَاجِلًا قَرِيبًا كَلِمَحِ الْبَصْرِ أَوْ
هُوَ أَقْرَبُ. يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ! يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ! اِكْفِيَانِي؛ فَإِنَّكُمَا كَافِيَانِ
وَإَنْصُرَانِي؛ فَإِنَّكُمَا نَاصِرَانِ. يَا مَوْلَانَا! يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ! الْغَوْثَ
الْغَوْثَ الْغَوْثَ، أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي، السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ،
الْعَجَلَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ! بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الطَّاهِرِينَ؛

«خدایا! بلا بزرگ شده و نهان آشکار گشته و پرده از کارها برداشته شده
و امید قطع گردیده و زمین تنگ شده و آسمان از ریزش رحمت و برکت باز
داشته شده است.»

و ای خدای من! تنها تویی که یاری رسانی و شِکوه و شکایت به سوی
تو است بار خدایا! درود فرست بر محمد و خاندان محمد! آن زمامداران
الهی و آسمانی که اطاعت و فرمانبرداری آنان را بر ما واجب و لازم ساختی و
مقام و موقعیت و منزلت والای آنان را بدین وسیله بر ما شناساندی.
پس اینک به حق این پیشوایان پاک و برگزیده، برای ما گشایشی مقرر
دار، گشایشی فوری و نزدیک، بسان چشم بر هم زدن یا نزدیک تر از آن.
ای محمد! ای امیرمؤمنان! ای علی! و ای محمد! مرا کفایت کنید که
شما یید کفایت کننده من و مرا یاری دهید که شما یید یاری دهنده من.
ای سالار ما! ای سرور ما! ای صاحب الزمان! فریادا! فریادا!
دریاب مرا! دریاب مرا! دریاب مرا! همین ساعت، هم اکنون، هم اکنون،
فوری، فوری، فوری، ای پرمهرترین مهربانان! به حق محمد و خاندان پاک و
پاکیزه آن گرامی.»

خاطر نشان می‌گردد که راوی گوید: «آن حضرت علیه السلام، هنگامی که در جمله آخر دعا به من می‌آموخت که: «یا صاحب الزمان» اشاره به سینه مبارک خویش می‌کرد.»

۱۳۰- دعاء جهت سلامتی امام زمان (ع)

مستحب است مؤمنین بین نماز یا بعد از نماز برای سلامتی امام زمان (عج) دعا کنند:

«اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيِّكَ الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَواتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آبائِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ فِي كُلِّ سَاعَةٍ، وِلياً وَ حَافِظاً وَ قَائِداً وَ ناصِراً وَ دليلاً وَ عَيْناً، حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعاً وَ تُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا؛

خداوندا! بر حجة بن الحسن (عج) درود تو باد و بر اجدادش، در این ساعت و در تمام ساعات - دوست، نگهبان، پیشوا، یاری دهنده و راهنما باش، تا او را تو در زمین خود ساکن سازی تا فرمانت را به کار بندد و به این سبب، عمری دراز به او ببخشی.»^(۱)

۱۳۱- دعای آن حضرت در امور دنیا و آخرت

«اللَّهُمَّ ارزُقنا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ، وَ بُعْدَ المَعْصِيَةِ، وَ صِدْقَ النِّيَّةِ، وَ عِرْفانَ الحُرْمَةِ، وَ أَكْرِمنا بِالهُدَى وَ الإسْتِقامَةِ، وَ سَدِّدْ ألسِنَتِنا بِالصَّوابِ وَ الحِكْمَةِ، وَ اَمَلْنا قُلُوبِنا بِالْعِلْمِ وَ المَعْرِفَةِ، وَ طَهِّرْ بَطُونِنا مِنَ الحَرَامِ وَ الشُّبُهَةِ، وَ اكْفُفْ أَيْدِنا عَنِ الظُّلْمِ وَ السَّرِقَةِ، وَ اغْضُضْ

أَبْصَارَنَا عَنِ الْفُجُورِ وَالْخِيَانَةِ، وَاسْتُدِّدْ أَسْمَاعَنَا عَنِ اللَّغْوِ وَالْغِيْبَةِ.
 وَ تَفَضَّلْ عَلَيَّ عُلَمَائِنَا بِالزُّهْدِ وَالنَّصِيْحَةِ، وَ عَلَيَّ الْمُتَعَلِّمِينَ
 بِالْجَهْدِ وَالرَّغْبَةِ، وَ عَلَيَّ الْمُسْتَمِعِينَ بِالِاتِّبَاعِ وَالْمَوْعِظَةِ، وَ عَلَيَّ
 مَرْضَى الْمُسْلِمِينَ بِالشَّفَاءِ وَالرَّاحَةِ، وَ عَلَيَّ مَوْتَاهُمْ بِالرَّأْفَةِ
 وَالرَّحْمَةِ، وَ عَلَيَّ مَشَائِخِنَا بِالْوَقَارِ وَالسَّكِينَةِ، وَ عَلَيَّ الشَّبَابِ
 بِالْإِنَابَةِ وَالتَّوْبَةِ، وَ عَلَيَّ النِّسَاءِ بِالْحَيَاءِ وَالْعِفَّةِ.

وَ عَلَيَّ الْأَغْنِيَاءِ بِالتَّوَّاضِعِ وَالسَّعَةِ، وَ عَلَيَّ الْفُقَرَاءِ بِالصَّبْرِ
 وَالقِنَاعَةِ، وَ عَلَيَّ الْغُرَاةِ بِالنُّصْرِ وَالْغَلْبَةِ، وَ عَلَيَّ الْأَسْرَاءِ بِالْخَلَاصِ
 وَالرَّاحَةِ، وَ عَلَيَّ الْأُمَرَاءِ بِالْعَدْلِ وَالشَّفَقَةِ، وَ عَلَيَّ الرَّعِيَّةِ بِالْإِنْصَافِ
 وَحُسْنِ السِّيَرَةِ.

وَ بَارِكْ لِلْحُجَّاجِ وَالزُّوَّارِ فِي الزَّادِ وَالنَّفَقَةِ، وَاقْضِ مَا أَوْجَبْتَ
 عَلَيْهِمْ مِنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ، بِفَضْلِكَ وَحَمَّتِكَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ؛

«بارالها! به ما توفیق فرمانبرداری‌ات و پرهیز از گناه و نافرمانی، و نیت
 پاک و بی‌آلایش، و شناخت و معرفت به آنچه نزد تو ارزشمند است، عطا
 فرما، و ما را به هدایت و پایداری گرامی دار، و زبان ما را به صدق و صواب
 بر کلام حکیمانه و شایسته گویا ساز، و دل ما را از علم و معرفت لبریز فرما، و
 شکم ما را از طعام حرام و شبهه‌ناک پاک بگردان، و دست ما را از ظلم و
 تعدی و تجاوز بازدار، و چشم ما را از گناه و خیانت محفوظ بدار، و گوش ما
 را از شنیدن سخنان بی‌هوده و غیبت مسدود گردان.

و به دانشمندان ما زهد و بی‌رغبتی به دنیا و نصیحت و خیرخواهی، و به

دانش آموزان ما جدّیت و شوق و رغبت، و به شنوندگان پیروی و پندپذیری، و به بیماران مسلمان شفا و آسایش، و به مردگان آنان رأفت و رحمت، و پیرمردان ما وقار و متانت، و به جوانان بازگشت به سوی توبه، و به زنان حیا و عفت عنایت کن.

و به ثروتمندان تواضع و سعه صدر، و به فقیران صبر و قناعت و به رزمندگان نصرت و پایداری، و به اسیران آزادی و آسایش، و به امیران و فرماندهان دادگری و مهربانی، و به مردم انصاف و سرشت نیک عطا فرما. و به توشه و سرمایه حجّاج و زائران برکت عنایت کن و حج و عمره ای که بر آنان واجب ساخته ای را ادا فرما، به فضل و رحمتت ای مهربان‌ترین مهربانان.»^(۱)

۱۳۲- دعایی برای درمان بیماری‌ها

حضرت مهدی (عج) این دعا را به شخص بیماری آموخت که آن را در ظرف تازه ای با تربت امام حسین علیه السلام بنویسد و در آب قرار دهد و آب را بنوشد و از بیماری شفا پیدا کند.

«بِسْمِ اللَّهِ دَوَاءً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ شِفَاءً، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كِفَاءً، هُوَ الشَّافِي شِفَاءً، وَهُوَ الْكَافِي كِفَاءً، أَذْهِبِ الْبَأْسَ بِرَبِّ النَّاسِ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُهُ سَقَمٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ النَّجَبَاءِ؛

به نام خداوند که درمان نزد اوست، و سپاس خدای را سزااست که شفاء از اوست، خدایی که معبودی جز او نیست و همین برایم کافی است، او شفادهنده است، او کفایت کننده می باشد، به حق خودت ناراحتی را دور

ساز، با درمانی که دردی در آن نباشد، و بر محمد و خاندانش درود فرست.»
 محدث نوری اضافه می‌کند و می‌گوید با خط سید زین‌الدین
 علی بن‌الحسین حسینی علیه السلام دیدم که چنین نوشته بود: شخصی از مجاورین
 حرم امام حسین علیه السلام بیمار بود، او در خواب حضرت صاحب‌الزمان ارواحنا
 فداء را می‌بیند و از بیماری خود به حضرتش شکوه می‌کند، حضرت این دعا
 را به او یاد می‌دهد و دستوری می‌دهد که این دعا را همانگونه نوشته و آب
 آن را بخورد، او، امر حضرت را اطاعت می‌کند و بلافاصله خوب می‌شود. (۱)

۱۳۳- دعا برای گشایش کارها

«يَا مَنْ إِذَا تَضَايَقَتِ الْأُمُورَ فَتَحَ لَنَا بَاباً لَمْ تَذْهَبْ إِلَيْهِ الْأَوْهَامُ، فَصَلِّ عَلَيَّ
 مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَافْتَحْ لِأُمُورِي الْمُتَضَايِقَةَ بَاباً لَمْ يَدْهَبْ إِلَيْهِ وَهْمٌ، يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ؛

ای آن که پس از بسته شدن کارها راه گشایشی برای ما می‌گشایی که
 اوهام بدان راه ندارد، پس بر محمد و خاندانش درود فرست و برای اموری
 که مرا در تنگنا قرار داده راه گشایشی قرار ده که اندیشه‌ای بدان راه ندارد، ای
 مهربان‌ترین مهربانان! (۲)

این دعا از امام زمان (عج) وارد شده و فرمود: این دعا پس از نمازهای
 یومیه و مواقع دیگر برای رسیدن به حوایج مهم خوانده شود.

۱۳۴- دعا برای رهایی از دشواری‌ها

این دعا از حضرت امام زمان (عج) برای کسی که چیزی از او گم شده یا

۱- صحیفه‌المهدی، ص ۳۲۴.

۲- صحیفه‌المهدی (ع)، ص ۲۲.

حاجت مهمی داشته باشد، روایت شده و هر که حاجت مهمی دارد این دعا را زیاد بخواند:

«أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي مَبْدَأُ الْخَلْقِ وَ مُعِيدُهُمْ، أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ وَ بَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ، وَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ، وَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَارِثُ الْأَرْضِ وَ مَنْ عَلَيْهَا؛

تو خداوندی هستی که آغازگر خلق و اعاده کننده آنانی، تو خدای هستی که جز تو خدایی نیست، تدبیر کننده کارها و مبعوث کننده دفن شده‌ها در قبرها می‌باشی، و تو خدایی هستی که خداوندی جز تو نیست، قبض کننده و گستراننده‌ای، و تو خدایی هستی که خداوندی جز تو نیست، وارث زمین و هر چه در آن است می‌باشی.»

۱۳۵- دعا برای بخشیدن گناهان شیعیان

«اللَّهُمَّ إِنَّ شِيعَتَنَا خُلِقَتْ مِنْ شُعَاعِ أَنْوَارِنَا، وَ بَقِيَّةِ طِينَتِنَا، وَ قَدْ فَعَلُوا ذُنُوبًا كَثِيرَةً، اتَّكَلَا عَلَى حُبِّنَا وَ وِلَايَتِنَا.

فَإِنْ كَانَتْ ذُنُوبُهُمْ بَيْنَكَ وَ بَيْنَهُمْ، فَاصْفَحْ عَنْهُمْ، فَقَدْ رَضِينَا، وَ مَا كَانَ مِنْهَا فِيمَا بَيْنَهُمْ، وَ قَاصٌّ بِهَا عَنْ حُمْسِنَا وَ أَدْخَلَهُمُ الْجَنَّةَ، وَ زَخَّرَهُمْ عَنِ النَّارِ، وَ لَا تَجْمَعْ بَيْنَهُمْ وَ بَيْنَ أَعْدَائِنَا فِي سَخَطِكَ؛

پروردگارا! شیعیان ما از شعاع انوارمان و باقی مانده طینت ما آفریده شده‌اند، و ایشان بر اساس تکیه بر محبت و ولایت ما گناهان بسیاری را انجام داده‌اند.

اگر گناهان‌شان بین تو و ایشان مانع ایجاد کرده، از آنان درگذر، ما از ایشان خشنود شده‌ایم، و خطاهایی که بین خودشان مرتکب شده‌اند را در

برابر خمس ما برایشان ببخشای، و آنان را در بهشت وارد ساز و از دوزخ دور گردان، و ایشان را شامل غضبی که بر دشمنانمان روا می‌داری، قرار نده.» (۱)

۱۳۶- دعای گشایش هم و غم

«يَا نُورَ النُّورِ، يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ، يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي وَلِشِيعَتِي مِنَ الضُّبِقِ فَرَجاً وَمِنَ الْهَمِّ مَخْرَجاً، وَأَوْسِعْ لَنَا الْمَنْهَجَ، وَأَطْلِقْ لَنَا مِنْ عِنْدِكَ مَا يُفَرِّجُ، وَافْعَلْ بِنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا كَرِيمُ؛

ای نور! ای تدبیرکننده امور! ای برانگیزاننده هر که در قبرها قرار دارد، بر محمد و خاندانش درود فرست و برای من و شیعیانم در مقابل سختی گشایش، و در مقابل هم و غم راه‌هایی عطا فرما، و راه را بر من گسترده قرار ده، و آن چه باعث گشایش ما می‌باشد از جانب خودت عنایت کن، و آن چه تو شایسته آنی در قبال ما انجام ده، ای بزرگوار!» (۲)

۱۳۷- دعای حضرت برای مومنان نیازمند

«الهِی! بِحَقِّ مَنْ نَاجَاكَ، وَبِحَقِّ مَنْ دَعَاكَ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ، تَفَضَّلْ عَلَيَّ فَقَرَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْغِنَى وَالثَّرْوَةِ، وَعَلَيَّ مَرَضَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالشُّفَاءِ؛

پروردگارا! تو را سوگند می‌دهم به حق کسی که با تو مناجات می‌کند، و به حق آن که در خشکی و دریا تو را می‌خواند، بر مردان و زنان مؤمن فقیر بی‌نیازی و ثروتمندی، و به بیماران از زنان و مردان مؤمن شفا و تندرستی، و

۱- صحیفة المهدی (ع)، ص ۲۲.

۲- صحیفة المهدی (ع)، ص ۱۶۲.

به زندگان از آنان لطف و بخشایش، و به درگذشتگان آنان آمرزش و رحمت، و به دورماندگان از وطن از ایشان بازگشت به وطن‌های‌شان، همراه با سلامتی و موفقیت، تفضل فرما، به حق محمد و تمام خاندان او.»^(۱)

۱۳۸- زیارت آل یاسین

یکی از زیاراتی که از ناحیه مقدس امام عصر روحی له‌الفداء به افتخار محمد حمیری در پاسخ مسائلی که از آن حضرت سؤال کرده بودند، رسیده است «زیارت آل یس» می‌باشد که علاقه‌مندان به حضرت بقیه‌الله فی الارضین، طبق دستور حضرتش در شداید و گرفتاری‌ها آن را می‌خوانند و به آن حضرت توسل می‌جویند و نتیجه آن قطعی است و آن چه نگارنده در ارتباط با این زیارت می‌توانم عرض کنم، این است که این زیارت کلید سعادت دو جهان و گشاینده هر مشکل و رساننده هر مشتاقی به آرزوی دیرینه خود است.

سخن سر بسته گفتم با حریفان خدایا! زین معما پرده بردار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا لِأَمْرِهِ تَعْقِلُونَ وَلَا مِنْ أَوْلِيَائِهِ تَقْبَلُونَ حِكْمَةً بِالِغَةِ فَمَا تُغْنِي

النُّذْرُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ «سَلَامٌ عَلَى آلِ

يَس»، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا دَاعِيَ اللَّهِ وَرَبَّنِي آيَاتِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ

اللَّهِ وَدَيَانَ دِينِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَنَاصِرَ حَقِّهِ، السَّلَامُ

عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَدَلِيلَ إِزَادَتِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيَّ كِتَابِ اللَّهِ
 وَتَرْجُمَانَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي آنَاءِ لَيْلِكَ وَأَطْرَافِ نَهَارِكَ، السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِيثَاقَ اللَّهِ الَّذِي أَخَذَهُ
 وَوَكَّدَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَعْدَ اللَّهِ الَّذِي ضَمِنَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
 الْعِلْمُ الْمَنْصُوبُ وَالْعِلْمُ الْمَضْبُوبُ وَالغَوْثُ وَالرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ
 وَعَدَا غَيْرَ مَكْذُوبٍ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقُومُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ
 تَقْعُدُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقْرَأُ وَتُبَيِّنُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُصَلِّي
 وَتَقْنُتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَرْكَعُ وَتَسْجُدُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُهَلِّلُ
 وَتُكَبِّرُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَحْمَدُ وَتَسْتَغْفِرُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ
 تُصْبِحُ وَتُمْسِي، السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى وَالنَّهَارِ إِذَا
 تَجَلَّى، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْمَأْمُونُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُقَدَّمُ
 الْمَأْمُولُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ بِجَوَامِعِ السَّلَامِ، أَشْهَدُكَ يَا مَوْلَايَ أَنِّي
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
 لَا حَبِيبَ إِلَّا هُوَ وَأَهْلُهُ وَأَشْهَدُكَ يَا مَوْلَايَ أَنَّ عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 حُجَّتُهُ وَالْحَسَنَ حُجَّتُهُ وَالْحُسَيْنَ حُجَّتُهُ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ حُجَّتُهُ
 وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ
 حُجَّتُهُ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى حُجَّتُهُ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَعَلِيَّ بْنَ

مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ حُجَّةُ اللَّهِ أَنْتُمْ
 الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَأَنَّ رَجَعْتَكُمْ حَقٌّ لَا رَيْبَ فِيهَا يَوْمَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا
 إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا وَأَنَّ الْمَوْتَ
 حَقٌّ وَأَنَّ نَاكِرًا وَنَكِيرًا حَقٌّ وَأَشْهَدُ أَنَّ النَّشْرَ حَقٌّ وَالْبَعْثَ حَقٌّ وَأَنَّ
 الصِّرَاطَ حَقٌّ وَالْمِرْضَادَ حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ وَالْحَشْرَ حَقٌّ وَالْحِسَابَ
 حَقٌّ وَالْجَنَّةَ وَالنَّارَ حَقٌّ وَالْوَعْدَ وَالْوَعِيدَ بِهِمَا حَقٌّ يَا مَوْلَايَ! شَقِي
 مَنْ خَالَفَكَ وَسَعِدَ مَنْ أَطَاعَكَ فَاشْهَدْ عَلَيَّ مَا أَشْهَدُكَ عَلَيْهِ وَأَنَا
 وَليُّكَ بَرِيءٌ مِنْ عَدُوِّكَ فَالْحَقُّ مَا رَضِيتُمُوهُ وَالْبَاطِلُ مَا
 أَسْخَطْتُمُوهُ وَالْمَعْرُوفُ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ وَالْمُنْكَرُ مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ. فَانْفَسِي
 مُؤْمِنَةٌ بِاللَّهِ وَحَدَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِرَسُولِهِ وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِكُمْ يَا
 مَوْلَايَ! أَوْلِيكُمْ وَأَخْرِكُمْ وَنُصْرَتِي مُعَدَّةٌ لَكُمْ. وَمَوَدَّتِي خَالِصَةٌ لَكُمْ
 آمِينَ آمِينَ.

به نام خدای بخشاینده مهربان

نه خود دستورش را تعقل می‌کنند و نه از دوستانش می‌پذیرند حکمتی
 است رسا؛ ولی بیم دادن‌ها سودشان ندهد، سلام بر ما و بر بندگان شایسته
 خدا، سلام بر آل یاسین، سلام بر تو ای دعوت‌کننده به خدا و عارف به
 آیاتش، سلام بر تو ای واسطه خدا و سرپرست دین او، سلام بر تو ای خلیفه
 خدا و یاور حق او، سلام بر تو ای حجت خدا و راهنمای اراده‌اش سلام بر تو

ای تلاوت کننده کتاب خدا و تفسیر کننده آیات او، سلام بر تو در تمام آنات و دقایق شب و سرتاسر روز، سلام بر تو ای به جای مانده از طرف خدا در روی زمین، سلام بر تو ای پیمان محکم خدا که از مردم گرفت و سخت محکمش کرد، سلام بر تو ای وعده خدا که تضمینش کرده، سلام بر تو ای پرچم برافراشته و دانش ریزان و فریادرس خلق و رحمت وسیع حق، و آن وعده‌ای که دروغ نشود، سلام بر تو هنگامی که به پامی ایستی، سلام بر تو هنگامی که می‌نشینی، سلام بر تو هنگامی که (فرامین حق را) می‌خوانی و تفسیر می‌کنی، سلام بر تو هنگامی که نماز می‌خوانی و قنوت می‌کنی، سلام بر تو هنگامی که رکوع و سجده به جای آوری، سلام بر تو هنگامی که «لا اله الا الله» و «الله اکبر» گویی، سلام بر تو هنگامی که خدا را ستایش کنی و از او آمرزش خواهی، سلام بر تو هنگامی که بامداد کنی و شام کنی، سلام بر تو در شب هنگامی که تاریکی اش فراگیرد و در روز هنگامی که پرده برگردد، سلام بر تو ای امام امین! سلام بر تو ای مقدم (بر همه خلق و) مورد آرزوی آنان، سلام بر تو به همه سلام‌ها، گواه گیرم تو را ای مولا و سرور من که من گواهی دهم به اینکه معبودی نیست جز خدای یگانه که شریک ندارد و نیز (گواهی دهم که) محمد بنده و رسول او است و محبوبی نیست جز او و خاندانش و گواه گیرم تو را ای مولای من! که علی امیر مؤمنان حجت خدا است و حسن حجت او است و حسین حجت او است و علی بن الحسین حجت او است و محمد بن علی حجت او است و جعفر بن محمد حجت او است و موسی بن جعفر حجت او است و علی بن موسی حجت او است و محمد بن علی حجت او است و حسن بن علی حجت او است و گواهی دهم که تو حجت خدایی، شما پید اول و آخر و مسلماً

بازگشت شما حق است که شکی در آن نیست، روزی که سود ندهد کسی را ایمانش که پیش از آن ایمان نیاورده یا در (مدت) ایمان خویش کار خیری انجام نداده و همانا مرگ حق است و ناگر و نکیر (دو فرشته سؤال قبر) حق است و گواهی دهم که زنده شدن پس از مرگ حق است و برانگیخته شده حق است و صراط حق است و مرصاد (کمینگاه) حق است و میزان حق است و حشر (در قیامت) حق است و حساب حق است و بهشت و دوزخ حق است و وعده و تهدید درباره آن دو حق است، ای مولای من! بدبخت است کسی که مخالفت شما را کرد و سعادت‌مند است کسی که پیروی‌تان کرد، پس گواهی ده بر آنچه تو را بر آن گواه گرفتم و من دوست توام و بیزارم از دشمنت. حق آن است که شما پسند کردید و باطل همان است که شما بدان خشم کردید و معروف (و کار نیک) همان بود که شما بدان دستور دادید و منکر (و کار زشت) همان بود که شما از آن جلوگیری و نهی کردید، من ایمان دارم به خدای یگانه‌ای که شریک ندارد و به رسول او و به امیر مؤمنان و به شما - ای مولای من - از اول تا آخرتان و یاریم برای شما آماده است و دوستیم خالص و پاک برای شما است آمین آمین.»

۱۳۹- دعای عهد

امام صادق علیه السلام فرمود:

«هر کس چهل صباح دعای عهد را بخواند، از یاوران قائم ما باشد و اگر پیش از ظهور آن حضرت بمیرد، خداوند متعال او را برای یاری آن حضرت زنده کند و به هر کلمه هزار حسنه او را کرامت فرماید و هزار گناه از او محو کند.» و آن دعا این است:

«اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيعِ وَرَبَّ الْبَحْرِ
 الْمَسْجُورِ وَمُنزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَرَبَّ الظِّلِّ وَالْحَرُورِ
 وَمُنزِلَ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ
 وَالْمُرْسَلِينَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِنُورِ وَجْهِكَ
 الْمُنِيرِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ! أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ
 بِهِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُونَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي يَصْلُحُ بِهِ الْأَوْلُونَ
 وَالْآخِرُونَ يَا حَيَّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَيَا حَيَّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ وَيَا حَيَّا حِينَ لَا
 حَيَّ يَا مُحْيِي الْمَوْتَى وَمُمِيتَ الْأَحْيَاءِ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ بَلِّغْ
 مَوْلَانَا الْإِمَامَ الْهَادِيَ الْمَهْدِيَّ الْقَائِمَ بِأَمْرِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى
 آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ
 وَمَغَارِبِهَا سَهْلِهَا وَجَبَلِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَعَنِّي وَعَنْ وَالِدِيَّ مِنْ
 الصَّلَوَاتِ زِنَةَ عَرْشِ اللَّهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ وَمَا أَحْصَاهُ عِلْمُهُ وَأَحَاطَ بِهِ
 كِتَابُهُ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أُجَدِّدُ لَهُ فِي صَبِيحَةِ يَوْمِي هَذَا وَمَا عِشْتُ مِنْ أَيَّامِي
 عَهْدًا وَعَقْدًا وَبَيْعَةً لَهُ فِي عُنُقِي لَا أَحْوَلَ عَنْهَا وَلَا أَرْوُلُ أَبَدًا. اللَّهُمَّ
 اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَالذَّابِّينَ عَنْهُ وَالْمُسَارِعِينَ إِلَيْهِ فِي
 قَضَاءِ حَوَائِجِهِ وَالْمُمْتَثِلِينَ لِأُؤَامِرِهِ وَالْمُحَامِلِينَ عَنْهُ وَالسَّابِقِينَ إِلَى

إِرَادَتِهِ وَالْمُسْتَشْهِدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ اللَّهُمَّ إِنَّ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ الْمَوْتُ
 الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا فَأَخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِ مُؤْتَزِرًا
 كَفَنِي شَاهِرًا سِنْفِي مُجَرِّدًا قَنَاتِي مُلَبِّيًا دَعْوَةَ الدَّاعِي فِي الْحَاضِرِ
 وَالْبَادِي اللَّهُمَّ أَرِنِي الطَّلْعَةَ الرَّشِيدَةَ وَالغُرَّةَ الْحَمِيدَةَ وَاكْحَلْ
 نَاطِرِي بِنَظَرَةٍ مَنِي إِلَيْهِ وَعَجِّلْ فَرَجَهُ وَسَهِّلْ مَخْرَجَهُ وَأَوْسِعْ مَنْهَجَهُ
 وَأَسْلِكْ بِي مَحَجَّتَهُ وَأَنْفِذْ أَمْرَهُ وَأَشْدُدْ أَرْزَهُ وَأَعْمُرِ اللَّهُمَّ بِهِ بِلَادَكَ
 وَأَخِي بِهِ عِبَادَكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ
 وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ فَأَظْهِرِ اللَّهُمَّ لَنَا وَلِيَّكَ وَابْنَ بِنْتِ
 نَبِيِّكَ الْمُسَمَّى بِاسْمِ رَسُولِكَ حَتَّى لَا يَظْفَرَ بِشَيْءٍ مِنَ الْبَاطِلِ إِلَّا
 مَرَّقَهُ وَيُحِقِّ الْحَقَّ وَيُحَقِّقَهُ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مَفْرَعًا لِمَظْلُومِ عِبَادِكَ
 وَنَاصِرًا لِمَنْ لَا يَجِدُ لَهُ نَاصِرًا غَيْرَكَ وَمُجَدِّدًا لِمَا عَطَلَ مِنْ أَحْكَامِ
 كِتَابِكَ وَمُشِيدًا لِمَا وَرَدَ مِنْ أَعْلَامِ دِينِكَ وَسُنَنِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مِمَّنْ حَصَّنْتَهُ مِنْ بَاسِ الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ وَسِرِّ
 نَبِيِّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرُؤْيِيهِ وَمَنْ تَبِعَهُ عَلَى دَعْوَتِهِ
 وَارْحَمِ اسْتِكَانَتَنَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ اكْشِفْ هَذِهِ الْغُمَّةَ عَنِ هَذِهِ الْأُمَّةِ
 بِحُضُورِهِ وَعَجِّلْ لَنَا ظُهُورَهُ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا وَنَرِيهِ قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ؛

خدایا ای پروردگار نور بزرگ و پروردگار کرسی بلند و پروردگار دریای جوشان و فرو فرستنده تورات و انجیل و زیور و پروردگار سایه و آفتاب داغ و فرو فرستنده قرآن بزرگ و پروردگار فرشتگان مقرب و پیمبران و مرسلین! خدایا! از تو خواهم به ذات بزرگواریت و به نور جمال تابانت و فرمانروائی دیرینهات ای زنده! ای تابانده! از تو خواهم بدان نامت که روشن شد بدان آسمانها و زمینها و بدان نامت که صالح و شایسته گشتند بدان پیشینیان و پسینیان، ای زنده پیش از هر موجود! و ای زنده پس از هر موجود زنده و ای زنده در آن هنگام که زنده‌ای وجود نداشت! ای زنده کن مردگان و ای میراننده زندگان! ای زنده‌ای که معبودی جز تو نیست، خدایا! برسان به مولای ما آن امام راهنمای راه یافته و قیام کننده به فرمان تو - که دروهای خدا بر او و پدران پاکش باد - از طرف همه مردان و زنان با ایمان در شرقهای زمین و غربهای آن هموار آن و کوهش، خشکی آن و دریایش، و از طرف من و پدر و مادرم دروهای هموزن عرش خدا و شماره کلمات و سخنان او و آنچه را که دانشش احصاء کرده و کتاب و دفترش بدان احاطه دارد، خدایا! من تازه می‌کنم در بامداد این روز و هر چه زندگی کنم از روزهای دیگر عهد و پیمان و بیعتی برای آن حضرت در گردنم که هرگز از آن سر نیپیچم و دست نکشم هرگز، خدایا قرار ده مرا از یاران و کمک کارانش و دفاع کنندگان از او و شتابندگان به سوی او در بر آوردن خواسته‌هایش و انجام دستورات و اوامرش و مدافعین از آن حضرت و پیشی گیرندگان بسوی خواسته‌اش و شهادت یافتگان پیش رویش. خدایا! اگر حائل شد میان من و او آن مرگی که قرار داده‌ای آن را بر بندگان حتمی و مقرر، پس بیرونم آر از گورم کفن به خود پیچیده با شمشیر آخته و نیزه برهنه پاسخ‌گویان به ندای آن خواننده

بزرگوار در شهر و بادیه، خدایا! بنمایان به من آن جمال ارجمند و آن پیشانی نورانی پسندیده را و سرمه وصال دیدارش را به یک نگاه به دیده‌ام بکش و شتاب کن در ظهورش و آسان گردان خروجش را و وسیع گردان راهش را و مرا به راه او درآور و دستورش را نافذ گردان و پشتش را محکم کن و آباد گردان خدایا به دست او شهرها و بلاد را زنده گردان به وسیله اش بندگان را؛ زیرا که تو فرمودی و گفته‌ات حق است (که فرمودی): «آشکار شد تبهکاری در خشکی و دریا به خاطر کرده‌های مردم» پس آشکار کن برای ما خدایا نماینده‌ات را و فرزند دختر پیامبرت که همان رسول تو است تا دست نیابد به هیچ باطلی جز آنکه از هم بدراند و پابرجا کند حق را و ثابت کند آن را و بگردان آن بزرگوار را خدایا! پناهگاه ستم‌دیدگان بندگان و یاور کسی که جز تو یآوری برایش یافت نشود و تازه کننده آن احکامی که از کتاب تو تعطیل مانده و محکم کننده آنچه رسیده از نشانه‌های دین و آئینت و دستورات پیامبرت صلی الله علیه و آله و قرارش ده او را ای خدا از آنان که نگهداشتی از یورش ستمگران، خدایا! خوشحال نما پیامبر محمد ﷺ را به دیدارش و هر که پیرو اوست بر دعوت او و رحم کن به بیچارگی ما پس از آن حضرت، خدایا! بگشا این اندوه را از این امت به حضور امام زمان و شتاب کن برای ما در ظهور آن جناب که اینان ظهورش را دور پندارند، ولی ما نزدیک می‌بینیم، به مهرت ای مهربانترین مهربانان پس سه مرتبه دست بران راست خود می‌زنی و می‌گویی: «الْعَجَلُ الْعَجَلُ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ»